

153
130

JAN PIERRE WIIET

1911

Walter Delputte
Garage Leemst.
100
Astwerper

JAN PIEREWIET

Handwritten notes at the top of the page, including "Handwritten notes" and "Handwritten notes".

Jan Pierewiet verscheen
voor het eerst in 1933

•

Aan de samenstelling van
deze bundel werkten o.a.
mede: Jan Brandt Corstius,
Geert Dils, Yvonne de Man,
David Tomkins en
Margot Vos

•

De omslagtekening is van
H. A. Nieboer

•

De achtste druk werd her-
zien door Jo Elsendoorn,
George Gardien, Jan
Reinders en Leo Rommerts

•

JAN PIEREWIET

Jan Pierewiet

'n Bundel liedjes

samengesteld door

Boy Wolsey

8e herziene druk

Met prentjes van Jan Reinders

1949

Van Gorcum & Comp. N.V. (G. A. Hak & H. J. Prakke)

Aan den Brink, Assen

INLEIDING TOT DE ACHTSTE DRUK.

De aangekondigde herziening van Jan Pierewiet heeft plaats gevonden. Er zijn liedjes geschrapt en liedjes bijgenomen, bewerkingen herzien, oorspronkelijke teksten bijgevoegd, fouten verbeterd en de volgorde is gewijzigd. Het internationale karakter van de J.H.-beweging komt in de achtste druk sterker naar voren dan in vorige drukken en aan de canons is wat meer plaats ingeruimd.

Toch zal de opmerkelijke zanger misschien niet veel veranderingen zien. Hoe komt dit?

De reden is te vinden in de aard van deze zangbundel, die voor het gebruik in jeugdherbergen gedacht is.

In een jeugdherberg komen jonge mensen van alle mogelijke milieu's tezamen en vormen daar een losse groep, die steeds van samenstelling wisselt. Een jeugdherbergvader heeft de moeilijke opgave dit heterogene gezelschap elke avond weer tot een kleine gemeenschap om te smeden, scheidsmuren te doen wegvallen en de basis te vormen, waarop men elkaar benaderen kan en begrip, achting voor en verbondenheid met elkaar kan gaan voelen.

Zang is hierbij een werkzaam middel, maar gemeenschapszang is in Nederland nog steeds geen vanzelfsprekendheid. Wil een zangleider in een jeugdherberg succes hebben, dan moet hij in de zangbundel over een werktuig kunnen beschikken, dat aan zeer speciale voorwaarden voldoet. Het moet liedjes bevatten, die de hoofdgroepen van trekkers bekend en vertrouwd voorkomen, zodat deze door het zingen ervan zich op hun gemak gaan voelen.

Voor hem, die voor het eerst met jeugdherbergen in contact komt, moet Jan Pierewiet typische schoolliederen van oudere of meer recente datum brengen; voor de verenigingen een paar van haar eigen club-liedjes; voor hen, die uit de trekkersbeweging komen, de liederen die zich daarin de laatste 15 jaar hebben ingeburgerd. Buitenlandse trekkers moeten op hun gemak worden gesteld door

opname van een paar van hun liedjes met oorspronkelijke en vertaalde teksten, waardoor deze tevens ook Nederlandse trekkers toegankelijk gemaakt worden. Dat het nationale element, dat in de na-oorlogsjaren van alle zijden met zoveel nadruk naar voren wordt gebracht ook in Jan Pierewiet een belangrijke plaats moet worden ingeruimd, is vanzelfsprekend.

Van al deze rubrieken de beste, de meest geschikte, en meest zingbare liedjes uit te kiezen zonder daarbij de begrenzingen, die haar door prijs en omvang van de bundel waren gesteld te overschrijden, is de taak die zich de herzieningscommissie heeft gesteld en daarmee is het karakter van de nieuwe druk bepaald.

Hij bevat een aantal buitenlandse liedjes, maar is geen „Zangzaad”; verder is hij grotendeels gewijd aan Nederlandse volksliedjes, maar heeft een andere taak dan „Het Nederlandse Volkslied”; tenslotte stempelen de opgenomen verenigingsliedjes hem niet tot een „Jong is ons harte” of „Zingeling”. Kortom hij is een trekkersbundel.

Hij is Jan Pierewiet.

Nog een woord over de volgorde. Vanaf de eerste druk is er geprobeerd om de liedjes zo te rangschikken, dat wijsjes, waarvan het vrijwel zeker was, dat ze er in zouden gaan, afwisselden met andere, die, hoewel goed, toch minder direct in het gehoor lagen, zodat de zangleider een ongezochte gelegenheid geboden werd de aandacht van zijn groep op elk gewenst liedje te vestigen. Deze volgorde werd in de chronologie van de trekkersdag gevonden: het opstaan, het op pad gaan, de middagrust, het verder trekken en het stemmige zingen in de schemering wordt alles in Jan Pierewiet weerspiegeld. Met het oog op hun muzikaal vormend karakter is het aantal canons belangrijk uitgebreid.

Hier is dus de nieuwe druk. Zing ze!

De samenstellers.

WORDT WAKKER

ONTWAAKT

Canon voor 2 stemmen

①

1. C $\overset{1}{\underline{1}} \overset{3}{\underline{3}} \mid \overset{5}{\underline{5}} \overset{3}{\underline{3}} \overset{5}{\underline{5}} \mid \overset{1}{\underline{1}} \overset{1}{\underline{1}} \mid \overset{7}{\underline{7}} \overset{6}{\underline{6}} \overset{7}{\underline{7}} \mid$

Ont - waakt, ont - waakt! De roep van de

②

$\overset{1}{\underline{1}} \overset{1}{\underline{1}} \mid \overset{3}{\underline{3}} \overset{2}{\underline{2}} \overset{1}{\underline{1}} \mid \overset{5}{\underline{5}} \overset{3}{\underline{3}} \overset{1}{\underline{1}} \mid \overset{2}{\underline{2}} \overset{5}{\underline{5}} \overset{4}{\underline{4}} \mid \overset{3}{\underline{3}} \cdot \quad \parallel$

haan. Een stra.len.de zon langs gou.den baan!

BIJ 'T KRIEKEN DER DAGEN

Ned. bew. v. Yvonne de Man

Zweeds volkswijsje

marstempo

zang

1=G 0. 5 | 1 3 5 1 3 5 | 2 2. 2 2. 3 |

Bij 't krie-ken der da-gen er uit, val-le-ra! Met

4 4 4 3 5 4 3 2 | 3 1. 1 1. 1 |

klank van man-do-lien, qui-taar en fluit, val-le-ra! Wij

4. 4 1 4 0 4 | 3. 3 1 3 5 3 1 |

trek-ken zon-der zor-gen Zin-gend in de mor-gen,

5 1. 2 3 1 2 7 | 1. 1 1 1 1 ||

Wij in het ver-re land kla-roent het haan-ge-kraai!

De deftige burgers staan pal, vallera! // En preutelen „die kerels zijn wel mal”, vallera // Wij kunnen toch niet treuren // Als de bloemen geuren // En in het lover klinkt het vogelengeschal.

Wie jong is en moedig en blij, vallera! // Die vindt hier wel een plaatsken in de rij, vallera! // 't Is immers ons verlangen // Zonneschijn te vangen, // En in ons harte te bewaren, hel en warm!

MEIMORGEN

Woorden en muziek
van Cath. v. Rennès

vlug en wakker

D A D

He la gij bloem-pjes, slaapt gij nu nog?

1=D

5	3	1	3	2	5	5	2	2	3
3	1	5	1	7	5	7	7	7	1

A E7 A

Springt uit uw knop-pen, haast u dan toch!

5	3	1	3	2	5	6	2	2	5
3	1	5	1	7	7	1	2	2	7

A7

tZon-ne-tje kijkt u al vlak in t ge-zicht!

4	4	4	4	3	2	1	7	1	3	3	2
7	7	7	7	2	1	2	3	4	3	1	1

e G D E7 A

Bloem-pjes, ont.waakt toch! het is al zo licht!

4	3	3	6	5	5	4	5	6	6	5
2	1	1	4	3	3	2	2	1	1	7

A7 D e D A7 D

Bloem-pjes, ont.waakt toch! het is al zo licht!

5	6	5	i	6	4	3	2	3	1
4	4	4	3	4	2	1	7	7	1

Hela, gij vogels! Droomt niet te lang! // Hoog van de takken
 klink' uw gezang. // Mei is gekomen en heeft op het veld //
 Duizende bloemen tentoongesteld, // Duizende bloemen
 tentoongesteld.

Hela, gij kindje! Vlug op de been! // 't Zonnetje schijnt al
 door 't vensterken heen. // Vogels en bloemen, het wachten
 haast moe, // Roepen het vrolijk Goëmorgen u toe! //
 Roepen het vrolijk Goëmorgen u toe!

WORDT WAKKER!

□ canon voor 3 stemmen □

Ned. bew. v. Marie Vos

vrolijk $\textcircled{1}$ *marstempo*

Op, sla- pers, wordt toch wak- ker! De
 De Zuid- wind waait langs dak- ker. De

koe- koek roept in't bos: } Wordt wak- ker, wordt
 knop- pen sprin- gen, los!

wak- ker, De koe- koek roept in't bos: Koe-

koek, koe- koek, koe- koek, koe- koek.

DES ZOMERS

J. A. Böhringer

Cath. v. Rennès

vrolijk en pittig

Wie met ons wil naar buiten gaan, Zien hoe het koel-tje

1 = G $\frac{5}{5}$ | 3 2 1 $\frac{7}{7}$ | 2 5 5. | 4 $\frac{3}{X}$ 4 5 2 |

stoeit, Met al het goud-geel gol-vend graan,

3 . 0 5 | 3 2 (3) 1 $\frac{7}{7}$ | 2 7 5. |

Dat op de ak-ker groeit, Die to-ne ons ook een
Die to-ne een

5 $\frac{4}{7}$ 5 6 2 | 5 . 0 5 | 6 7 1 2 |

blij ge-zicht, koom' lus-tig, wel te vrée; Want

3 $\frac{4}{1}$ 3 1 | 1 $\frac{2}{X}$ 3 4 5 | 6 . . 6 |

al - les ju-belt, zingt en lacht En

2 $\frac{2}{7}$ 3 4 6 | 5 $\frac{4}{2}$ 5 3 $\frac{3}{1}$ 4 |

wij - wij ju - b'len mee. Want al - les ju - belt
Want al - les

5 1 2 5 | 3 . 5 | 6 7 1 2 |
3 1 7 5 | 1 . 0 0 | 0 5 6 7 |

zingt en lacht, En wij, wij ju - b'len mee!
3 4 5 5 | 6 0 6 7 5 | 1 . 0 ||
1 . 2 3 3 | 4 0 2 5 4 | 3 . 0 ||

Wie met ons wil naar buiten gaan // Dwalen in 't lom'rig woud, // Wie lijster en vink wil horen slaan, // Hoog in het beukenhout, // Die moet geen trage dromer zijn // (Die moet geen dromer zijn - 2stem) // Maar vrolijk, flink en ree; Want alles juicht en zingt en lacht, // En wij, wij zingen mee, // Want alles jubelt, zingt en lacht, // (Want alles zingt en lacht - 2e stem) // En wij, wij zingen mee!

Wie met ons wil naar buiten gaan // Spelen aan 't frisse strand, // Waar soms de golven met d'orkaan // Beuken op 't mulle zand, // Die moet geen zwakke blodaard zijn // (die moet geen blodaard zijn - 2e stem) // Maar krachtig als de zee, // Die thans haar liefste liedje zingt, // En wij, wij zingen mee, // Die thans haar liefste liedje zingt, // (Die thans haar liedje zingt - 2e stem) // En wij, wij zingen mee!

Uit: „Levenslust”, uitg. J. A. H. Wagenaar, Utrecht.

GOEDE MORGEN

Canon voor 3 stemmen

Walstempo Volkswijsje

1-D 1 2 | 3 1 6 5 | 4 2 7 6 | 5 4 3 2 5 |

Goe-de mor-gen, goe-de mor-gen, goe-de mor-gen, mijn

5 3 3 4 | 5 3 1 7 | 6 4 2 1 | 7 2 5 4 |

meis-je. Kom naar bui-ten, kom naar bui-ten, kom naar bui-ten, uit je

3 1 1 1 | i . 1 1 | 6 . 4 3 | 2 2 7 | i . :||

huis-je, want de zon, want de zon, want de zon is al op.

O, KLAAG TOCH NIET

Canon voor 2 stemmen

1-B 3 | i . 7 . | 6 . 0 3 | 3 2 i 7 |

O, klaag toch niet, Als re-vel vroeg de

i 7 6 5 | 6 7 i 2 | i 2 3 3 |

mor-gen grijst. Want des te scho-nier is de dag, De

3 4 2 i 7 | 6 . 0 || 3 | i . 0 ||

dag die daar-uit rijst. Klaag niet.

OP STAP.

VAARWEL

Canon voor 4 stemmen

1. F

1 5 1. | 1 2. 2. 3. |
Nu, vaar - wel, Leef vrij en blij,

3 4 5 6 5 4 | 3 2 1. |
'k Denk aan jou, Doe dat dan ook aan mij.

MAKKERS, AAN BOORD!

Ned. bew. van
Margot Vos

Uit Hongarije

G C

1=G (0̄0̄) | 5 3.4 5 0 (0̄0̄) | 6.6 4 5 6 0 |

Mak-kers aan boord! Hoort de gol-ven, hoort!
Ge-klon-ken nog eens, ge-dron-ken nog eens,

D7 G G A

7.5 3̇ 2̇ | i..0̇:| 3̇.i 7 i | 2̇.6 0 |

Hoog de zee, Joech-hee! Lief-jes tra-nen blin-ken,
Zee-mans-heil, Joech-hee!

D7 G G

2̇.i 7 6 7 | 1.5 0 5 | 5.5 3 4 5 0 5 |

Doen de moed niet zin-ken Nog een-maal haar ge-kust, nog

C D7 G

6.6 4 5 6 0 | 7.5 3̇ 2̇ | i..0̇ ||

een-maal haar ge-sust; hoog de zee, joech-hee!

Verzonken het land, // verzonken het strand! // Schip op hoge vloed. // Rondom de vree // van eind'loze zee! // Alles glans en gloed. // Zachte golven wiegen, // witte meeuwen vliegen; // het hart wordt zo wijd // van zonneheerlijkheid! // Vrienden ver gegroet!

Niet de oude kust, // niet de oude rust; // het verre zoekt de ziel. // Sneeuwberg of ijs // of het paradijs, // voorwaarts vliegt de kiel! // Om heel de aard getogen! // Ver zijn liefjes ogen; // maar eens roept zijn wee, // sterker dan de zee. // Land mijn land, joechhee!

BEURT ONZE VLAGGEN...

A. Zickler
Ned. bew. v. Marie Vos

M. Englert

1 = G 0 5 5 5 | 3 1 7 2 | 1 0 0 1 |
Beurt on - ze vlag - gen bo - ven 't hoofd! Zij

4 . 3 2 2 | 5 . 4 3 1 | 1 3 2 1 |
ko - men, rood als fonk - lend bloed; Ver - kon - den wat ons

7 . 6 . | 7 . 0 5 | 5 . 2 . | 3 . . 1 | 2 . 2 . | 3 . 0 0 ||
hart ge - looft: De mens is goed! De mens is goed!

Draagt hoog uw hoofden, licht-omgloord! // En vraagt niet naar wat lang voorbij; // De toekomst spreekt dit ene woord: // De mens is vrij!

Laat alles uit uw harten gaan, // Wat niet naar beter, hoger tracht; // Voor ons blijft één doel slechts bestaan: // Het nieuw geslacht.

De milde, warme voorjaarswind // Zingt door de Meidag, sterk van toon; // Het lied, dat onze boeie-ontbindt: // Het leven-is schoon.

Beurt onze vlaggen boven 't hoofd, // Beurt in de zon uw jonge moed! // Wij vechten, daar ons hart gelooft: // De mens is goed!

Overgenomen uit „de Lijster”, uitgave A.J.C.

SOLIDARITEITSLIED

Ned. bew. v. Marie Vos

Hans Eisler

1. F 4 2 0 0 3 4 . 2 | 3 7 . 3 | 2 0 2 . 3 4 2 . 2 |

Voor-waarts! en niet ver-ge-ten, wat maakt ons zo sterk in de

3 . . 0 3 | 5 3 . 5 . 3 | 4 0 7 | 5 3 . 5 . 3 |

strijd? Bij hong-ven en bij e—ten, voor-waarts, niet ver-

4 0 7 . 3 | 6 6 6 6 | 5 . || 3 . 2 3 . 4 | 5 4 |

ge—ten, de so-li-da-ri-teit! Komt te voor-schijn uit uw

4 3 | 3 . 2 3 . 4 | 5 4 | 3 . | 7 . 1 2 . 1 |

krot-ten, ook al is het niet voor lang. Na een week van

7 6 | 7 3 0 | 2 . 1 7 . 6 | 5 4 | 3 0 :||

troost-loos slo—ven Trekt naar bui—ten met ge—zang!

4 2 0 0 3 4 . 2 | 3 7 . 3 . 3 | 2 2 . 3 4 2 |

Voor-waarts en niet ver-ge-ten, on-ze straat en de vel-den

3. | 5 3 . 3 5 . 3 | 4 7 | 6 6 6 6 |

vrij! Voor-waarts en niet-ver-ge-ten Al-le stra-ten.

3 3 3 3 | 6 6 6 0 | 3 3 3 0 ||

on-ze stra-ten, rui-me baan ei-sen wij!

Nog zijn wij niet met z'n allen // En nog is 't maar voor één dag // Dat de velden ons behoren // En de zon ons koest'ren mag.

Zagen wij de zonne schijnen, // Over bloemen, over gras // Konden wij toch nooit geloven // Dat dit waarlijk 't onze was.

Want wij zagen even glore // Vrijheid, die ons was ontrukkt. // Maar wij bleven als te voren // In de modder neergedrukt.

Maar eens zal men ons aanschouwen // Opmarcherend met gezang // Om ons leven nieuw te bouwen // Met ons allen, en voor lang! (*Slotrefrein*) Voorwaarts en niet vergeten, // Onze straat en de velden vrij! // Voorwaarts en niet vergeten. // Alle straten, onze straten // Ruime baan eisen wij!

DE FIERE PINKSTERBLOM

1 = A

Volkslied uit Terschelling

Hier is onze fiere Pinksterblom, // En ik zou hem zo graag eens wezen; // Met zijn mooie kransen op het hoofd, // En met zijn klinkende bellen. // Recht is recht, krom is krom, // Gelief j'ook wat te geven voor de fiere Pinksterblom // Want de fiere Pinksterblom moet voort.

Boer, ik vraag je voor de laatste keer, // Heb je soms nog takkebossen: // In het donker stoken wij ons vuur, // Dat fikt en vlamt en dat knettert; // Vuur en vlam, rook en smook, // Zeg, danst misschien jouw mooi Trientje deze avond ook // Met een fiere Pinksterblom in 't rond?

TREK ER OP UIT!

Eerd de Boer
marstempo, fris! D

J. Reinders

$1=D$ 5 3.4 5 3.4 | 5 6.1 5 3 |
Trek uit de sleur van je daag-lijk-se le-ven

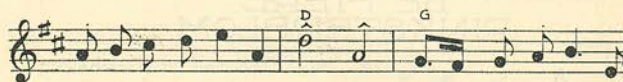
3 1.2 3 4 5 | 6 5 4 3 2. | 5 3.4 5 3 4 |
Weg uit de sfeer van de woe-li-ge stad. Trek er op uit in d'on-

5 6.1 5 3 | 3 4 5 6 7 2.2 | 1 7.6 5. |
ein-di-ge ver-te, Wol-ken en zon zijn de gids op je pad.

1 5. | 6. 3. | 5 4 3 2 3 4 |
Storm of re-gen, Wat deert het ons, daar kan

5 6 7 1 2 5 | 1 5. | 4 3 4 5 6. 2 |
el-ke trek-ker te-gen. Mak-kers! Neem een kloek be-sluit. Pak

3.2 3.4 5 6 7 1 | 1 2 6.7 | 1..0 ||
vlug je spul-len bij el-kaar en trek, trek er op uit!

Trek met je vrienden de weg op naar buiten, // Trek erop uit naar het bos en de hei. // Hoor naar de stem van de ruisende bomen, // Doe er de vreugd van je liederen bij. // Storm of regen . . . enz.

Pluk er de dag tot de laatste minuten, // Wees zonder zorg voor de vallende nacht, // Omdat je weet dat aan 't eind van je zwerven, // 'n Veilig tehuis op je tochten je wacht. // Storm of regen . . . enz.

Daar zit je 's avonds vereend bij elkander, // Daar spreekt je lied van het schoons dat je vond, // Daar is een ieder de vriend van den ander, // Samen vereend in een trekkersverbond. // Storm of regen . . . enz.

DE PADEN OP, DE LANEN IN

Ant. L. de Rop

1 = D

De paden op, de lanen in, // Vooruit met flinke pas, // Met stralend oog en blijde zin, // En goedgevulde tas. // De zonne lacht ons vrolijk toe, // Ons groet der voog'lenzang, // En wij we worden vast niet moe, // Al wand'len w'uren lang, // Tra-ta-ta-ta bom, bom, Tra-ta-ta-ta bom, bom, // Al wand'len w'uren lang.

Marcheren is gezond voor 't bloed, // Verruimd wordt d'enge borst, // 't Versterkt de spier van been en voet, // 't Wekt eetlust op en dorst. // Daarom vooruit en in de maat // Zo netjes als 't maar kan; // Nu 't eensgezind en ord'lijk gaat, // Heeft elk plezier er van. // Tra-ta-ta-ta bom, bom, Tra-ta-ta-ta bom, bom, // Heeft elk plezier er van.

Overgenomen uit „Kunje nog zingen”, P. Noordhoff, Groningen.

UIT DER DAGEN GRAUWE ZORGEN

F. Kerkow
Ned. bew. v. Marie Vos
Mars-tempo

Duits Landsknechtslied

1 = G 5 5 1 1 | 3 2 1 2 3 1 | 1 . 3 2 1 7 1 |
 Uit der da-gen grau-we zor-gen Trêen wij voor-waarts

2 2 2 0 | 6 6 2 2 | 4 3 2 3 4 2 |
 met de Tijd; On-ze Jevqd be-hoort de mor-gen,

1 . 2 3 2 1 | 7 6 5 0 |
 Groei-end uit de Eeu-wig-heid

1 . 1 . | 5 . 0 0 | 6 . 6 . | 2 . . 0 | 1 . 1 . |
 Eeu-wig-heid en de Tijd, Zul-len

1 ; 2 3 1 | 2 . 7 . | 1 0 0 0 ||
 beet-re da-gen bren-gen.

In der steden donkre stegen // Is een lichte roep ontwaakt //
 Die hun droefheid allerwegen // Vol van gloed en jubel
 maakt. // Stad en Land // Moet als brand // Brand, van helle
 vreugde, stralen!

In de sombre arbeidshallen // Dragen wij de zonnegloed, //
Doen het droef verleden vallen // Nederstorten met geweld. //
Jeugdwarm bloed // Vlammingloed // Is de fakkel die wij
heffen!

Der fabrieken helse gillen, // Maken tot een juichkreet wij.
// Raderknarsen, fluitenschrielen // Worden lied'ren sterk
en vrij, // Sterk en vrij // Sluit de rij // Om de heilige strijd
te strijden.

Helle morgen zonneglansen // Slaan in d'ogen rookverdoofd.
// En met zelfomwonden kransen // Kronen wij des werkers
hoofd. // Mensenkind // Maartewind // Draagt de lente in de
landen!

Makkers reikt elkaar de handen // Laat ons strijden, dapper-
blij // Dwars door 't rode wereldbranden // Komt de grote
dag nabij! // Dag breek aan // En wij gaan // Vurig 't zonne-
licht integen!

Overgenomen uit „de Lijster”, uitgave A.J.C.

ALS WIJ SCHRJDEN...

M. Claudius
Ned. bew. Marie Vos

M. Englert

I = G

Als wij schrijden, dichtgerijd // En ons lied, omhoog gestegen,
// Echo's wekt op alle wegen, // Voelen wij, ons is de zege! //
Ons geleidt de Nieuwe Tijd! (2 ×).

Radersuizen, hamerslag, // Van de arbeidsweek vergleden,
// Koortsen nog door onze leden // Maar geen hart blijft
ontevreden: // Hel en zonnig straalt de dag! (2 ×).

Groene spreij om berk en wei, // Als met bos en beemd en
gaarde, // Smeekt de oude moeder Aarde // Dat haar kind
haar schat aanvaarde // En opnieuw haar eigen zij! (2 ×).

Woord en zang, gebaar en gang, // Als in overoude tijden, //
In hun rythme niet te scheiden, // Op hun sterke golven
glijden // Onze zielen, stondenlang! (2 ×).

Knaap of meisje zij de maat, // Door gelijke drang bewogen,
// 't Streven maakt hen één in hoge // Vriendschap, — in
elkanders ogen // Blikken zij de kameraad! (2 ×).

Als wij schrijden, dichtgerijd // En ons lied, omhoog gestegen,
// Echo's wekt op alle wegen, // Voelen wij, ons is de zege! //
Ons geleidt de nieuwe tijd! (2 ×).

Overgenomen uit „de Lijster”, uitgave A.J.C.

TREKT UIT

Margot Vos
maes - tempo

1=G 5 | 1 . 5 1 3 2 4 | 3 0 0 3 4 |
 Trekt uit, die licht en ruim-te mint! Stormt
 Wij zijn de zan-gers van de dag; Aan

5 . 3 2 1 2 3 | 1 . 0 :| 5 |
 aan met mak-kers eens-ge-zind! De
 ons de he-mel en zijn lach!

3 3 5 5 3 5 5 5 | 6 0 5 6 0 6 |
 aar-de al haar blij-de klok-ken luidt en luidt; Het

7 2 2 2 7 2 2 2 | 3 0 2 3 0 3 |
 bimt en bei-ert o-ver-al: trekt uit, trekt uit! De

4 3 2 1 7 6 5 5 | 6 6 7 7 1 ||
 wulp zingt in zijn wa-ter-nest: Trekt uit, de wind is best!

Trekt uit en vreest de stormen niet! // Verslaat de buien met een lied! // Trekt boven ons de hemel dicht, // Dan stroomt uit onze ziel het licht. // Langs wilde wegen wordt het hart zo wijd, zo groot; // In vrolijk kampen stijgt het uit zijn zorg, zijn nood. // Wat deert de sperwer in zijn vlucht // De grauwe nevellucht?

Trekt uit de lieve lange dag, // Met maat en makker, zang
en lach! // Maakt vrij een rijke, schone buit, // Aleer de
zonnepoort zich sluit! // En als de westerkim het rode
kampvuur brandt, // De witte nevels wand'len over zee en
land, // Spreidt dan uw leger waar gij 't vindt: // Bij sterre'
en avondwind!

SARIE MARAIS

My Sa-rie Ma-raïis is zo ver van my hart, // Maar ik hoop
haar weer te sien. // Sy het in die wijk van die Mooi-ri-vier
ge-woon, // Nog voor die oor-log het be-gin. // O, bring my
te-rug na die ou Trans-vaal, // Daar waar my Sa-rie woon, //
Daar on-der in die mie-lies by die groen do-ring-boom, //
Daar woon my Sa-rie Ma-raïis. // Daar on-der in die mie-lies
by die groen do-ring-boom, // Daar woon my Sa-rie Ma-raïis.

Ek was so bang // Dat die kakies mij sou vang, // En ver
oor die see wegstuur; // Toe vlug ek na die kant // Van die
Upingtonse sand // Daar onder langs die Grootrivier.
O bring mij trug ..... enz.

Verlossing het gekom // En die huis-toe gaan was daar
Trug na die ou Transvaal; // Mij liewelingspersoon //
Sal seker ook daar wees // Om mij met 'n kus te beloon.
O bring mij trug ..... enz.

HET ZONLICHT TEGEMOET

Yvonne de Man

mars tempo

1=G 5 | 1 . 5̣ 1 3 | 2 . 7̣ 5̣ 5̣ 7̣ |
 Al hui-len stor-men nog zo fel, wij

2 3 4 2 | 3 1 . 0 5̣ | 5 . 3 4 2 |
 gaan voor-uit en zin-gen. Voor-uit, zo roept ons

3 1 2 5̣ | 5 . 3 4 2 | 3 1 2 5̣ |
 jeug-dig bloed, voor-uit met on-ver-saag-de moed, het

1 . 2 3 4 | 5 . 0 6 | 5 . 5 4 2 | 1 . 0 ||
 zon-licht te - ge-moet! Het zon-licht te-ge-moet!

Geen kracht, geen macht stuit onze gang, // Wij kennen grens noch palen, // De toekomst brengt geluk en vreugd, // De toekomst, makker, aan de jeugd // En 't zonlicht tegemoet! (2x)

Een nieuwe wereld dragen wij // Op onze jonge schouders: // Het land van licht en zonneschijn, // Dit land, het zal het onze zijn. // Nu 't zonlicht tegemoet! (2x)

LIEVE LENTE

Canon voor 3 stemmen

Dichter onbekend.

teer

1=D 5 . 5 | 5 . . 3 . . 6 5 4 | 3 . . 1 . . 2 . 3 |

Lie-ve Len-te, daal toch ne-der, Lie-ve

4 . . 7 . . 7 3 2 | 1 . . 0 0 0 5 . 5 | 3 . . 1 . . 1 7 6 |

Len-te, kom toch gauw. Breng ons loof en lie-de-ren

5 . . 3 . . 4 . 5 | 6 . . 2 . . 2 5 4 | 3 . . 0 0 0 1 3 5 |

we-der En de bloe-men, geel en blauw. La-la-la

1 . . . . . 1 3 5 | 1 . . . . . 7 2 5 |

la — la-la-la-la — la-la-la

5 . . . . . 6 5 5 6 5 | 5 . . 0 0 0 ||

la — la-la-la-la!

Overgenomen uit „de Merel”, uitgave A.J.C.

MAKKERS OP!

Ned. bew. v. Margot Vos

Duits volkswijsje

marc - tempo

Mak - kers op, de rug - zak om de

1 = C

1	3	5	5	5	5	6	7
1	3	3	3	3	3	4	2

schou - der, Stemt een lied op lust en heer - lijk -

i	5	6	5	5	4	4	6	5	4
1	3	5	4	3	3	2	2	4	3

heid! Door de ne - vel straalt de zon al

3	0	1	3	5	5	5	5	6	7
1	0	1	3	3	3	3	3	4	2

gou - der, Vink en lijs - ter or - ge - len orn

i	3	3	i	3	2	7	2	i	7	6
3	5	i	i	6	5	5	4	2	3	4

strijd! Blaast de flui - ten, Slaat de lui - ten, O - ver -

5	0	5	6	5	4	6	6	6	5	5
5	0	3	4	3	2	4	4	4	4	3

stemt het zor-gen-koor! Wij mar-che .ren, wij mar-

6 5 4 3 | 2 . 0 3 4 | 5 . 6 5 1 7 |
 4 3 2 1 | 7 . 0 1 2 | 3 . 4 3 3 3 |

che - ren, wij mar-che - ren heel de wij - de

6 . 7 6 4 . 4 | 3 i 2 . 2 2 3 |
 4 . 5 4 0 . 6 | 5 i i . 6 7 5 |

we-reld door! Wij mar-che - ren, wij mar-

i 6 5 3 4 | 5 . 6 5 1 7 |
 6 4 3 1 2 | 3 . 4 3 3 3 |

che - ren, wij mar-che - ren heel de wij - de we-reld door!

6 . 7 6 4 4 | 3 . 1 1 1 2 7 7 | i . 0 ||
 4 . 5 4 6 6 | 5 . 1 1 1 7 5 4 2 | 1 . 0 ||

Van de zonneblonde heuveltoppen, // Waait ons lachen
 over 't wijde land: // Weest gegroet, gij steden en gij sloppen,
 // Plicht en arbeid springen uit de band! // Blaast de fluiten,
 enz.

Ons is 't heilig donker van de wouden, // Ons der heide rood-
 scharlaken kleed, // Ons het gouden golven van het koren, //
 Gans de aarde ligt voor ons gereed. // Blaast de fluiten,
 enz.

DE WIELEWAAL

Canon voor 2 stemmen

Andries Hartsuiker

①

1=D 5 | 1. 2 3 5 | i. 6 5 4 | 3 1 2 7 |

Kom mee naar bui-ten al-le-maal, dan zoe-ken wij de

1 2 3 1 5, 5 | 1. 2 3 5 | i. 6 5 i 7 |

wie-le-waal en ho-ren wij die mu-zi-kant, dan is

i 4 3 2 | 1. 0 5 5 | i 5 5 5 5 5 |

zo-mer weer int land! Du-del-djo-klinkt z'n lied, Du-del-

5 1 1 1 1 1 | 5 3 1 3 5, 5 | 1. 0 ||

djo-klinkt z'n lied, Du-del-djo-en an-ders niet.

Hij woont in 't dichte eikenbos // Gekleed in gouden
vederdos // Daar jodelt hij op zijn schalmei, // Tovert onze
harten blij! // Dudeldjo klinkt z'n lied, // Dudeldjo klinkt
z'n lied. Dudeldjo en anders niet.

Wielewaal-roep:

Overgenomen uit: „De Wielewaal”, uitgave A.J.C.

WAT IS DE WERELD WIJD

Ned. bew. v. Yvonne de Man

Duits volkswijsje

Marstempo

1=A   5 5 5 5 5 | 6 . 5. | 5 5 5 5 4 |

Ber-gen gaan wij be-klam-men Tot op de ver-ste

3..0 | 6 6 7 7 | 1 . 5. | 5 5 5 5 4 |

top! Op-waarts naar de kim-men, ho-ger en ho-ger

3..0 | 5 5 5 5 1 7 | 6 6 5 4 . |

op! Luis-t'ren van-waar de storm-wind bruist

4 4 4 4 6 6 | 5 5 4 3 5 |

Kij-ken wat ach-ter de ber-gen huist. Wat

5 1 3 2 | 1 . 7 6 | 5 1 3 2 | 1..0 ||

is de we-reld wijd, wat is de we-reld wijd!

Schuimende waat'ren ontspringen, // Stromen naar 't diepe dal, // Hoor ze bruisen en zingen, // Klateren overal! // Koel is het water dat spuit uit de bron // Heerlijk het strelen en koesteren der zon, // Wat is de wereld wijd! (2 maal).

Stijgt er uit diepe dalen, // Statig en stil de nacht, // Brengen manestrallen // Dwerger en elfen zacht. // Dempt nu de schreden, de stappen in 't bos, // Vleien w'ons neder en rusten in 't mos // Wat is de wereld wijd! (2 maal).

DE ZWERVER

L. Koops

J. D. v. Ramshorst

1=G 0 5 | 5 6 . 7 | 1 7 . 1 | 2 3 . 4 | 5 . 0 |

De zak op de rug en de stok in de hand,

Hei - la, hi - ho! Zin - gen - de dwa - len en

5 . 5 5 | 3 . . 0 | 5 6 . 7 | 1 7 . 1 |
5 . 5 7 | 1 . . 0 |

zwer - ven door't land, Hei - la, hi - ho!

2 3 . 4 | 5 . 0 | 5 . 5 5 | 1 . . 0 |
5 5 7 | 1 . . 0 |

O - ver de vel - den en o - ver de wei,

6 6 . 6 5 3 3 | 4 3 . 2 3 . |
4 4 . 4 3 1 1 | 2 1 . 7 1 . |

O - ver de stra - len - de, ju - blende hei,

2 6 . 7 | 1 7 . 6 | 7 1 . 1 2 . 0 |
4 4 . 5 6 7 . 4 | 5 4 . 4 4 . 0 |

Waar in de wol-ken de leeu-we-rik zingt

1 3. 1 2 3. 2 | 3 4 5 6. 0 |
 3 3. 3 5 7 | 1 2 3 4. 0 |

En waar de lucht je tot ju-blen dwingt,

5 4 3. 2 5 1 2 | 3 2 1. |
 3 0 1. 7 1 6 5 | 5 4 3. |

Hei-la, hi-ho. Hei-la, hi-ho, Hei-la, hi-ho!

5 6. 7 1. | 2 3. 4 5. | 5. 5 5 | i. . |
 5. 3 7 | 1. . ||

Over de sloten met biezen en blom, Heila, hiho! // Juichende, zingende vogels rondom, Heila, hiho! // Ver van de mensen, door struik en door bos; // Rollen en buit'len op 't mollige mos, // Waar zacht de wind door de bladeren suist // En door de boomtoppen ritselt en ruist. // Heila, hiho (3 maal).

Over de duinen, langs 't woelige nat, Heila, hiho! // Waar 't water in vlokken om d'oren ons spat, Heila, hiho! // Woelige, schuimende golven der zee, // Dwingen tot jub'len en zingen ons mee. // Klim dan het duin op en schreeuw er eens luid, // Jub'lend en juichend je levenslust uit! // Heila, hiho (3 maal).

'T ROS BEYAARD

Fors en rhytmisch

Vlaams volkslied

1=D i . | 7 $\overline{67}$ i 5 | 3 1 i 5 |

t Ros Bey-aard doet zijn ron-de, in de

$\overline{65}$ $\overline{67}$ i 5 | 3 1 4 5 | 3 4 2 5 |

stad van Den-der-mon-de; die van Aelst die zijn zo

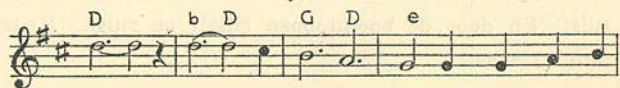
3 1 4 5 | 3 4 2 5 || 1..0 1 1 |

kwaad, om dat hier t Ros Bey-aard gaat. De vier

1 . 1 3 3 3 | 5...0 5 | 6 . 6 7 . 7 |

Ay-mons kin-de-ren jent met blan-ken sweerd in

i....0 | i....7 | 6..5.. | 4..4 4 5 6 |

d'hand, Ziet ze rij-den: t zijn de schoon-ste al

3..2.. | 1. i. | 7 $\overline{67}$ i 5 | 3 1 i 5 |

van ons land. t Ros Bey-aard hoog ver-he-ven, Hij is

G D G D A
 in het vuur ge-ble-ven, Ziet 't Ros Bey-aard hoog ver-
 D e D A7 D
 he-ven, Ziet 't Ros Bey-aard zeer char-mant.

't Ros Beyaards ogen fonk'len // Zijne brede manen
 kronk'len; // En hij wendt hem fraai en vlug, // Met vier
 broers op zijnen rug. // De vier Aymons kinderen jent, //
 Met blanken sweerd in d'hand. // Ziet ze rijden: // 't Zijn de
 schoonste al van ons land. // Hun harnas, schild en
 lansen // Blinken bij de zonneglanzen; // En den Beyaard
 't voisken geeft // Daar het ros zijn eer in leeft.

O, Dendermondenaren, // Blijft altijd de roem bewaren; //
 Van het peerd, zo wijd vermaard, // Als den grootsten man
 op aard. // Die vier Aymons kinderen jent, // Met blanken
 sweerd in d'hand // Ziet ze rijden: // 't Zijn de schoonste al
 van ons land. // 't Ros Beyaard is verheven, // Hij heeft
 hem in 't vier begeven; // En het week op 't oorlogsveld. //
 Alles voor zijn groot geweld.

KLAAS, DIE SPRAK ZIJN MOEDER AAN

Tamelijk vlug

West Vlaams Volkslied

a *c* *D⁷*

1-G 1 . 3 2 . 3 | 1 . 2 1 . 7 | 6 . 5 6 . 7 |

Klaas, die sprak zijn moe-der aan als dat hij wil gaan

G *G*

1 . . 5 . 0 | 1 . 3 2 . 3 | 1 . 2 1 . 7 |

trou-wen. „Klaas, wat zal u o-ver-gaan, en

c *D⁷* *G* *E⁷*

6 . 5 6 . 7 | 1 . . 0 0 | 3 . 3 3 . 3 |

hoort naar mijn ver-maan: t Trouw'n is op zijn

a *G* *D*

4 . . 4 . 4 | 3 . 3 5 . 3 | 2 . . . 5 |

bes-ten vol zorg en groot dan-gier; Daar-

G *c* *D⁷*

5 . 5 5 . 5 | 6 . . 6 . 5 | 4 . 3 4 . 3 0 |

ste-ken in veel nes-ten al voor een klein ple-

D *G*

2 . . . . 0 | 1 . 3 2 . 3 | 1 . 2 1 . 7 |

sier. Klaas en trouw uw le-ven niet, of

„Moeder, ik ben wijs genoeg // en tot mijn rijpe jaren; //
 Al' de meisjes, ver en na, // lopen mij achterna.” //
 „Klaas wil u bedaren, // het huwelijk is pijn, // vol ruzie
 en groot bezwaren, // al zo men komt te zien. // Klaas en
 trouwt uw leven niet, // of gij komt in ellende. // Klaas en
 trouwt uw leven niet, // of gij komt in verdriet.”

„Trouwt ge met een kamenier // of met een keukenmeisje,
 // lekker moet het kostjen zijn, // die mogen bier en wijn. //
 Trouwt ge met een vette, // g' hebt een luyerpak. // En
 trouwt ge met een mager, // g' hebt een benenzak. //
 Klaas en trouwt, enz.”

„Trouwt ge met een schoon jonkwyf, // die moet gij wel
 bewaren. // Trouwt ge met een oud katijf // g' en hoort niet
 als gekijf. // Trouwt ge met een kreupel, // 't is hay! hay
 hay! mijn been! // En trouwt ge met een scheel marmot, //
 Die ziet er twee voor een. // Klaas en trouwt, enz.”

Klaas die kreeg de vrees in 't lijf, // al door zijn moeders
 woorden. // Hij en wil noch vrouw noch bruid. // Zo Klaas
 die schoot daar uit. // Klaas moet Klaasje blijven. // 't Is
 Klaas zijn leven deur. // Hij vreest voor kwade wijven //
 voor last en crevevoeur. // Klaas en trouwt zijn leven niet,
 // want hij vreest voor ellende. // Klaas en trouwt zijn
 leven niet, // want hij vreest voor verdriet.

VACANTIELIED

wijze: „Auf der Lüneburger Heide“

Margot Vos

Fritz Jöde

1 = D 5 . 5 | 1 . 3 3 . 5 | 5 . 3 6 5 |
 Door de bos-sen door de hei-de, Door het

5 4 2 5 | 3 . 0 5 5 | 1 . 3 3 . 3 |
 zo-mer-dron-ken land, O-ver heu-vels en ri-

5 . 3 6 5 | 5 4 2 5 | 3 . 0 5 3 |
 vie-ren, Wind-ge-kust en zon-ver-brand, Trek-ken

2 . 0 6 5 | 3 . 0 i i | 7 6 6 7 6 |
 wij, Licht en vrij, Uit de al-dags-geest naar het

6 5 5 6 5 | 4 . 0 5 4 |
 le-vens-feest, Luit en lach, Me-rel-

3 . 0 3 3 | 2 6 5 7 | 1 . 0 ||
 slag, Kon-den ons va-can-tie-dag!

Frisse jeugd zal vrijheid zingen, // Met de vogels van het woud. // Jonge harten vol verlangen, // Jagen dromen eeuwenoud. // In Vallei, // Veld en wei, // Waar de bijen zijn, // Ook de blijen zijn. // Zon en wind // Zijn ons vrind, // En het gouden uur ons mint.

Laat het stromen, laat het stormen, // Onze voet wordt niet vermoeid. // Want wij weten, dat ons morgen // Nieuwe schoonheid openbloeit. // Hij die kniest, // Moed verliest, // Vindt de bronnen niet // Naar 't geluksgebied, // Maar wie lacht, // Werpt de vracht, // Van zijn zorgen in de nacht.

Laat de zilv'ren fluiten klinken, // Laat de zang de ronde gaan. // Al de zwervers van de wegen // Zullen onze roep verstaan. // Makkers op! // In galop! // Komt met pak en zak, // Spant de snaren strak! // Groen en dons, // Goud en brons, // Heel de wijde aard zij ons!

WIJ ZIJN JONG

J. Brand. Ned. bew. v. P. Voogd

1 = G

Wij zijn jong, de aard' ligt open, // Lukt en roept met sterk geluid; // Ons verlangen en ons hopen, // Drijven ons de huizen uit. // Makkers! Laat het hoofd niet hangen, // Kijk maar in de zonneschijn; // Er op uit met sterk verlangen, // Wij zijn jong, en dat is fijn!

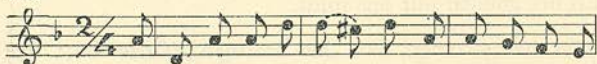
Ligt daar achter gindse bomen // Niet een onbekend gebied; // Zingt de wind niet langs de stromen // Zijn bekoorlijk zang'rig lied? // Of wij zwerven op de heiden // Dan wel in de duinen zijn, // Of wij gaan langs bos en weide // Wij zijn jong, en dat is fijn!

Op dan, op! De zon zal stralen, // Overal langs weg en steg; // Als de nacht te vroeg mocht dalen, // Wijzen sterren ons de weg; // 't Vrolijk lied dringt uit de kelen, // Mocht er ook een buitje zijn; // Regen? Wind? 't Kan ons niet schelen, // Wij zijn jong, en dat is fijn!

SCHERESLIED

Vlaams volksliedje

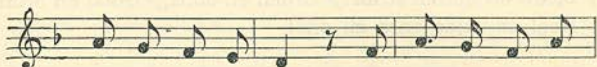
Vlot

1. F $\overline{3} \mid \overline{6} \ 3 \ 3 \ 6 \mid \overline{6} \ 5 \ 6 \ 3 \mid \overline{3} \ 2 \ 1 \ 7 \mid$
 Komt vriend en in het ron-den, min-naars van eenen

$\overline{6} \ 0 \ 3 \mid \overline{6} \ 3 \ 3 \ 6 \mid \overline{6} \ 5 \ 6 \ 3 \mid$
 stiel, Ik zal u gaan ver-kon-den, hoe

$\overline{3} \ 2 \ 1 \ 7 \mid \overline{6} \ 0 \ 1 \mid \overline{3} \ 2 \ 1 \ 3 \mid$
 ik door 't slij-pers-wiel De kost ver-dien voor

$\overline{2} \ 1 \ 7 \ 2 \mid \overline{1} \ 7 \ 6 \ 1 \mid \overline{7} \ 5 \ 3 \ 6 \mid$
 vrouw en kind, schoon bloot-ge-steld aan weer en wind. Ter-

Meisjes

$\overline{6} \ 5 \ 6 \ 3 \mid \overline{3} \ 0 \ 6 \mid \overline{6} \ 5 \ 6 \ 3 \mid$
 lie-re-lom, ter-la, van links-om-rechts-om

Jongens

$\overline{0} \ 0 \ 6 \mid \overline{6} \ 5 \ 6 \ 3 \mid \overline{3} \ 0 \ 6 \mid$
 Ter-lie-re-lom, ter-la, van

4 3 2 3 2 1 | 7 0 3 3 |
draait mij . ne steen door het roe . ren van mijn

6 5 6 3 | 3 0 3 |
links . om . rechts . om . ja , zo

0 0 0 0 | 0 0 0 0 | 0 0 |
been . Ju . ju , ju . ju , ju , ju , ju .

4 3 2 3 2 1 | 7 0 3 3 | 0 0 |
draait mij . ne steen door het roe . ren van mijn been .

De kleermaker maakt kleren // Voor acht stuivers per dag;
// Wil hij z'n loon vermêeren, // Hij snijdt meer dan hij mag.
// Maar ik met mijne slijpersteen // Ik win meer op een uur alleen.
// Terlieromterla, ... enz.

De schoenmaker gezeten // Op enen pikkelstoel, // Zou kaas en droog brood eten;
// Maar als ik nood gevoel, // Dan slijp ik tot de avond toe,
// En zo heb ik nooit arremoe, // Terlieromterla! ..... enz.

De smid die moet hard werken, // Gestadig voor het vier;
// Hij durft hem niet versterken // Met ene kan goed bier,
// Terwijl ik ga op mijn gemak, // Soms ook wel eens met lege zak
// Ter-lier-om-ter-la! ..... enz.

Mijn vrouw, die roept victoria // Al om de slijpersstiel // Zij vindt haar grootste gloria // In 't draaien van mijn wiel.
// Mijn kind'ren hebben geen ongemak, // Ze lopen met de bedelzak! // Terlieromterla! ..... enz.

DEN UIL

C *D7*

1=G 5 | 1. 7 | 1. 2 | 3. 2 | 1. 3 |

Den uil, die op de peer-boom zat, Den

G *D7*

1=G 0 0 0 | 0 0 0 | 0 0 0 | 0 0 5 |

Den.

G *D7* *G*

3. 2 | 3. 4 | 5. 4 | 3. 5 | 5 5 5 | 5. 3 |

uil, die op de peer-boom zat, En bo-ven zijn hoofd, daar

G *D7* *G*

1. 7 | 1. 2 | 3. 2 | 1. 3 | 3. 4 | 3. 1 |

uil, die op de peer-boom zat, Den uil, die op de

D7 *G*

4 4 4 | 4. 4 | 3 3 3 | 3 2 1 |

zat er een kat, van sim-me-don-dei-ne, van

D7 *G*

2. 7 | 5. 5 | 5 5 5 | 5. 3 |

peer boom zat. En bo-ven zijn hoofd, daar

Uit „Chants populaires des Flamands de France” & de Coussemaker

2 2 2 | 2 . 5 | 5 5 5 5 0 3 |
 fa - ri - lon - la . En bo - ven zijn hoofd, daar

4 4 4 | 4 0 4 | 3 3 3 3 2 1 |
 zat er een kat. Van sim-me-don-dei-ne van

3 . . | 2 . . | 1 . . 0 ||
 uil, vi - vat !

5 6 5 | 4 3 2 | 1 . . 0 ||
 vat, den uil vi - vat !

't Was daar, dat hij zijn pootje brak (2 maal) // Men prom-
 melde hem al in enen zak. // Van simme dondeine, van
 farilonla, // Men prommelde hem al in enen zak. // Den
 uil vivat, den uil vivat!

Men droeg hem dan naar den dokter (2 maal) // En joffrouw die kwam zelve voor. // Van simme dondeine, van farilonla, // En joffrouw die kwam zelve voor. // Den uil vivat, den uil vivat!

Men trok hem wel zes onsen bloed (2 maal) // 't Is jammer, dat hij sterven moet. // Van simme dondeine, van farilonla, // 't Is jammer, dat hij sterven moet. // Den uil vivat, den uil vivat!

DES WINTERS ALS HET REGENT

D

1=D 0 0 5 | 1 . 2 3 . 4 | 5 . . 5 . 5 |

Des win-ters, als het re-gent, dan

G D A7

6 . 6 1 7 6 | 6 5 1 1 . 5 | 5 . 4 4 . 4 |

zijn de paad-jes diep, ja diep. Dan komt dat lo-ze

b fis A7 D

4 . 3 3 . | 5 6 5 5 4 3 |

vis-ser-tjen, vis-sen al in-ne dat

A D A7

2 . . 7 7 7 7 7

riet Met si-ne rijf-stok, met si-ne

5 6 7 | 1 . 1 2 1 2 |

0 0 0 | 5 6 7 |

D A7

strijk - stok, met si - ne lap - zak, met si - ne

3	3	3	2	3	4	4	4	3	4
1	1	1	7	1	2	2	2	1	2

G D A7 b G

knap - zak, met si - ne le - re, van dir - re - dom

6	5	5	6	7	1	7	6	6	5	4
4	3	3	4	2	3	5	4	4	3	2

G D A7 D A7 D

de - re, met si - ne le - re leers - jes aan.

6	5	4	4	4	3	3	2	2	1	1
4	3	2	2	2	1	1	7	7	1	1

Dat loze molenarinetje // Gink in haar deurtjen staan,
ja staan, // Omdat dat aardig vissertje // Voorbi haar
henen zou gaan. // Met sine rijfstok, met sine strijkstok, //
Met sine lapzak, met sine knapzak, // Met sine lere, van
dirre dom dere, // Met sine lere leersjes aan.

„Wat heb ik jou misdreven, // Wat heb ik jou misdaan,
ja daan, // En dat ik niet met vreden // Voorbi jouw deurtje
mag gaan? Met mine rijfstok, met mine strijkstok, //
Met mine lapzak, met mine knapzak, // Met mine lere,
van dirre dom dere, // Met mine lere leersjes aan.”

„Gi hebt mi niet misdreven, // Gi hebt mi niet misdaan,
ja daan, // Maar gi moet mi driemaal zoenen, // Eer gi van
hier meugt gaan // Met uwe rijfstok, met uwe strijkstok, //
Met uwe lapzak, met uwe knapzak, // Met uwe lere, van
dirre dom dere, // Met uwe lere leersjes aan.”

JAN HINNERIK

Uit Hamburg

gemoedelijk

G C G

1=G 5 | 1 7 6 5 5 5 | 6 6 6 6 5 5 5 |

Jan Hin-nerk waht up de Lam-mer-lam-mer-straat, up de

C G e D G

6 6 6 6 5 5 5 | 1 1 2 5 | 3.. 3 3 |

Lam-mer-lam-mer-straat; He kan ma-ken wat he will. He kan

a D G a D

4 4 2 2 | 1 1 1 2 2 7 7 |

ma-ken wat he will, Swieg man jum-mer, jum-mer

G a D G

1 1 1 2 2 7 7 | 1. 0 5 5 |

still! Swieg man jum-mer jum-mer still! Un da

G c G e D

1 7 6 5 5 | 6 6 5 0 | 1 1 2 5 |

maak he siek en Gei-ge-ken, Gei-ge-ken-per-

G a

3.. 5 5 | 3 5 5 3 5 5 | 4 4 2 0 4 4 |

danz! Vi-go.lin, Vi-go.lin sä dat Gei.ge.ken, Vi-go-

2 4 4 2 4 4 | 3 3 1 0 5 |
lin Vi-go-lin sä dat Gei-ge-ken, Un

1 1 1 1 1 2 | 3 3 3 3 3 5 4 |
Vi-go-vi-go-lin, un Vi-go-vi-go-lin, Un sin

3 3 2 2 | 1 1 1 2 2 7 7 |
Deern de heet Ka-trin, un sin Deern de heet Ka-

1 1 1 2 2 7 7 | 1 . 0 ||
trin, un sin Deern de heet Ka-trin.

2 Un darbi wahnt he noch jammers up de Lammerlammer-
straat, Up de Lammerlammerstraat; // He kan maken wat he
will (2x) // Swieg man jummer jummer stil (2x) // Un da
maak he siek en Hollandsmann // Hollandsmann perdanz! //
„Chotts vadorie, Chotts vadorie!” sä de Hollandsmann, (2x)
// „Vigolin, Vigolin”, sä dat Geigeken, // Un Vigo vigolin
(enz.)

3 „How d’you do?” sä dat Engelsmann

4 „Caracho!” sä dat Spanischmann

5 „Ick bun Kayser”, sä Napolejon

6 „Sla em dot!”, sä de Hanseat.

TE KIELDRECHT

Vlaanderen

vrolijk

1=D   0 0 5̣ | 1 . (1) 1 . 3 | 5 . (5) 5 . 5 |

Te Kiel . drecht, te Kiel . drecht daar

5 . 5 1 . 7 | 6 . . 5 . 5 | 5 . 5 6 . 6 |

zijn de meis.kens koe.ne, Ze vrij.en tot de

5 . 4 3 . 5 | 5 . 5 6 . 4 |

mid.der.nacht, En sla . pen tot de

3 . 2 1 . . 1 . . :| 1 . 1 2 3 2 1 . 5 |

noe . ne. Ik maai, is dat niet fraai? En

5 . 5 6 . 4 | 3 . 2 1 . . 1 . . :| 3 . 2 1 . 0 ||

sla.pen tot de noe... ne. Ik noe... ne.

Als z'opstaan, als z'opstaan, // Dan kijken z'in de wolken; //
Ze zeggen: „Wel, hoe laat is 't al // Mijn koe staat onge-
molken. // Ik maai, is dat niet fraai? // Mijn koe staat
ongemolken.

Als 'z uitgaan, als z' uitgaan, // Komt haar de koster tegen:
 // „Wel koster, zeg hoe laat is 't al, // Wat uur is daar
 geslegen?“ // Ik maai, is dat niet fraai? // Wat uur is daar
 geslegen?

„Het uur dat daar geslegen is, // Dat kunt gij wel bemerken;
 // De hoogmis is al lang gedaan // En 't volk komt van der
 kerken.“ // Ik maai, is dat niet fraai? // En 't volk komt
 van der kerken.

En als zij komen in de wei // Zij zeggen: „Koeiken blare ¹⁾,
 // Ik ben hier met mijn lieveken // En zal u dat niet
 varen ²⁾?“ // Ik maai, is dat niet fraai? // En zal u dat niet
 varen?

¹⁾ koe met witte vlek op het hoofd.

²⁾ verschrikken.

HET VOORJAAR

Canon voor 3 stemmen

Duits volkswijsje

1=D 5 | 1 1 1 | 2 5, 5 | 2 2 2 | 3 1 5 |

Het voor-jaar gaat ko-men, het groen toot de bo-men, het

5 3 5 3 5 | 4 2 4 | 4 2 4 2 4 | 3 . 5 |

gras is weer groen en de vo-gels zin-gen blij, tra

1 7 6 5 4 3 | 5 4 2 | 7 1 2 3 4 2 | 1. ||

la la la la la la - la la la la la la la

EEN VREEMDE, ARME SNUITER

Canon voor 3 stemmen

Dichter onbekend

Beiers volkswijsje

marstempo

① fis.

1 = A   5̣ | 1̣ . 1̣   5̣ . 5̣ | 6̣ 6̣ 3̣ |
Een vreem-de, ar-me snui-ter, was

(fis)

4̣ . 2̣   5̣ . 7̣ | 1̣   1̣ . 3̣ | 1̣ . 3̣ . |
moe-de van het wand'-len, was moe-de,

②

4̣ . 2̣   5̣ 5̣ | 5̣ . 1̣   5̣ | 3̣ . 4̣   3̣ . 2̣ |
moe-de van het wand'-len. Hij had zijn fluit ver-

fis   b

2̣ 1̣ . 1̣ | 2̣ 3̣ 4̣ 2̣ 1̣ 7̣ | 1̣ 7̣ 1̣ 2̣ 3̣ . |
lo-ren uit zij-ne man-tel-zak

③

1̣ 7̣ 1̣ 2̣ 3̣ 3̣ | 3̣ 2̣ 4̣ 2̣ 1̣ 7̣ | 1̣ . 0̣ 5̣ |
zak uit zij-ne man-tel-zak. 'Da's

fis   b

5̣ . 6̣   5̣ . 4̣ | 4̣ 3̣ . 3̣ | 4̣ 5̣ 6̣ 4̣ 3̣ 2̣ |
niets, ik heb ge-von-den, waar jij zo veel van

hield, la la la, hield la la la, waar

il zo - veel van hield.

BROEDERS, VERHEFT U..

Ned. bew. v. Marie Vos

Broeders, verheft u ter vrijheid! // Broeders, omhoog naar het licht! // Stralend op duister verleden, // Staat nu de toekomst gericht!

Zie, hoe die vloed van millioenen, // Eindloos uit nachtdonker dromt; // Tot ons onmeetlijk verlangen // Hemel en aard overstroomt.

Legt in elkander uw handen, // Broeders, en valt met een lach! // Eindigt der slavernij schande! // Heilig de laatste slag!

Brijzelt het juk der tyrannen, // Dat u sinds jaren bezwaart! // Zwenkt onze bloedrode vanen // Over een schonere aard!

* *

Brüder, zur Sonne, zur Freiheit, Brüder, zum Lichte empor! // Hell aus dem dunklen Vergang'nen leuchtet uns Zukunft hervor.

Seht, wie der Zug von Millionen endlos aus Nächtigen quillt, // bis euer Sehnsucht Verlangen Himmel und Nacht überschwillt.

Brüder, in eins nun die Hände, Brüder, das Sterben verlacht. // Ewig der Sklaverei Ende, heilig die letzte Schlacht.

De muziek is te vinden in „de Merel”, uitgave A.J.C.

DE DRIE RUITERTJES

Antwerper liedboek 1544

vro-lijk

1=D 005 | 1. 2 3. 4 | 5. 6 5. 5 |
Ik stond op ho - gen ber - gen, ik

6. 6 7 6 7 | 1.. 005 | 1. 1 7. 6 |
zag ter zee - waart in; Ik zag een scheid - ken

5. . 3. 5 | 5 6 5 5 4 3 |
drij - ven, Daar wa - ren drie rui - ter - tjes

2. 0 6. 6 6 | 5. 1 3 3 4 |
in. Den e - nen stond mi in mi - nen

5. 0 6. 6 6 | 5. 1 3. 2 | 1. . ||
zin. Den e - nen stond in mi - nen zin.

Den alderjongsten ruiters, // Die in dat scheidken was, //
Die schank mi eens te drinken, // Den wijn uit een glas. //
God loont hem die dat was (keervers).

„Ik brenget u, klein haveloos meisken, // Gi zijt van haven
bloot; // Omdat gij een klein haveloos meisken zijt, //
Daarom ik u laten moet. // Gi en hebter ja geen goed”.
(*keervers*)

„Ben ik een klein haveloos meisken, // Ik en bens alleine
niet; // In een kloosterken wil ik rijden, // God loont hem
die 't mi riet. // Dat ik ut alle genoegten schied”. (*keervers*)

„Och, jonkvrou nonne, als gij ten klooster gaat, // Ende als
gi wijnge ontfaat; // Hoe geerne zoude ik weten, // Hoe u
die nonnekleder staan. // Als gi in een klooster wilt gaan”.
(*keervers*)

Mer doen si in dat klooster kwam, // Haar vader die was
dood; // Men vond in al mijns heren land, // Geen rijker kind,
ende was groot. // Ende niet van haven bloot. (*keervers*)

Den ruiter had so haast vernomen, // Hi sprak: „zadelt mi
mijn peerd! // Dat si in 't klooster is gekomen, // Dat mijnder
herten so sere deert. // Het is mi wel rijden weerd”. (*keervers*)

Mer doen hi voor dat klooster kwam, // Hi klopte aan den
rine: // „Waar is dat jonkste nonneken, // Dat hier lest
wijnge ontving? // Het is so schonen kind”. (*keervers*)

„Dat alderjonkste nonneken, // En mag niet komen ut; //
Si sit alhier besloten, // Ende si is Jezus bruid. // Si looft
hem overluid”. (*keervers*)

Dat alderjonkste nonneken, // Gink voor den ruiter staan;
// Haar haarken was afgeschoren, // Die minne was al
gedaan. // Nonneklederen had si aan. (*keervers*)

Gi moogt wel thuisweerts riden, // Stout ruiter, gi moogt
wel gaan; // Gi moogt een ander verkiezen, // Mijn minnen is
al gedaan. // Ik hebbe een ander leven aangegaan. (*keervers*)

Doen ik een klein haveloos meisken was, // Doen stiet gi mi
metten voet; // Om dat ik jonk ende arm was, // Ik en hadde
doen geen spoed. // Stelt nu tevreden uwen moed! (*keervers*)

DE BLAUWE STRIJDEERS

mars-tempo

G D7 G

Hoor! daar stap-pen door de stra-ten

1 = G

i	i	i	5	3	2	2	i
i	i	i	5	5	4	4	3

e A7 D

Stoe-ten strij-ders, ster-ke ma-ten, Door een

3	3	i	7	6	2	7	5	7	i
i	7	6	5	4	4	5	5	5	6

A7 D D7

blij-de roep ge-wekt. Naar een mil-de

2	3	7	6	5	0	5	5	2	5
7	6	5	4	5	0	5	5	4	5

a G F E7

toe-komst rich-ten zij hun ho-pen-de ge-

0	7	i	2	3	i	6	0	3	6	7	2	2	3
4	3	3	2	1	3	0	0	5	6	6	6	7	7

a G D e D7 G

zich-ten Waar een stra-lend licht hen trekt.

5	4	3	2	i	i	2	5	3
4	2	5	4	3	5	7	5	i

Met toestemming v.d. Blauwe Week-Commissie uit de Nationale Commissie tegen het Alcoholisme overgenomen. Secr.: Willem Barentzstr. 39, Utrecht.

Waar een stra-lend licht hen trekt.
 6 3 2 | 1 3 | 5 7 | 1 : ||
 6 7 | 5 . i | 7 5 | i :

Uit hun kelen wellen zangen // Van dat hoog en groot verlangen, // Dat hun harten heeft gevat; // Op de maat van hunne voeten // Zingend, trekken blauwe stoeten // Door de luisterende stad (2 maal).

Achter hooggedragen vanen // Gaan zij doelbewust de banen // Naar een beet're maatschappij, // Waar geen drankleed meer zal schrijven, // Waar geen drinkers kind'ren kwijnen // Omdat zij het willen, zij! (2 maal).

BAKMARS

Woorden en muziek v André

1 = G

Ons stroomt nog fris het bloed door d'aad'ren, // Wij zijn nog jong en kennen geen verdriet. // Wij heffen aan om dit te tonen // een vrolijk krachtig lied! // Wat om ons wend' of keer' // Geen zorg drukt ons ter neer! // Wij zingen luid, dat ieder het kan horen: // Geniet! Geniet! Van al, wat jeugd u biedt!

Wij blijven vast aaneengesloten // Geen twist of tweedracht rukt ons wreed vaneen. // 't Gevoel van een te zijn met and'ren // Bezielt ons steeds alleen. // De zelfde eed'le zin // Neemt onze harten in. // De schone taak, die allen wij ons stellen // Maakt fris, maakt sterk Voor 't zwaarste van ons werk.

Wanneer dan donk're dagen komen, Als trager vloeit het niet meer jonge bloed, // Dan zal een enkle blijde lichtstraal // Nog koest'ren ons gemoed. // De gulden jong'lingstijd, Die nu ons hart verblijdt, // Zal immerdoor zijn schijnsel blijven geven // Bij 't droevig zwart Van al te bitt're smart.

HET ZOU EEN JAGER

Volksliedje

Marstempo

1. G 5 | 1 1 1 3 5 | 5 4 4 3 4 5 |

Het zou een ja-ger uit ja - gen gaan, Uit

6 5 4 3 2 2 1 | 2 0 0 7 1 |

ja - gen zou hij er gaan En hij

2 2 2 1 4 | 4 . 3 5 3 |

vond er wel niets te ja - gen, Ja, te

1 7 6 5 5 4 | 4 . 3 ||: 5 7 |

ja - gen dan drie jonk.fers scho - ne Maar die

1 1 1 1 1 3 5 3 | 1 . 0 :||

e - ne van die drie die was zijn lief.

„Ik wensch u drieën goedendag! // Maar die jongste die moet met mij gaan. // Ik wil haar zoo ver geleiden // Over velden en dit groene weiden // En waar schoon blauw bloemkens in het koren staan. (bis)

Het duurt er wel dezen klaren dag, // Tot zoo lange als het maantje schijnt. // Keert uw hoofdjen naar mij omme, // Gij, die alderschoonste roseblomme, // Kom en spreek dat ene woordje: „ja” tot mij.” (bis)

Uit: Pollmann en Tiggers: Nederlands Volkslied, uitgave „De Toorts”.

MIDDAG RUST

VIVA LA MUSICA

Canon voor 3 stemmen

①

1. f 5 . 4 3 2 1 | 7 1 7 . |
Vi - va, vi - va la mu - si - ca.

② ③

3 . 4 5 4 3 | 2 1 2 . | 1 1 . 4 | 5 6 5 . ||
Vi - va, vi - va la mu - si - ca. Vi - va la mu - si - ca.

DAAR WAS EEN SNEEUWWIT VOGELTJE

Oud-Nederl. volkslied
bewerking van Brahms

1=C

Daar was een sneeuw-wit vo-gel-tje,

Daar was een sneeuw-wit

Daar was een sneeuw-wit vo-gel-tje,

Daar was een sneeuw-wit

vo-gel-tje,

Daar was een sneeuw-wit

Al op een ste-ken-do-ren-tje

vo-gel-tje, al op een ste-ken-do-ren-tje

a e E7
 6 6 5 4 | 3 6 7 1 | 2 1 7 6 |
 din don dei - ne, al op een ste-ken-do-ren-

a e E7
 1 2 3 4 | i 6 6 | 7 1 2 1 |
 din don dei - ne, al op een ste-ken-

a E a E7 a(A)
 6 3 | 6 3 | 6 . |
 tje — din don don.

a E a E7 a(A)
 1 6 7 | 6 3 2 | i . |
 do-ren - tje din don don.

„Wilt gij, mijnheer, de bode zijn?“ // „Mijnheer, de bode wil ik zijn, // Din don deine.“

Hij nam de brief in zijnen bek, // Hij vloog er mee tot over 't hek. // Din don deine.

Hij vloog er mee tot zijn liefs deur: // „En slaap je of waak je, of zijt gij dood? // Din don deine.“

„k En slape noch 'k en wake niet, // Ik ben getrouwd al een half jaar, // Din don deine.“

„Zijt gij getrouwd al een half jaar? // Het dochte mij wel duizend jaar, // Din don deine.“

DIE MEI PLEZANT

Oud-Ned. volkslied
zetting van Jan Reinders

vrolijk, maar niet te vlug

Die Mei ple-zant — wil-len wij plan-ten,

1-G 1 1 2 | 3 2 3 4 5 | 5 2 4 | 3 . 1 |
3 5 7 | 1 . . | 7 1 7 5 6 7 | 1 1 2 3 4 |

1-G 1 3 5 | 1 7 1 2 3 4 | 5 5 5 | 5 3 2 1 |

t Js nu de tijd — zo .dat be-hoort;

2 2 4 | 3 2 3 4 5 | 5 4 3 | 2 . 0 |
5 7 5 | 1 7 1 | 1 1 1 | 7 . 6 5 4 |

5 6 5 4 3 2 | 1 7 1 2 3 | 3 4 4 | 5 6 5 4 3 2 |

Men ziet nu vreugd — aan al-le kan-ten; Die

1 1 2 | 3 2 3 4 5 | 5 2 4 | 3 1' 1 |
2 2 7 | 1 . . | 7 1 7 5 6 7 | 1 7 6 5 |

1 3 5 | 1 7 1 2 3 4 | 5 5 5 | 5 4 5 3 6 |

vo - gel - kens zin - gen met zoet ac - coord.

4 5 4 | 3 2 1 | 1 7 | 1 0 | 6 6 7 | 1 7 6 5 | 6 5 | 4 | 5 6 5 4 | 5 0

Die bloemkens staan zeer wijd ontloken, // Al door den
dauw en zonneklaar, // Zij staan ter velden met zoeter
roken, // Komt met uw liefken paar aan paar.

Komt met uw liefken en wilt inhalen // Den Mei zeer zoet
en wel gebloeid. // Men zal u lonen vrij zonder falen, //
Want uit den Mei veel liefde groeit.

HET MOLENTJE

Jan Prins

1 = D

Hei molentje, molentje, Hoog in de wind, // wat sta je
weer dapper te draaien. // Je doet of je 't uiterst noodzakelijk
vindt, // Het licht van de zomer te maaien.

Je kijkt naar de zon en je denkt: wat een schat, // Wat een
schat, - laat ik daad'lijk beginnen! // De zon is van goud, maar
het licht is te glad; // Je haalt er geen hallem van binnen.

De wieken bewegen en vliegen en veggen // Hun schaduwen
tegen de grond. // De stenen, die dreunen en draaien en
steunen // En komen al kreunende rond.

Maal verder, maal verder, maal stevig en straf, // Je werken
blijft toch onbegonnen. // Het licht van de zomer dat maai
je niet af. // Het licht van de zomerse zonne.

Uit „Tochten”

(De wijs is te vinden in „Lentezangen” v. Van Hees en Van Herwaarden).

HET NESTJE

Ned. volkswijsje

walstempo

D

Ik weet'nen vo-gel wo-nen, pi-pi-kwie pi-pi

1=D

0 0 1	1 . 3	3 . 5	5 . 3 3 1	5 . .
0 0 1	1 . 3	3 . 3	3 . 1 0 0	0 3 1

A7 D

kwie pi-pi-kwie, pi-pi-kwie. 'kZal u zijn nest-je to-

0 3 1	5 . .	0 0 1	1 . 3	3 . 5	5 . .
5 . .	0 2 7	5 0 1	1 . 3	3 . 3	3 .

A7

nen, pi-pi-kwie, 'tsan-san-ra-bi-bie. Hij

3 3 1	5 . 5	5 4 3	2 . . 0 0 2
1 0 0	0 3 1	3 2 1	7 . . 0 0 7

D A

woont daar gin-der langs de straat, het is mijn

2 . 3	4 . 6	5 . 1	3 . 3	2 . 7
7 . 1	2 . 4	3 . 3	3 . 3	2 . 2

E7 A G A7

ka-me-raad. Pi-pi-kwie, pi-pi-kwie, pi-pi

1 . 4	5 . . 0 5 5	6 6 6	7 7 7
2 . 1	7 . . . 5 5	4 4 4	2 5 4

kwie t san - san - ra - bi - bie, ra - bi - bie t san

$\frac{\overset{1}{3} \cdot \overset{1}{5}}{\underset{3}{\cdot} \cdot \underset{5}{\cdot}} \quad \frac{\overset{1}{6} \quad \overset{7}{5} \quad \overset{6}{4}}{\underset{6}{\cdot} \quad \underset{5}{\cdot} \quad \underset{4}{\cdot}} \quad \left| \quad \frac{\overset{5}{3} \cdot \overset{6}{4}}{\underset{3}{\cdot} \cdot \underset{4}{\cdot}} \quad \frac{\overset{6}{4} \quad \overset{5}{3} \quad \overset{4}{2}}{\underset{4}{\cdot} \quad \underset{3}{\cdot} \quad \underset{2}{\cdot}} \right|$

san! pi pi kwie, pi - pi - kwie, pi - pi - kwie t san

$\frac{\overset{3}{\cdot} \cdot \overset{0}{\cdot} \quad \overset{5}{5} \quad \overset{5}{\cdot}}{\underset{1}{\cdot} \cdot \underset{0}{\cdot} \quad \underset{3}{3} \quad \underset{3}{\cdot}} \quad \left| \quad \frac{\overset{6}{4} \quad \overset{6}{4} \quad \overset{6}{4}}{\underset{4}{4} \quad \underset{4}{4} \quad \underset{4}{4}} \quad \frac{\overset{7}{2} \quad \overset{7}{5} \quad \overset{7}{4}}{\underset{2}{\cdot} \quad \underset{5}{\cdot} \quad \underset{4}{\cdot}} \quad \left| \quad \frac{\overset{1}{3} \cdot \overset{1}{5}}{\underset{3}{\cdot} \cdot \underset{5}{\cdot}} \right|$

san ra - bi - bie, ra - bi - bie, ra - bi - bie!

$\frac{\overset{1}{6} \quad \overset{7}{5} \quad \overset{6}{4}}{\underset{6}{\cdot} \quad \underset{5}{\cdot} \quad \underset{4}{\cdot}} \quad \left| \quad \frac{\overset{5}{3} \quad \overset{5}{3} \quad \overset{5}{3}}{\underset{3}{\cdot} \quad \underset{3}{\cdot} \quad \underset{3}{\cdot}} \quad \frac{\overset{6}{4} \quad \overset{7}{5} \quad \overset{5}{4}}{\underset{4}{\cdot} \quad \underset{5}{\cdot} \quad \underset{4}{\cdot}} \quad \left| \quad \frac{\overset{1}{3} \cdot \cdot}{\underset{3}{\cdot} \cdot \cdot} \right|$

Daar zag ik hem vergaren // De strooikens en blaren //
Met teedre zorgen tot op 't lest // Volbouwd was 't liefdenest.
Pipikwie... enz.

Nu zie 'k 'nen tweeden vogel, // 'Nen blondgepluimden
vogel, // Hij springt en wipt er in en uit, ... // Het is de lieve
bruid. // Pipikwie... enz.

En 'k luister met verlangen // Naar 't schoonste der
gezangen, // Dat rond het nest ten hemel stijgt: // De
nachttegaal zelve zwijgt. // Pipikwie... enz.

Met ingehouden schreden // Ben ik voorbij getreden, //
Want vogelkens zo pas gehuwd, // Zijn toch zo gauw
verschuwd. // Pipikwie... enz.

WIJS MIJ DAT BLOEMKE BLAUWE

Ned. bew. v. Zuster Reinholda

Duits volkswijsje
bew. v. Fritz Jöde

1=G 1 | 1 7 6 5 | 1 2 3 . | 4 . 3 2 |

Wijs mij dat bloem-ke blau- we Als jij het
In beemd of groe-ne gou- we Het heet: Ver-

Wijs mij dat bloem-ke blau- we Als
In beemd of groe-ne gou- we Het

2 1 . 7 | 1 . 0 :|| 3 | 3 3 2 1 | 7 . 6 2 |

er - gens ziet' Ik kon het ner-gens vin - den 'Ver-
geet mij niet.

gij het er-gens ziet
heet: Ver-geet mij niet.

Ik kon het ner-gens

2 7 | 1 7 6 | 5 . 0 1 | 1 7 6 5 |

dween op e-nen maal Door rijp en kou-de

vin - den 'Ver-dween op e-nen maal.

Door

1 2 3 . | 4 . 3 2 | . 1 . 7 | 1 . 0 ||

win - den ver - kleur - de't en werd vaal.

rijp en kou-de win - den ver-kleur-de't en werd vaal.

Het bloemke dat ik minne, is bruin, groeit in het riet. //
 Het is zo zacht van zinnen en heet „Heb mij toch lief” //
 Het is ruw afgebroken, diep in het harte mijn. //
 Mijn lief heeft mij verstoten, hoe kan ik vrolijk zijn?

Mijn hart dat zucht in kommer, dat 't zó vergeten leit! //
 Nu hoop ik op de zomer en op de Meietijd! //
 De winter is gaan vluchten! De sneeuw niet blijven kon //
 'k Omarm weer in genuchten mijn lief in zomerzon.

DE KERK IN HET BOS

• Canon voor 2 stemmen

A. Winkler Prins

Kling-klang! // Kling-klang! // Over het woud galmen de klokken als Englengezang // Vleiend met tonen van zilver en goud: // Kling-klang, kling-klang, kling-klang!

Kling-klang! Kling-klang! // Statig van stem // roepen de klokken met strelende drang: // Nadert o nadert o nadert tot Hem! // Kling-klang, kling-klang, kling-klang!

Overgenomen uit: „Kun je nog zingen”, P. Noordhoff, Groningen.

KLOKKE ROELAND

A. Rodenbach

J. Destoop

matig, niet te langzaam

1=D

5 6 5 3 . | 3 4 3 1 . |
 Bo-ven Gent rijst Een-zaam en grijsd,
 Som-ber en groots, Steeds storm en doods,

1 2 3 2 5 6 7 | 6 . 5. :||
 't oud Bel-fort, zin-beeld van 't ver-le-den;
 treurt d'ou-de held op 't Gent van he-den;

5 4 2 7. | 6 5 3 1 1 1 2 |
 Maar soms hij rilt, En eens-klaps gilt zijn bron-zen

3 3 2 1 | 5 . 5 . | 3 3 . 4 5 . |
 stem-me door de ste-de. Trilt in Uw graf,

6 5 . 4 5 3 | 2 2 . 3 4 . |
 trilt Gent-se hel-den, Gij, Jan Hy-oens,

6 5 . 4 5 3 | 3 3 . 4 5 3 |
 gij Ar-te-vel-den; Mijn naam is Roe-land,

4 5 6. | 6 7 1 5 5 | 6 7 i. ||
 k klep-pe brand En lui de storm in Vlaan-der-land!

Een bont verschiet // Schijnt 't bronzen lied, // Prachtig
 weertov'rend mij voor de ogen; // Mijn ziel erkent //
 Het oude Gent; // 't Volk komt gewapend toegevlogen, //
 't Land is in nood, // „Vrijheid of dood!” // De gilden komen
 aangetogen, // 'k Zie Jan Hyoens, // 'k Zie de Artevelden, //
 En stormend roept // Roeland den helden: // Mijn naam is
 Roeland, 'k kleppe brand // En lui de storm in Vlaanderland!

O heldentolk, // O reuzenvolk, // O pracht en macht van
 vroeger dagen! // O bronzen lied, // 'k Wete uw bedied, //
 En ik versta 't verwijtend klagen; // Doch wees getroost: //
 Zie 't Oosten bloost // En Vlaand'rens zonne gaat aan 't
 dagen, // Vlaand'ren den Leeuw! // Tril oude toren, // En
 paar uw lied // Met onze koren, // Zing: Ik ben Roeland,
 'k kleppe brand, // Lui de triomfe in Vlaanderland!

Uit „Kun je nog zingen”, P. Noordhoff, Groningen.

FRANSE KATHEDRALEN

Canon voor 3 stemmen

1-A 2 3 7. | 2 3 7. | 2 3 4 3 |
 Or - lé - ans, Beau - gen - cy, No - tre Dame

2 3 7 3 | 2 . 7 3 | 2 . 7. ||
 de Clé - ry, Ven - dô - me, Ven - dô - me.

DE GROUSTER WEAGEN

Dr. E.H. Halbertsma

Wize fens:
P. J. Troelstra

A E A

1=A 1.5 5 | 3.1 5 | 2.7 2 | 4.2 5 | 1.7. 1 |

Rôl - je, rôl - je, wet - ter wea - gen, Rôl - je en

b E7 A E

5.3 1 | 5.6 2 | 1.0 | 2.7 2 | 4.2 5 |

brûs om't âl - de Grou! Mi - ri - a - den

A D A E7

1.7. 1 | 5.3 1 | 6 1 0 | 5.3 1 | 5.6 2 |

foar ús ea - gen Flea - gen, stou - wen om ús

A E A b E7

1.0 | 2.2 | 5.5 | 3.3 | 5.0 | 4.4 | 4 3 4 |

Grou. Rôl - je, rôl - je ús foar - by! Hir - de Frie - zen

A D A E7 A

5.5 | 3.. | 6 1 0 | 5 3 1 | 5 3 2 | 1.. ||

bliu - we wy! Hir - de Frie - zen bliu - we wy!

Rôlje, polskje Fryske weagen, // Rôlje, wâlje om 't âlde Grou! // Brûs en wiggelje, âlde weagen, // Kroanje d'âlde rounne trou! // Rôlje, wâlje, âlde Grou, // Byld fen echte Fryske trou. (*twaris*).

Mei tastimming fen de útjowers oernommen út it Nij Frysk Lieteboek,
fen R. v. d. Velde to Ljouwert.

SCHOON LIEVEKEN

Brabants volksliedje

te-der

1-G 0 5 | 1 . 1 1 1 | 3 . 1 1 1 |

„Schoon lie-ve-ken, waar waar-de gij den

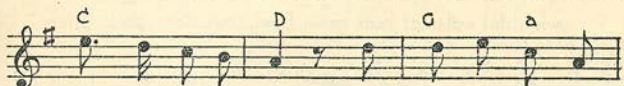
2 2 6 6 | 5 5 5 | 2 5 5 |

eer-sten Mei-en-nacht, dat gij mij ge-nen

5 4 | 5 0 5 | 5 . 6 5 4 | 3 0 5 |

mei-en bracht? „Den eer-sten Mei-en-nacht, schoon

6 . 3 4 3 | 2 0 5 | 5 6 4 2 |

lief, dan was ik ziek! Schoon lie-ve-ken, ik

1 2 3 4 | 3 2 2 | 1 ||

kon er van mijn bed- de- ken niet.”

Schoon lieveken, waar waarde gij // Den tweeden meien-
nacht, // Dat gij mij genen meien bracht?— // Den tweeden
meiennacht // Zocht ik een eglantier; // Schoon lieveken,
sta op, en uwen mei is hier!

(Fors).

Ik en sta er voorwaar voor uwen // Schonen mei niet op. //
Of en zal er mijn venster niet ontsluiten. // Uw mei die komt
te laat; // Plant vrij hem op de straat! // Schoon lieveken,
plant uwen mei daarbuiten!

*Ik sta er voorwaar voor den schonen mei niet op
of ik zal mijn venster niet ontsluiten*

AIN BOER

Oost-Fries volkswijsje

1=G 5 | 1 . 1 1 1 7 6 5 | 1 2 3 2 . 5 |

Ain boer wol noar zien noa.ber tou, Hai, boer, hai! Ain

1 . 1 1 1 7 6 5 | 1 2 3 2 . 3 |

boer wol noar zien noa.ber tou, Hai, boer, hai! Zien

4 2 2 3 1 1 | 2 7 7 1 3 3 |

wief, dat wol met hom goan, Dom, dom, dom dai. Zien

4 2 2 3 1 1 | 2 7 7 1 . ||

wief, dat wol met hom goan, dom, dom, dom dai!

„Nee wief, doe most toeze bliev'n (enz.) // Most spinn'n en naai'n van dom dom dom dai! Most (enz.).

Dou boer weer in hoeze kwam (enz.) // Zee'e: „Wief wat hestoe wel doan”. (enz.)

Moar 't wief kreeg tou bère-stok ¹⁾ (enz.) // En sloug hom dou op zien kop. (enz.)

En boer gong noar zien noaber ²⁾ kloagn (enz.) // „Mien wief het mie op kop sloagn”. (enz.)

En noaber zee: „net ziezo (enz.) // Mien wief dei dut krek ziezo”. (enz.)

¹⁾ Beddestok ²⁾ Buurman.

Overgenomen uit „de Merel”, uitgave A.J.C.

EEN ENKEL DUIVELS WIJF

Canon voor 3 stemmen

Jos. Haydn

1. F 5 | 1 . 1 5 5 | 1 . 5 | 2 . 2 5 5 |
 Holl: Een en- kel dui- vels wijf, een en- kel dui- vels
 Duits: Ein ein- zig bö- ses Weib lebt höch- stens in der

3 . 5 | 3 . 5 5 5 | 4 . 5 | 4 . 4 4 4 |
 wijf, een en- kel dui- vels wijf is 't hoog- stens dat er
 Welt, nur schlimm dasz je- der sein's für die- ses einz- ge

5 . 5 4 | 3 . 3 | 3 . 6 5 | 4 . 4 |
 leeft, Maar lam, maar lam, dat elk ge-
 hält. Ein ein- zig bö- ses Weib, ein

4 . 4 | 5 . 3 1 | 6 . 4 3 2 ? |
 looft dat elk ge- looft dat hij dat
 bö- ses Weib lebt höch- stens, lebt

1 . 3 2 1 | 7 . 5 | 5 . 5 | 5 . 5 |
 en- ke- le heeft. Maar lam, maar lam, maar
 höch- stens in der Welt. Nurschlimm, dasz je- der

5 . 5 | 5 . 5 | 5 . 5 | 5 . 5 | 6 . 6 | 5 . |
 lam, dat elk ge- looft, dat hij dat en- k'le heeft.
 seins, dasz je- der sein's für die- ses Einz- ge hält.

DEN MEI DIE IS GEPLANT

Nederlandse Meidans

opgewekt, doch rustig

1. F 0 5. | 1. 1 2 2 | 3 5 | 3 2 1 7 |

Den Mei die is ge. plant in 't land, in 't

1 0 5 | 1. 1 2 2 | 3 5 3 |

land. Den Mei staat in sei. zoe. ne, ver.

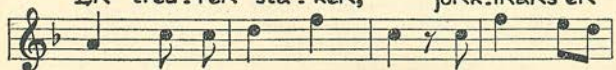
2. 2 3 4 | 5 0 | 6 6 5 4 | 5 3 0 |

siert aan al. le kant. Wilt U ver. ma. ken

4 4 3 2 | 3 1 0 | 6 7 4 2 |

En treu. ren sta. ken, jonk. mans en'

3 5 5 | 6 i | 5 0 5 | i 7 6 |

meis. kens wilt lus. tig gaan, Den Mei. boom

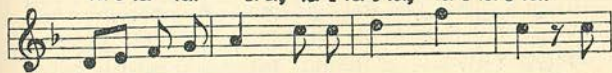
5 4 3 | 4 2 | 1 0 | 2 2 3 4 |

is er zo wel. ge. daan. Tra, la. la. la,

3 . 2 1 0 | 4 4 5 6 | 5 . 4 3 0 |

la . la la. Tra, la . la . la, la . la . la.

6 . 7 1 2 | 3 5 5 | 6 1 | 5 0 5 |

Tra, la . la . la . la . la . la . la . la. Den

1 . 7 6 | 5 4 3 | 4 2 | 1 ||

Mei . boom is er zo wel . ge . daan.

HE, DAAR!

Canon voor 3 stemmen

Engels

1=G 6 . 5 . | 6 . 6 6 6 3 . 0 | 6 6 6 7 7 |

He, daar! is er nie-mand thuis? Hon-ger en dorst heb ik!

1 . 1 1 2 7 . 0 | 3 . 3 3 3 | 3 . 3 0 :||

Centen zijn er niet! Toch wil ik vro-lijk le-ven!

MERK TOCH HOE STERK

Valerius Gedenck-Clank 1622

dreunend

1=F 6 2 6 7 6 7 | 1 7 6 7. |
 Merk toch hoe sterk nu int werk zich al stelt,
 Zie hoe hij slaaft, graaft en draaft met ge-weld,

1 7. 1 2 1 2 | 3 . 3 2 3 1 2 | 7 . 6. :||
 Die t'al-len tijd zo onz' vrij-heid heeft be-stre-derij.
 Om ons goed en ons bloed en on-ze ste-gen

||: 3 . 3 2 . 7. | 1 7. 6 7. |
 Hoor de Spaan-se trom-mels slaan!
 Zie hoe komt hij trek-ken aan,

3 4 3 3 6 5 | 4 3 4 2 3. :||: 1 . 2 3 . |
 Hoor Ma-raens trom-pet-ten! Berg op Zoom,
 Ber-gen te be-zet-ten! Laat slands boem,

7 . 1 2 . | 6 . 7. 1 2 1 | 7. 6 7. 6. :||
 houdt U vroom, stut de Spaan-se scha-ren;
 en zijn stroom trouw-lijk toch be-wa-ren!

't Moedige, bloedige, woedige zwaard // Blonk en het klonk
 dat de vonken daaruit vlogen, // Beving en leving, opgeving

der aard, // Wonder gedonder nu onder was dan boven: //
Door al 't mijnen en 't geschut, // Dat men daaglijks hoorde,
// Menig Spanjaard in zijn hut // In zijn bloed versmoorde //
Berg op Zoom houdt zich vroom, // 't Stut de Spaanse
scharen; // 't Heeft 's Lands boom end' zijn stroom //
Trouwlijk doen bewaren!

Die van Oranjen kwam Spanjen aan boord, // Om uit het
veld als een held 't geweld te weren; // Maar alzo dra
Spinola 't heeft gehoord, // Trekt hij fluks heen op de been
met al zijn heren. // Cordua kruid spoedig voort; // Zag daar
niet te winnen, // Don Velasco liep gestoord: // 't Vlas was
niet te spinnen! // Berg op Zoom houdt zich vroom, //
't Stut de Spaanse scharen; // 't Heeft 's Lands boom end'
zijn stroom // Trouwlijk doen bewaren!

VOORWAARTS

D. Buys

Jong is ons harte en sterk onze hope, // Blijdschap en moed
stemmen saam tot een lied. // 't Wondere leven ligt vrij
voor ons open, // Hoog straalt de zon en de duisternis
vliedt, //

Op! Makkers op! met uw stormend begeren, // 't Oude
versterft en verwacht nieuwe kracht, //
Zoekend en strijdend, zo moeten wij leren // d'Opmars
volbrengen door duistere nacht.

Groots is de taak en waard om te leven, // God's Rijk te
bouwen op hecht fundament; // Worstelend, wakend en
winnende strevend, // Stijgt staâg ons pad dat in d'eeuwig-
heid endt!

Uit: Jong is ons harte, V.C.J.B., Utrecht.

ANNE MARIÉKEN

Oud-Ned. volkswijsje

walstempo

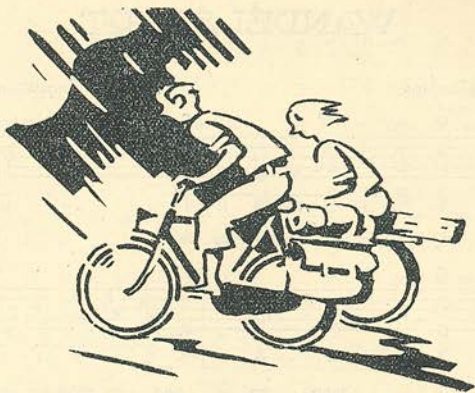
1=G

Wel An- ne Ma-rie-ken, Waar gaat gij naar
Wel An- ne Ma-rie-ken, Waar gaat gij naar

1. O: | 3 3 3 | 4 4 4 | 2 2 2 | 3. 3 |
toe? } 'k Ga- ne naar bui-ten al bij de sol- da-ten,
toe? }

Hop- sa -sa fal- ha- la, An- ne Ma-rie,

Wel Anne Mariéken, wat gaat gij daar doen // „Haspen en spinnen, soldaatjes beminnen” Hopsasa, enz. (*keervers*)
Wel Anne Mariéken, hebt gij er geen man? „Heb ik geen man, ik krijg geen slagen” (*keervers*)
Wel Anne Mariéken, hebt gij er geen kind? „Heb ik geen kind, 'k moete niet zorgen” (*keervers*)

DE LAATSTE LOODJES

Canon voor 4 stemmen

①

1. D 0 . 1 | 1 1 1 1 . 1 |

De laat - ste lood - jes, Ze

②

3 3 . 3 3 3 . 3 | 5 5 5 5 . 5 |

we - gen, ze we - gen, ze we - gen nog meer, ze

③

5 5 5 5 . 5 | i 0 . 5 i 0 . |

we - gen nog meer, het meest, het meest.

④

WANDELSPORT

David Tomkins
marstempo
C

Engels volkswijsje

C G⁷ C

1=C i 5.6 5 4 3 2 | 1 . . 0 5 |

Hij ging op pad en zong zo wat. Naar

C G⁷ C

1=C 3 . 4 4 | 3 5.6 5 4 3 2 |

Hij ging op pad en zong zo wat. Naar

C d C G

i 7 6 5 6 5 4 3 | 3 . 2 0 |

bui - ten! Want de we - reld is een won - der.

C d C G

3 5 4 3 4 3 2 1 | 1 . 7 0 |

bui - ten! Want de we - reld is een won - der.

G⁷ C

5 5.6 7 5 6 7 | i . 0 |

Hij had een plan; en nu en dan

G⁷ C

4 . 5 4 | 3 1.2 3 1 2 3 |

Hij had een plan; en nu en dan

G D⁷ G C

2 2.1 7 2 6 2 | 5 . 0 5 | 1.1 1 5 1.2 |

Her-haal-de hij: wie wil, die kan. Hij trok vol goe-de zin de

G D⁷ G C

2 2.3 2 2 1 1 | 7 . 0 5 | 1.1 1 5 1.7 |

Her-haal-de hij: wie wil, die kan. Hij trok vol goe-de zin de

d F C G⁷ C

3 . 3 3 2 3 . 3 | 2 1 1 7 | 1 . . 0 ||

wij- de we - reld in, de wij. de we. reld in.

d F C G⁷ C

1 . 1 1 7 1 . 3 | 4 6 5 5 | 1 . . 0 ||

wij- de we - reld in, de wij- de we. reld in.

De weg was breed, de zon scheen heet // De zon scheen op de wereld van het wonder // Hij dacht: klok klok — ik neem een slok // Ik demp de put en eet een brok. // Het ging vol goede zin // Zijn binnenkamer in // Zijn binnenkamer in.

Hij werd wat loom, hij zag een boom // Met schaduw, want de wereld is een wonder // Hij dacht verblijd, dat mostapijt // Is naar het schijnt voor mij gespreid. // Hij ging vol goede zin // Den droomenhemel in // Den droomenhemel in.

De zon verdween, de maan verscheen // Als sikkkel, want de wereld is een wonder, // De wandelaar werd kou gewaar // Kreeg kippevel en nieste zwaar, // Hij sloeg vol goede zin // Den weg naar huis weer in // Den weg naar huis weer in.

Zoo gaat het vaak met sportvermaak // Een mensch is in de wereld lang geen wonder // Hij blaast zich vol, hij gaat op hol // Hij wil, hij zal — maar houdt hij vol? // Of gaat zijn goede zin // Tersluik de doofpot in // Tersluik de doofpot in?

'T IS MEIE!

vrolijk marstempo

Nu breekt uit al-le twij-gen Met fris-se jon-ge

1=C 5 | 5 . 3 5 i | i . 7 0 | 5 . 5 6 4 |
3 | 3 . 1 3 0 | 0 . 5 4 | 3 . 3 4 2 |

groen, De Teeu-we-ri-ken stij-gen De he-mel te-ge-

3 . 0 5 | 5 . 3 5 3 | 3 . 2 i | 7 . 7 i 0 |
1 . 0 3 | 3 . 1 3 5 | 6 i 7 0 | 5 . 5 4 4 |

moet, De he-mel te-ge-moet! De bloe-men staan in

2 . 0 i | 7 . 7 i 0 | 5 . 0 5 | i . 1 i . 7 |
5 6 7 i | 2 . 2 3 4 | 5 . 0 5 | 3 1 2 3 |

bon-te tooi, Na-tuur, wat ben je won-der-mooi; 'tis

7 . 0 0 0 | 2 . 2 2 . 1 | i . 7 7 5 |
4 4 4 4 | 4 2 3 4 | 5 5 4 2 |

Mei — e 'tis Mei — e 'tis

3 . 2 3 | 4 0 3 2 | i . 2 . | 3 . 0 5 |
1 3 5 1 | 0 . 5 4 | 3 3 7 . | i . 0 5 |

Uit: Onze Zangen uitg., J.G.O.B.-O.V.J.T.

Mei ——— e 't is Mei ——— e
 3̣ . 2̣ 3̣ | 4̣ 6̣ 3̣ 2̣ | 1̣ . 7̣ . | 1̣ . 0̣ ||
 5 1 7 1 | 6 . 5 4 | 3 5 . 4 | 3 . 0 ||

En als de knoppen springen, // Ontwaakt het gans heelal; //
 De vogels gaan weer zingen, // De beek ruist in het dal
 (keervers) // En daav'rend schalt de jubeltoon: // Natuur
 wat ben je wonderschoon, // In Meie, in Meie (keervers).
 De hoge bomen wiegen // In gulden zonneshijn, // Hoe
 hoog de vogels vliegen, // O, mocht ik met hen zijn (keervers)
 // En jubelen op blijde toon: // Natuur, wat ben je wonder-
 schoon, // In Meie, in Meie (keervers).

LAAT ONS JUICHEN

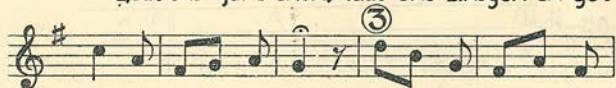
Canon voor 4 stemmen

A. Mühling

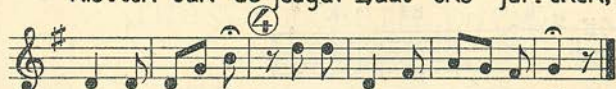
1 = G 1 . 1 | 2 7 5 | 4 3 2 | 3 . 1̇ | 3 . 3 |

Laat ons jui - chen, laat ons zin - gen en ge -

4 . 2 | 7 1 2 | 1̇ . 0 | 5 3 1 | 7 2 7 |

nie - ten van de jeugd! Laat ons jui - chen,

5 . 5 | 5 1 3 | 0 5 5 | 5 . 7 | 2 1 7 | 1̇ . 0 ||

laat ons zin - gen, Want dat geeft ons deugd en vreugd.

IN DE REGEN

Anna Sutorius

J. P. Wierds

A E D A

1 = A 0 5 | 1̣ . 1̣ . 7 5 | 6̣ . 6̣ 5 | 6̣ . 5 6 7 |

On- der moe- ders pa- ra- plu Lie- pen eens twee

A E7 A E7

2̣ 1̣ 0 5 | 2̣ . 7 5 5 | 1̣ . 3̣ 5̣ 1̣ | 2̣ . 7 5 7 |

kind- jes, Han- ne- ke en Jan- ne- ke, Dat wa- ren dik- ke

A A

2̣ 1̣ 0 5 5 || 1̣ 1̣ 7 1̣ 2̣ | 3̣ 3̣ 3̣ 5 5 |

vrind- jes, En de klomp- jes gir- gen klik- klak- klik, En de

F b E7

2̣ 2̣ 2̣ 1̣ 2̣ 3̣ | 4 4 4 6 | 7 . 7 6 5 |

re- gen deed van tik- tak- tik, Op moe- ders pa- ra

① A ② A

2̣ . 6 | 7 . 7 6 7 | 5 0 5 5 || 5 . 1̣ |

plu, Op moe- ders pa- ra- plu. En de plu, Op

b E7 A

2̣ . 6 2̣ 3̣ | 1̣ 0 ||

moe- ders pa- ra- plu.

Toen kwam Jan de Wind er bij // Die joeg eerst heel zoetjes,
 // Toen al hard en harder maar, // De regen in hun snoetjes.
 // En Jan de Wind, die rukte en trok // En .... op en neder
 ging de stok // Van moeders paraplu, van moeders paraplu.

Maar Hanneke en Janneke, // Dat waren flinke klantjes, //
 Die hielden stijf de paraplu // in allebei hun handjes, //
 En ze lachten blij van hi-ha-hi, // En ze riepen: Jan, jij
 krijgt hem ni, // 't Is moeders paraplu, // 't Is moeders
 paraplu!

Overgenomen uit: „Kiekjes uit het Kinderleven I” van J. P. Wierds.

UBI SUNT GAUDIA

Canon voor 6 stemmen

Hayes

① ② ③

1 1 2. | 3. 2 1. 1 | 3 3 4 4 | 5. 4 3. | 1. 7. | 1. 7. 1. 1 |

U-bi sunt gau-dia ist nur wo Engel sin-gen No-va canti-ca, und

④ ⑤ ⑥

1 7 6 5 4 3 2 | 1. 1 1 | 5. 4. | 3. 4 5 0 | 3. 2. 5 | 1... 1 ||

Glok-ken klin-gen, in re-gis cu-ri-a. Ach, wärn wir da!

Ned. vert.: Slechts waar engelen nieuwe liederen zingen
 en klokken beieren in de hemelen, is vreugde. Ach waren
 wij maar daar!

TIDINGS IN BETHLEHEM

(Oorspr. Engels)

6-Part Round

Tidings in Bethlehem, Hear the Angels singing // Christ
 our King is born the Heavenly bells are ringing, // With
 Peace, Goodwill on Earth, Praise to God Most High.

HOOG OP DE GELE WAGEN

Ned. bew. v. Margot Vos

Onbekend

G D⁷

1=G 5 1. 2 3 5 | 3 2 1. | 5 1. 2 3 2 |

Hoog op de ge-le wa-gen rijd ik door berg en

G D A⁷

1..0 | 5 1. 2 3 5 | 3 2 1. | 2 2. 2 2 1 7 1 |

dal. Lus-tig de klep-pers dra-ven, blij klinkt het hoorn-ge-

D D⁷ G D D⁷

2..0 | 5 5 7 2 3 2 | 1. 5 0 | 2 2 2 5 5 6 |

schal. Wa-ter, wou-den en wei-den, stro-men zo mach-tig en

G C G

5. 0 1 | 6 6 6 1 7 6 | 5 1 3 5. 0 |

vrij. Ik kan van uw schoon haast niet schei-den.

① C D⁷ G | ② C D⁷ G

5 . 4 5 | 6. 5 4 | 3. 0 1 :|| 6. 5 7 | 1. 0 ||

Maar 't gaat voor-bij, voor-bij! Jk bij. voor-bij!

Bassen, violen en fluiten zingen door dorpen blond; //
 Vrolijke frisse kornuiten springe'om de linde in 't rond. //
 Mee danst het blad in de winden, zwierend en zwaaiend
 joechheit! // Hoe graag bleef ik daar bij de linde, // Maar 't
 gaat voorbij, voorbij.

Postiljon in de taveerne voedert de rossen in vlucht; //
Lachende waard komt zich weren, reikt mij een glas in de
lucht // Blondkopje achter de rozen schuift het gordijntje
op zij . . . // Mijn hart zou zo graag daar verpozen; // Maar
't gaat voorbij, voorbij!

Eens snelt voorbij mijn wagen, duistere schim leidt mijn reis.
// klinkende horens versagen; neven de zweep staat de
zeis. // Vrienden van liefde en leven, vangt er mijn laatste
groet. // Hoe graag was ik bij u gebleven // Maar 't gaat
voorbij, voorgoed!

HOCH AUF DEM GELBEN WAGEN

Hoch auf dem gelben Wagen sitz' ich beim Schwager
vorn. // Hurtig die Rosse traben, lustig schmettert das
Horn. // Wiesen und Felder und Auen, leuchtendes
Aehrengold; // möchte gern ruhen und schauen: aber
der Wagen rollt.

Flöten hör 'ich und Geigen, lustiges Bassgebrumm'; //
junges Volk im Reigen tanzt um die Linde herum. // Fliegen
die Röcke im Winde, jauchzt und lacht und tollt. //
Bliebe so gern bei der Linde: Aber der Wagen rollt.

Postillion in der Schänke füttert die Rosse im Flug. //
Schäumendes Gerstengetränk reicht der Wirt uns im
Krug. // Hinter den Fensterscheiben lacht ein Gesicht so
hold. // Möchte so länger noch bleiben: aber der Wagen
rollt.

Sitzt einmal ein Gerippe hoch bei dem Schwager vorn, //
hält statt der Peitsche die Hippe, das Stundenglas statt
des Horn', sag ich: Ade nun, ihr Lieben, die ihr nicht
mitfahren wollt; // wäre gern länger geblieben: aber
der Wagen rollt.

(Dichter en componist onbekend).

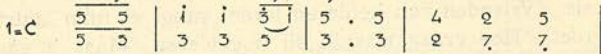
DE GEDACHTEN ZIJN VRIJ

Ned. bew. u Margot Vos
marstempo

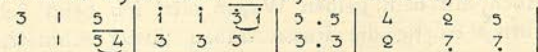
Duits volkslied

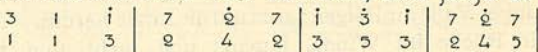
De ge-dach-ten zijn vrij! Wie raadt ze daar-

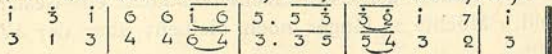
bin-nen? Zij dan-sen voor-bij Als nacht'-lij-ke

schim-men. Geen mens kan ze na-ken, Geen ja-ger ze

ra-ken, Laat we-zen wat zij: De ge-dach-ten zijn vrij!

Ik denk mij wat ik wil, // In heimlijke dromen; // Haar
zoetheid laat ik stil, // Mijn harte doorstromen. // Mijn
wens en begeren // Kan niemand mij weren. // Laat wezen,
wat zij: // De gedachten zijn vrij!

En spert men mij geboeid, // In duistere toren, // Hun zorgen
en moeit' // Gaan alle verloren. // Gedachten als vuren //
Doen storten de muren // En zold'ring daarbij! // De gedachten
zijn vrij!

JAN PIEREWIET

Margot Vos.

Danswijsje

G a D7

1=G 5.5 | 5 1 2 | 3 0 2.3 | 4 2 7 |

O- ver heel 'twe- reld- front Zwiert Jan Pie- re- wiet
bouwt hij zijn huis, Heel de aard' is zijn

① G ② G

① 1.0 5.5 :| ② 1 0 5 | 3.3 3 5 | 3.3 3 5 |

rond Ner- gens thuis Jan Pie- re- wiet, Jan Pie- re- wiet, waar

D7

5 5 6 5 | 4 0 5.5 | 2 2 5.5 | 2 2 4.4 |

kom je van- daan? Van de poes- ta's, van de pam- pa's, van de

G C G

4 5 4 3 2 | 1.0 3.2 | 1 7 6 | 5.0 3.2 |

me- ri - di - aan. Zet je muts- je op zij! Maak een

C G

1 7 6 | 5.0 5.5 | 5 1 2 | 3.0 2.3 |

dans- je met mij! Tus- sen lust en ple- zier draait mijn

a D7 G

4 2 7 | 1.0 ||

le- ven- tje hier.

Alle klagen verstomt // als Jan Pierewiet komt. // Weg zijn
 zorg'n en verdriet; // ieder kind kent zijn lied. // Jan
 Pierewiet, Jan Pierewiet // Jan Pierewiet gaat voor, // met zijn
 flodderjas, // met zijn slobberdas // met zijn hoedje op één
 oor. // Alle meisjes zijn blij, // danse' in eind'loze rij //
 over bergen en zee // met Jan Pierewiet mee.

Over tien duizend jaar // is Jan Pierewiet nog daar; // nimmer
 oud, nimmer grijs // speelt hij steeds d' oude wijs. // Jan
 Pierewiet, sterven kan hij niet. // Komt de man met de zeis, //
 tikt hij aan zijn hoed, // zegt: „Mijnheer, gegroet! // Maar
 'k ga nimmer met je mee op reis. // Ik heb eeuwig verlof //
 hier te wandlen in 't stof, // want heel d'aard' werd van
 steen, // ging Jan Pierewiet heen.”

DE TROMMELAAR

Dr. v. Duyse

mars tempo

D E⁷ A

1=D 5 | 5 3 4 5 0 1 | 7 6 5 5 |

Een trom-me-laar met ro-de mond In t

e A⁷ D D A E⁷

4 2 3 4 6 | 6 5 4 3 3 | 2 5 6 7 6 |

bos het schoon-ste roos-je vond, Dat ie-mand vin-den

A A⁷ D A⁷ b

5 5 5 5 0 5 | 2 7 5 i 5 | 4 5 3 i |

kan, ra-ta-plan Hij trok het af, de snel-le gast en

e A⁷ D

2 3 4 6 5 7 | i i i i |

stak het in zijn knoops-gat vast, ra-ta-plan!

Eens graven kind met zoete lach, // Dit roosken aan zijn
 knoopsgat zag. // Haar oog dat hing er an, rataplan, //
 Geen bloemken schoner op deez' aard. // De tromm'laar
 was het bloemken waard, // Rataplan!

Zij kreeg er van een maagdenbloos, // Wel vrind, geef mij
 die schone roos, // Gelijk een edelman, rataplan. // Die
 schone roos en geef ik niet // Tenzij g'uw trouwe hand mij
 biedt, // Rataplan!

Mijn trouwe hand, die geef ik niet, // Tenzij g'een regiment
 gebiedt, // Kom dan weer, vraag mij dan, rataplan, //
 Een jaar verliep, een morgen vroeg // Was 't haar of weer
 een trommel sloeg, // Rataplan!

Een officier met rode mond, // Kwam, nederbuigend tot
 de grond. // Hij leek een edelman, rataplan. // Ziedaar het
 roosje dat ik schenk, // Opdat uw hartjen aan mij denk, //
 Rataplan!

En blijder dan de grootste vorst // Stak hij het haar op de
 blanke borst. // Haar hartje klopte er van, rataplan, //
 En nooit was er een lieflijker bruid; // De trommel sloeg
 bij 't feestgeluid. // Rataplan!

WAT ZULLEN ONZE PATRIOTJES ETEN

marstempo

1. F 5 | 1 . 2 1 . 7 1 . 7 1 . 2 |
 Wat zul - len on - ze pa - tri - ot - jes

3 . 2 1 5 | 4 3 2 1 | 5 . 0 3 . 4 |
 e - ten, als zij in 't le - ger zijn? Een

5 5 5 5 | 6 . 4 2 2 . 3 |
kieksk' aan 't spit ge . ste . ken, dat

4 . 4 4 . 4 4 . 6 5 . 4 | 3 . 2 1 5 . 5 |
zul . len on . ze pa . tri . ot . jes e . ten, ka . pi .

1 1 . 1 1 1 . 2 | 3 3 3 3 |
tein, lui . te . nant, vaan . de . rig, ser . geant, tam .

5 5 . 5 5 6 . 5 | 5 4 4 3 3 5 . 4 |
boer, kor . po . raal, Pa . tri . ot . jes al . le . maal Ka . me .

3 . 4 2 5 . 4 | 3 . 2 1 ||
ra . den, ka . me . ra . den.

2. Wat zullen onze patriotjes drinken, als zij in 't leger zijn? // De wijn uit zilv'ren pinten, dat zullen onze patriotjes drinken.

3. Waarop zullen onze patriotjes slapen, als zij in 't leger zijn? // Op een bed met schone lakens, daarop zullen onze patriotjes slapen.

4. Waarmee zullen onze patriotjes schieten, als zij in 't leger zijn? // Met een kanon al met vier wieljtjens, daarmee zullen onze patriotjes schieten.

Uit: „De Grote Klok”, uitgave N. J. C.

WILLEN WIJ 'T HAASKEN JAGEN

Vlot

C C F G

1=C 1 . 3 | 5 . . 5 . 5 | 5 . . 5 . 5 | 6 . 5 5 . 4 |

Wil . len wij, wil . len wij 't haas . ken ja . gen door de

C G C

3 . 0 3 . 5 | 4 . 3 2 . 4 | 3 . 1 3 . 5 |

hei? Ja, het haas . ken, gij en ik . ke, door den

G C

4 . 3 2 . 4 | 3 . 1 5 . 5 6 5 4 |

dun . ne, door den dik . ke, 't Haas . ken wil . len wij

C G7 C

3 . . 2 . . | 5 . 0 5 . 5 6 5 4 |

ja . gen gaan . 't Haas . ken wil . len wij

C G7 C a C

3 . . 2 . . | 1 . 0 || 1 . . | 1 . 1 1 2 3 |

ja . gen gaan . Deur, haas . ken, do . de . lijk

C a C G7 C

1 . . 1 1 . . | 1 . 1 2 3 2 | 1 . . ||

haas . ken, Deur, haas . ken, door de heil

Uit: Pollmann en Tiggers: Nederlands Volkslied, uitgave „De Toorts”.

wij zijn AL BIJ EEN

EEN ALLEEN...
Canon voor 2 stemmen

①

1=C   1   7   1 . 7 | 6   5   4   3 |
Een al - leen is maar ver - drie - tig

②

4   5   6 . 5 | 4   3 - 2   3 . | 3   4   3 . 5 |
Kom en zing met mij wat mee. Twee aan twee dat

4   3   2   1 | 2   3   4   5 | 6   7   1 . ||
klinkt wel aar - dig, Kom, wij zin - gen met ons twee.

DE NEUZEN

Ned. volkslied

niet te vlug

G

0 0 5 ||: 5 1 1 1 3 3 | 3 3 3 3 . 5 |

Wat zijn er toch mot-ti-ge neu-zen in'tland, zo staat er een neus-je van eer of van schand, op

① D7 G

5 7 2 4 3 2 | 2 . 1 . 5 ||

bin-nen als bui-ten de ste-den! Daar

② D A7 D G e

2 1 7 2 1 6 | 5 . 0 0 5 | 3 3 3 1 1 1 |

ie-der zijn bak-kes ge-plant! En als men de neu-zen eens

a D G e D7 G

4 . 4 2 . 5 | 3 3 3 1 . 1 | 5 5 5 3 . 5 |

wel be-ziet, aan ie-de-re neus, daar ha-pert wel iet: be-

c a D7

3 3 3 1 1 1 | 4 4 4 2 2 4 |

zie maar de mij-ne, 'tEn is er geen klei-ne, nog

G D7 G c G D7 G

3 4 3 2 1 2 | 1 . 6 . 1 5 6 5 4 3 2 | 1 . 0 ||

is het de le-lijk-ste niet! nog is het de le-lijk-ste niet!

Men ziet op de neus, hoe een mens is geaard: // (En wie kan zijn neus ooit verbergen?) // Een spitsneus is bitsig, een dikneus bedaard, // een platneus is helemaal niets waard. // Doch ziet g' iemands damper naar boven gekruld; // Denk vrij: die zijn hart is met praalzucht vervuld. // Staat de neus wat op zij, // Dit blijft zeker voor mij: // Die is van de liefde niet vrij (2 maal).

Het huwelijk is wel een heilige staat, // Maar beter zijn zij die 't niet wagen! // Wie toch nu een vrouwtje zoekt, hoor mijne raad: // Hij zie hoe de gevel haar staat: // Een fijnneus is ijdel, nieuwsgierig, maar vroed; // Een stompneus is zacht, doch zo dom ook als goed; // Och zo menig die trouwt, // En de neus niet beschouwt, // Zich 't weldra ook bitter berouwt (2 maal).

Al brandd' ook zijn lamp bij klaarheldere dag, // Esoop' kon geen man, zegt men, vinden. // Wel vindt men hier neuzen van allerlei slag, // Maar wie ooit perfecte neus zag? // 'k Heb er duizend bij dag- en bij lamplicht beschouwd, // Geen enkel en vond ik er gans zonder fout: // Of te groot of te klein, // Veel te grof of te fijn, // Bekent het, zij allegaar zijn (2 maal).

Foei roodneus, foei! zuiper is dat een gezicht? // G' hebt de enigste neus die ik hate; // Wat gloeit uw karbonkel, ofschoon hij niet licht! // Ja rooineus den dronkaard beticht. // Ziet, had hij geen vuur voor uw pijp of sigaar; // Schier aanroken zoudt ge aan die vuurkool, niet waar? // O, het walgt iedereen, // Van een neus zo gemeen; // Nog liever en had ik er geen.

Maar gij, hebt ge een neus lijk een olifantstromp, // Of krom als de bek van een raaf is; // Al is ze misvormd en te dik of te stomp, // Of heeft ze wat weg van een klomp; // Omdat door uw schuld g' er niet aan zijt geraakt, // Hoe lelijk zij weze, hoe grof of mismaaft, // Laat maar staan al wat staat, // Wat men zegg' ook of praat, // Die de neus verminkt, schendt het gelaat!

HET KWEZELKEN

Horae Belgicae Pars II

lamelijk vluq

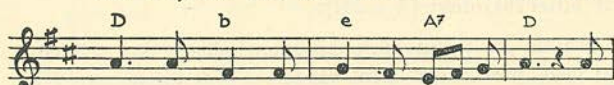
1=D 0 0 5 | 5 5 5 5 7 1 | 5 . 3 . 3 |

„Zeg, kwe-zel-ken, wil-de gij dan-sen? Jk

4 . 3 2 3 4 | 5 . 00 5 | 5 . 5 7 . 1 |

zal u ge-ven een ei!“ „Wel neen ik“, zei dat

5 . 5 3 . 3 | 4 . 3 2 3 4 | 5 . 00 5 |

kwe-zel-ken, „van dan-sen ben ik vrij.“ En

5 . 1 . | 5 . 3 . 5 | 5 . 1 . | 5 . 3 . 0 |

kan niet dan-sen, k En mag niet dan-sen,

4 . 4 2 3 4 | 3 . 2 1 . 3 |

Dan-sen is in onz' re-gel niet, Ba-

4 4 4 2 3 4 | 3 . 2 . 1 . 0 ||

gijn-tjes en kwe-zel-kens dan-sen niet.”

„Zeg, kwezelken, wilde gij dansen? // Ik zal u geven een koe.” // „Wel neen ik,” zei dat kwezelken, // „Van dansen word ik te moe; // 'k En kan niet” enz.

„Zeg kwezelken, wilde gij dansen? // Ik zal u geven een peerd.” // „Wel neen ik,” zei dat kwezelken, // „'t is mij het dansen niet weerd; // 'k En kan niet” enz.

„Zeg kwezelken, wilde gij dansen? // Ik zal u geven een man.” // „Wel ja ik,” zei dat kwezelken, // „'k Zal dansen al wat ik kan; // Ik kan wel dansen, // Ik mag wel dansen, // Dansen is onze regel wel; // Bagijntjes en kwezelkens dansen wel.”

HUISVADER

(Canon voor 3 stemmen)

Engels

Tamelijk snel

1. D 1.. 2.. | 3.. . . 4 | 3 . 2 2 . 3 |
 Waar is Jan? De pan . ne . koe . ken

2 . 1 1.. | 3.. 4.. | 5.. . . 6 | 5 . 4 4 . 5 |
 bak . ken an! Waar is Jan? De vlam slaat in de

4 . 3 3 . 5 | i..... | ... 000 | 000 000 ||
 koe . ke . pan! Hé Jan!!

SPOTLIEDJE

Oost-Friesland

vrolijk walstempo

D A

1-D 0 5 | 1 3 5 | i 5 3 | 4 2 5 |

De boer had maar e-nen schoen, wei-nig ge-

D

3 . 4 3 . 2 1 . 5 | 1 3 5 | i 5 3 |

noeg, ge-noeg, ge-noeg. De boer had maar e-nen schoen,

A D G D

4 2 5 | 1 . i | 6 6 6 | 6 5 5 . 6 |

wei-nig ge-noeg: Een schoen zon-der hak d'r an; De

A D G

5 4 4 | 6 5 5 . 1 | 6 6 6 |

boer is geen e-del-man! Een schoen zon-der

D G D

6 5 5 . 5 | i 6 5 4 3 2 | 1 0 ||

hak d'r an; De boer die is geen e-del-man.

De boer had maar ene broek, (enz.) // Een broek zonder zak er in (enz.)

De boer had maar ene jas, // Een jas zonder knoop er an.

De boer had maar ene kous, // Een kous met een gat er in.

De boer had maar ene hemd, // Een hemd zonder slip er an.

De boer had maar ene pet // Een pet zonder klep er an.

De boer had maar ene vrouw // meer dan genoeg // Een

vrouw met een kop d'rop // de boer had een reuze strop.

MOLENAARTJES WIND

marstempo

Mo.le.naartjes wind is Zui.den.wind Van hup.sal.de.

ra. fal. de. ra! En de mo.len draait en de

wind was Zuid. En op he.den is de Ro.se.mie.ma.

rijn de bruid! Van lie.rom, la.rom, hup.sa.sa!

Molenaartjes wind is Noordenwind // Van hupsalde-ra falde-ra! // En de molen draait en de wind was noord, // en op heden heeft de molenaar een ander soort! // Van lie-rom, la-rom, hop-sasa.

Molenaartjes wind is Oostenwind, // Van hupsalde-ra falde-ra! // en de molen draait en de wind was Oost, // En op heden zoekt de molenaar een ander troost. // Van lie-rom la-rom, hop-sasa!

Molenaartjes wind is Westenwind, // Van hupsalde-ra falder-a! // En de molen draait en de wind was West, // En op heden zegt de loze molenaar: „lest best"! // Van lie-rom, la-rom, hop-sasa!

Uit: Pollman en Tiggers: Nederlands Volkslied, uitgave „De Toorts".

NEN BOER UIT ZWITSERLAND

Volkslied

pittig

1=D   5 | 5 . 5 5 5 | 6 6 5. |

Daar kwam 'nen boer uit Zwit- ser- land.

i . 7 . 7 | 6 . 6 6 6 5 5 | i i 6 6 |
ka- de, ka. dol- le- ke, ké- da. Hij had 'nen e- zel

5 5 3 1 1 | 3 1 1 3 1 1 |
aan zijn hand, la- ber- dé, la- ber- da, la- ber-

6 5 5 3 0 | 1 1 1 3 | 5 i 6 4 | 5 . 5 . 1 . . |
da- ni- a Hij had 'nen e- zel aan zijn hand, Ce- ci- li- a!

Waarop op dat lei 'nen linne doek // Kade, enz. // Hij sprak:
wat zal ik daarmee doen? Laberdé enz.

Snijerke, sprak ie, snijerke fijn, // Wil mij 'r is maken enen
kedelijjn.

En als die kedelijjn was gemaakt, // Ging hij er mee voor
z'n vrouwke staan.

Vrouwke sprak ie, vrouwke fijn // Hoe staat mij deze
kedelijjn.

Die kedelijjn die staat jou niks goed, // Ge hebt een lijf gelijk
'nen koe.

Heb ik een lijf gelijk een koe, // Dan ga 'k weer naar den
snijer toe.

Snijerke, sprak ie, snijerke fijn, // Ge hebt er bedorven mijn kedelijn!

Heb ik er bedorven jouwe kedelijn? // Ik heb hem gesneën in de maneschijn!

Hebt ge hem gesneën in de maneschijn, // Dan zal ik jou betalen in de zonneschijn!

Die boer die pakte zijnen stok al gauw, // En waar hij sloeg kwam niet zo nauw.

Maar toch die snijer hield zich kloek: // En hij stak den boer met een naald in z'n broek.

Ze zetten den snijer op een witte geit, // En reden er mee naar de Eeuwigheid.

BRIO

Canon voor 4 stemmen

R. Folkertsma

①

1 = G 5 . . . | 1 0 0 5 | 2 1 7 6 5 4 |

Bri - o! De brê - ge is ticht en it

③

3 3 5 1 3 | 4 3 2 1 7 | 5 . 3 1 |

skip moat der troch Dôch brê - ge - man dyn plicht - In

④

7 1 2 2 2 | 1 1 3 5 0 ||

skip for in stûr, det is net djûr.

*) Oernommen út „Seisresom”; Skriften Soas.-dem. Frysk Forbân, nûmer 3.

VEDELDI VEDELDEI

Ned. bew. v. Margot Vos

Oud-Duitse volksdans
Bew: uit Beethovens „Boerendansen“

walstempo

G D7

1=G | 5 . 5 5 | 5 . 4 3 | 4 . 4 4 |
Ve - del - di , ve - del - dei , bui - ten in
Al wat kwis - pelt en hup - pelt en

fluit of viool

1-G 5 | 3 3 3 5 | i | i 7 6 5 4 3 | 5 4 2 . |

G e

4 . 3 2 | 1 . 1 | 1 . 2 3 |
bloe - men - wei houdt de be - del - man
wis pelt is ter hoog - tij ge -

7 2 5 | 5 | 3 5 3 5 | i | i 7 6 5 4 3 |

① D ② D7 G

2 . 5 | 5 . . :|| 2 . . | 1 . . | 1 . 5 | 3 . 2 1 |
brui - loft ! va - ren. Wipt het mui - ze - ke,

5 4 2 7 5 5 | 5 . . :|| 5 4 2 7 5 5 | 1 . . | 0 0 0 | 1 . . |

D⁷ G D

2 . 5 | 4 . 3 2 | 3 . 1 | 5 . 4 3 | 2 . 5 |

tript het lui-ze-ke Ste- kel-var-ken is tam-

7 5 0 7 | 7 . . | 1 5 0 1 | 1 . . | 7 5 0 7 |

G D⁷

5 . 0 | 5 . 5 | 5 . 4 3 | 4 . 4 4 |

boer. Dan- sen e-ver en kik-vors en

7 5 0 5 | 3 5 3 5 | 1 | 1 7 6 5 4 3 | 5 4 2 . |

G e D⁷ G

4 . 3 2 | 1 . 1 | 1 . 2 3 | 2 . . | 1 . ||

ke-ver, Heel de wei-de is dans-vloer.

7 2 5 5 | 3 5 3 5 | 1 | 1 7 6 5 4 3 | 5 4 2 7 5 5 | 1 . ||

Vedeldi vedeldie, bromvlieg en honingbij, // Koekoek met zotskap en schellen, // Kwikstaart en maarle, in rok en met paarden // Dansen met mug en libellen. // Wipt... enz. Ziet dat zwieren en draaie-en plezieren // Hoort dat zommen en trommen! // Laat ons ook zwaaien, met korhoen en gaaien, // Wijl de vedelkens brommen. // Wipt... enz. Vedeldi, vedeldei, buiten in bloemenwei // Wordt er bruiloft gegeven! // Bedelmans bruideken danst met een puideken, // 't Is een lust en een leven! // Wipt... enz.

DAAR VAART EEN MAN OP ZEE

Nederland

uitbundig

1=G 5 | 1 5 3 5 | 1 3 | 2 1 7 6 6 |

Daar vaart een man op zee, Daar vaart een man op de

6 5 5 5 5 | 6 4 4 4 6 | 6 5 5 5 |

mos. sel. zee, van je ran. plan. plan, van je mos. sel. zee, Daar

1 1 2 2 | 3 3 4 4 | 3 2 | 1 ||

vaart een man op zee, Daar vaart een man op zee.

Wat doet die man op zee, //

Hij vangt daar ene vis, //

Wat doet hij met die vis, //

Hij stroopt hem uit zijn vel, //

Wat doet hij met dat vel, //

Hij maakt daarvan een beurs, //

Wat doet hij met die beurs, //

Hij steekt daarin zijn geld, //

Wat doet hij met dat geld, //

Hij koopt daarmee een kind, //

Wat doet hij met dat kind, //

Hij stuurt dat kind naar school, //

Wat doet dat kind op school, //

Het leert het A-B-C, // . . . A-B-mossel-C, // .

Uit: Pollmann en Tiggers: Nederlands Volkslied, uitgave „De Toorts”.

EEN KALEMANDEN ROK

vlug

0 1 | 3 1 3 1 | 2 . 0 2 | 4 2 4 2 |

Een ka . le . man . den rok, een wit mant . lijn . tjen

3 . 0 5 | 6 5 6 7 | 1 7 6 5 4 |

drop en weet je waar dat 'k weu . ne, al in Sint

3 2 | 1 0 || 5 | 1 1 2 1 7 | 6 6 6 |

Gil . lis . dorp. Een lij . ne . waad ka . zak . jen, een

2 2 3 2 1 | 7 0 2 | 1 7 6 5 |

bie . ze . bo . men rok, en zou 'k daar niet mee

4 2 2 5 1 | 7 6 . 5 | 5 0 ||

la . chen? De fruit . pan op zijn kop.

Uit: Pollmann en Tiggers: Nederlands Volkslied, uitgave „De Toorts”.

SPRINGT OP EN TOON JE SCHOEN

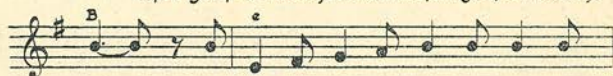
marstempo

1.6

3.. | 1. 1 2. 2 | 3.. 3.. | 1. 1 2. 2 |

Springt op en toon je schoen. Springt op en toon je

3..3 0 3 | 6. 7 1. 2 3. 3 3. 3 |

schoen! 't Is om te zien wat dat de ou. de

2 1 7 0..0 0 3 3. 3 |

man.nen al doen De ou. de

3 2 1 2 1 2 | 3. 3 3. 3 |

man.nen hèn ve. le ver. stand. De ou. de

3 2 1 2 1 2 | 3..3. 0 6. 7 1. 2 |

man.nen hèn ve. le ver. stand 't Is maar om hun

3 3 3 3 2 3 | 1..7.. | 6.. |

pijp. je te ro. ken de gan. se dag!

Springt op en toon je schoen, // Springt op en toon je schoen! // 't Is om te zien wat de oude wijven al doen. // De oude wijven hè'n vele verstand, // De oude wijven hè'n vele verstand // 't Is maar om hun potje te roeren den ganse dag!

Springt op en toon je schoen, // Springt op en toon je schoen! // 't Is om te zien wat dat de jonge jongens al doen // De jonge jongens hè'n vele verstand, // De jonge jongens hè'n vele verstand, // 't Is maar om hun pintje te drinken de ganse dag!

Springt op en toon je schoen, // Springt op en toon je schoen! // 't Is om te zien wat dat de jonge meisjes al doen. // De jonge meisjes hè'n vele verstand // De jonge meisjes hè'n vele verstand, // 't Is maar om in 't spiegelkje te kijken de ganse dag.

Uit: Pollmann en Tiggers: Nederlands Volkslied, uitgave „De Toorts”

WIJ ZIJN AL BIJ EEN

zeer vlot en vlug

1. G

6 . 1 | 3 . . . 4 | 3 . . 3 2 1 |

Wij zijn al bij een, Al goe ka .

7 7 7 2 1 7 | 1 . 6 6 . 1 | 3 . . . 4 |

dul . le . tjes. Al goe ka . dul . len! Wij zijn al bij .

3 . . 3 2 1 | 7 7 2 1 . 7 | 6 . 0 ||

een. Al goe ka . dul . le . tjes groot en klein.

1 1 1 | 2 2 2 5 . 5 | 3 . 3 ' 1 1 1 |

Zou me nie meu.gen¹⁾ een pin.tje drin.ken, Zon.der daar.

1 . 1 2 2 2 | 5 . . 1 1 1 | 2 2 2 5 . 5 |

om een dronk.aard te zijn. Zou me nie meu.gen een pin.tje

3 . 3 ' 1 1 1 | 1 . 1 2 2 2 | 1 . 0 ||

drin.ken, Zon.der daar.om een dronk.aard te zijn?

Zou me niet meugen een visje eten, // Zonder daarom een snoeper te zijn, // Zou me niet meugen een visje eten, // zonder daarom een snoeper te zijn?

Zou me nie meugen een kusje nemen, // zonder daarom een dief te zijn, // Zou me nie meugen een kusje nemen, // zonder daarom een dief te zijn?

Zou me nie meugen eens vrolijk wezen, // zou me nie meugen vrolijk zijn. // Zou me nie meugen eens vrolijk wezen, // zou me nie meugen vrolijk zijn.

1) Het begint met het „refrein”, dat tussen en na de strophen terugkeert, zodat het „refrein” het dus ook sluit.

2) Gezellige mensen. 3) Zouden wij niet mogen.

Uit: Pollmann en Tiggers: Nederlands Volkslied, „uitgave „De Toorts”

DAAR GING EEN MEID OM WATER UIT

levendig

1 . D 5 | 1 . 2 3 . 4 | 5 . 3 3 . 5 |

Daar ging een meid om wa . ter uit, Om

wa . ter wel al . zo laat. En toen ze 't hal . ver .
 we . ge kwam. Ze brak ha . ren wa . ter .
 stoop. „Ey, daar zijn er nog meer te koop.
 Ey, daar zijn er nog meer te koop!"

En als de meid te huize kwam, // Wat keek de bazinne zuur, // Is 't omdat ik gebroken heb // gebroken Uw waterstoop? // „Ey, daar zijn er nog meer te koop, // Ey, daar zijn er nog meer te koop!"

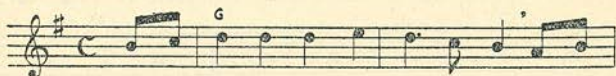
De meid die zegt, // bazinne, // Bazinne, geeft mij mijn huur. // Die ik de ganse winter lang, // gewonnen heb al zo zuur. // Ey, bazinne geeft mij mijn huur! // Ey, bazinne geeft mij mijn huur!"

„Wat huur moet ik U geven, // Wat huur moet gij hebben dan? // Gij hebt de ganse winter lang // Geslapen de dagen al! // Ey, wat huur moet gij hebben dan, // Ey, wat huur moet gij hebben dan?"

Uit: Pollmann en Tiggers: Nederlands Volkslied, uitgave „De Toorts”.

DE VASTENAVOND DIE KOMT AN

Vlot marstempo

1. G 3 4 | 5 5 5 6 | 5 . 4 3 ' 2 3 |
De vas ten . a . vond die komt an, Wij

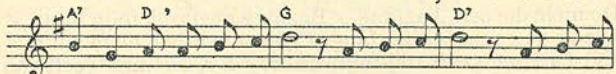
4 5 3 4 2 . 1 | 1 . 3 4 | 5 5 5 6 |
zin . gen „Ho man Ho!“ Geeft ons een pan . koek

5 . 4 3 ' 2 3 | 4 5 3 4 2 . 1 | 1 . 1 |
uit de pan En zo, mijn . heer, wel zo. En

7 . 1 2 2 | 3 1 2 ' 1 | 7 . 1 2 2 |
nu het vas ten . a . vond is. Nu zijn wel al . le

3 1 2 2 3 4 | 5 . 0 2 3 4 | 5 . 0 2 3 4 |
keel . tjes fris Van dir don don, Van dir don don, Van dir don

5 5 5 6 | 5 . 4 3 ' 2 3 | 4 5 3 4 2 . 1 | 1 . ||
don . don . dir . don dei ne! Het spe len gaat ge . wis!

Tsa meisjes, zet de pan te vier, ¹⁾ Slaat eiers in het meel / en haalt een kruikje smokkelbier, / Zo smeren wij de keel. / Terwijl gij nu dan uit den haard / de koekjes uit de pan vergaart ²⁾ / Van dir don don / van dir don don / van dir don don, don dir don deine! / Wij spelen met de kaart!

Wat raad je zal het klavertroef / of zal het schoppen zijn? / Neen, geen van bei, 't is harteboef / en 't aasie da's voor mijn! / Wel hey, wel hey, wat zeg je nu / Zeg, speel je mee of ben je schuw? / Van dir don don / van dir don don, / Van dir don don, don dir don deine! / Zie daar is lanterlu! ³⁾.

Hier dient ook wel een glaasje bij, / Ik drinke deze dronk. / Op mijn gebuurkens aan weerszij, / Sa, vrienden wij zijn jonk. / Kom kus je meisje dat het raakt, / terwijl de wijn ons allen smaakt! / Van dir don don / van dir don don, / Van dir don don, don, dir don deine! / De vastenavond vrolijk maakt!

1) vuur. 2) verzamelt. 3) de joker uit het kaartspel.

Uit: Pollmann en Tiggers: Nederlands Volkslied, uitgave „De Toorts”.

SANCTUS

Canon voor 5 stemmen

J. Clemens non Papa (tca. 1568)

①

4/4

1=F

5 . 4 3 2 1 7 6 . 5 . 0 5 4 2

San- - - - - ctus, san- - - - -

②

③

3 2 1 2 . 1 5 6 5 . 4 3 4 2 5 .

- - - - - ctus, san- - - - - ctus,

④

⑤

4 3 2 . 1 . 7 1 0 2 3 4 5 1 .

san- - - - - ctus, san- - - - - ctus.

IK KWAM LEST OVER EEN BERG GEGAAN

vrolijk en vlot

5 | 1 . 2 3 2 3 | 4 . 4 4' 4
Ik kwam lest o . ver een berg ge . gaan, Ta .

3 2 3 4 3 2 1 | 2 . 2 2' 5 | 1 . 2 3 2 3
ri ta . ri, ta . ri . ta, ri . ta . ta. Ik kwam lest o . ver een

4 . 4 4' 3 | 2 2 1 7 7 2
berg ge . gaan. Ik hoor . de de kan . ne . tjes

1 . 1 0 | 5 . 6 5 5 | 4 . 4 4' 4 |
klin . ken. Ik vro . lij . ke boots . ge . zel, Ik

3 2 3 4 3 2 1 | 2 . 2 2 0 | 5 . 6 5 5 |
wou . de zo ga . ren van ta . ri . ta . ta! Ik vro . lij . ke

4 . 4 4' 3 | 2 2 1 7 7 2 | 1 . 1 ||
boots . ge . zel, Ik wou . de zo ga . ren eens drin . ken.

„Heer waard, tapt mijn ene kan met wijn, // Ta-ri ta-ri ta-ri ta-ri ta-ta, // Heer waard tapt mijn ene kan met wijn!“ // Die kanne was scheef van onderen // Ik vrolijke bootsgezel // Ik gooide hem dat het van ta-ri-ta-ta // Ik vrolijke bootsgezel // Ik gooide hem dat het donderde.

En toen het wijntje geschonken was, // Ta-ri ta-ri ta-ri ta-ri ta-ta, En toen het wijntje geschonken was, // Die waard wou er mijn niet borgen. // Ik vrolijke bootsgezel // en had er geen geldje van ta-ri-ta-ta! // Ik vrolijke bootsgezel // En had er geen geldje voor morgen.

Zij trokken daar al mijn kleren uit // Ta-ri ta-ri ta-ri ta-ri ta-ta, // Zij trokken mij daar mijn kleren uit, // zij brachten mij in een schure. // Ik vrolijke bootsgezel // Ik kon er van koude niet ta-ri-ta-ta, // Ik vrolijke bootsgezel // Ik kon er van koude niet duren.

Uit: Pollmann en Tiggers: Nederlands Volkslied, uitgave „De Toorts“.

TRARA, ZO BLAZEN DE JAGERS

Canon voor 4 stemmen

① E7 A ②

1 = A 5 | 5 . 5 5 5 5 | 4 . . 5 . 5 |

Tra - ra! Zo bla - zen de ja - gers, Tra -

E7 A ③ E7

2 . . . . 5 | 3 . . . . 5 | 7 6 5 7 6 5 |

ra! Tra - ra! Als zij in het groe - ne woud

A ④ E7 A

4 . 5 5 . 5 | 5 . . . . 5 | 4 . . . . :|

ja - gen gaan. Tra - ra! Tra - ra!

Overgenomen uit Gehrels, 50 Canons, uitgave J. Muusses, Purmerend.

WIJ ZIJN GEBROEDERS

Uit Limburg

Vrolijk, snel

1=F 0 1 1 3 | 5 0 0 . | 0 5 0 5 |

Wij zijn ge - broe - ders, zo - als ge

3 1 1 3 | 5 0 0 . | 0 5 0 5 |

ziet. Wij zijn ge - broe - ders, zo - als ge

3 . 0 3 3 | 3 3 3 3 3 2 2 2 3 |

ziet. En wan-neer zul-len we el - kan - der nog eens

1 . 0 1 2 | 3 3 3 3 3 2 2 2 3 |

zien? En wan-neer zul-len we el - kan - der nog eens

4 3 2 2 | 2 (2) 0 0 0 2 2 2 2 |

we - der - zien? Op Maan - dag, brui - ne bo - nen

2 (2) 0 0 0 | 2 2 3 4 3 |

Maan - dag! 'k Wou dat het al - tijd

brui.ne bo.nen Maan.dag Zon.dag drink.dag wier.

Slot:

Wij zijn ge . broe . ders, zo . als ge ziet.

2. Wij zijn gebroeders, zoals gij ziet, wij zijn gebroeders, zoals gij ziet. En wanneer zullen we elkander nog eens zien, en wanneer zullen we elkander nog eens wederzien? Op Dinsdag, fricadellen-Dinsdag? 'k Wou dat het altijd fricadellen-Dinsdag, bruine bonen-Maandag, Zondag-drinkdag wier!

3. Woensdag, metworsten-Woensdag, 'k Wou dat het altijd metworsten-Woensdag, fricadellen-Dinsdag, bruine bonen-Maandag, Zondag-drinkdag wier.

4. Donderdag kelfsvlezen,

5. Vrijdag stokvissen.

6. Zaterdag geldbeuren.

Toelichting: We zingen dus na elkaar: op Maandag, op Dinsdag etc. Bij „'k Wou dat het altijd . . .” tellen we steeds terug tot aan de Zondag-drinkdag. Nadat we de hele week gehad hebben, sluiten we met: Wij zijn gebroeders, zoals gij ziet.

DAAR WAS EEN KWEZELTJE

Oud-Vlaams volkswijsje

vrolijk, maar niet te vlug

1 = G   1   1 . 1 | 1   3   2   1 | 2   2 . 2 |
Daar was een kwe-zel-tje, die't al wil ver-

2 . | 2   2 . 2 | 2   4   3   2 | 3   1 . 1 |
staan, die meen-de zacht-jes in de he-mel te

1 . | 1   7 . 6 | 6   5 | 1   1   1   7 | 6   5 |
gaan op ha-re zok-jes, schoe-tjes, hou-ten blok-jes;

1   1   2 | 3   1 . 1 | 4 . 4   3 . 3 | 2 . 2 |
maar on-zen He-re, die 't al-les wel voor-ziet, en

3   1   1   1 | 7   6   4   2 | 3   2 | 1   0 ||
wil-de de-ze kwe-zel in de he-mel niet.

2 Die kwezel sprak: „Ach Heer, wat heb'ik U misdaan, //
Dat ik U Gouden Poort niet en mag binnen gaan? // Ik
heb er nooit gezongen, gedanset noch gesprongen // En
als al d'ander meiskens naar de kermis zijn gegaan, //
Heb ik er gansch alleen mijn potje koffie opgedaan.”

3 Den grooten Sinte Pieter sprong uit bed bij dit gerucht, //
En kwam ter poort geloopt in de volle vlucht: // „Och,
God, neem toch die femel niet op in onzen hemel: // Er
zijn er in ons keuken al een stuk of vier; // Zij maken
ons den hemel tot een vagevier!

4 Belzebub die heeft me gist'ren nog verkleerd // Dat hij
al in der helle gene kwezel en begeert: // Zij doen er niet
dan kwellen heel d'hel in roere stellen, // En al zijn duivels
riepen met een wreed getier: // „Weg met al die femels
naar 't vagevier!”

5 Maar nu sprak deze kwezel: „ 'k Heb hier nog zoo menig
vriend: // Ik heb den heil'gen Josef zoo godvruchtig
gediend, // Ik ben hem gaan bezoeken met zeven kerke-
boeken, // En nooit en ben ik in of uit de kerke gegaan //
Al zonder duizendmaal op mijne borst te slaan.”

6 „Hoort eens,” zei Sint Josef en de man was heel verstoord,
// „Wij houden niet van kijven aan den hemelschen
poort. // Bij God is het besloten, den hemel gaat niet open!”
// En al de maagden riepen van het hoog balkoen: // „Wij
hebben in den hemel geene kwezels van doen!”

7 „Bon!” sprak toen Sint Ivo met zijn pots en tabberd aan, //
Maar zeg me nu toch eens wat met die kwezel wordt
gedaan?” // Antonius zei: „Die kwezel? Wel, zet ze op
mijn ezel! // En laat ze dan maar rijden, waar ze niet wil
gaan: // Wij trekken ons den ezel of de kwezel niet meer
aan!”

VIER WEVERKENS

Tamelijk vlot

1=G 5 | 4 3 1 7 2 7 |
Vier we - ver - kens zag men ter

0 1 0 5 . 0 0 | 1 7 1 0 0 2 |
bo - ter - markt gaan En de bo - ter die was er zo

7 . . 1 0 5 | 1 3 1 7 2 7 |
die - re. Zij had - den geen duit haast meer

0 1 0 5 . 0 0 | 1 7 1 0 2 |
in hun - ne tas, En ze koch - ten één pond sa

7 . . 1 0 5 | 4 2 2 2 3 1 5 |
vie - ren. Schiet spoe - le sjer - re - bek - ke, speel -

1 . 0 0 0 2 3 | 4 2 2 2 3 1 5 |
za! Dijk - ke djak - ke, ker - re - kol - tjes, klits -

klots! En ze kochten één pond sa vie . ren.

2. En als zij dat boterken hadden gekocht, // Zij hadden er vier plateelen, ¹⁾ // Zij spraken dat vrouwken zo vriendelijk aan: // „Sa, vrouwken, wilt het ons deelen!” // Schiet spoele enz.

3. Het vrouwken dat sprak: Ja, dat zal ik wel doen, // Ja, zoo wel als een vrouwken vol eeren, // Want ik wete wel wat er de weverkens zijn: // En de weverkens zijn er geen heeren”. // Schiet spoele enz.

4. Wat zouden de weverkens heeren zijn, // Zij hebben er huizen noch erven! // En kruipt er een muisje in hunne schapraai ¹⁾, // Van honger zoo moet het er sterven. // Schiet spoele enz.

5. En als dan dat muisken gestorven zal zijn, // Waar zullen zij het begraven? // Al onder de weverkens hunne getouw // En het grafken zal rozekens dragen. // Schiet spoele enz.

¹⁾ schotels. ²⁾ etenskast.

Uit: Pollmann en Tiggers: Nederlands Volkslied, uitgave „De Toorts”.

VLAMMEN, LAAIT OP!

Canon voor 5 stemmen

Ned. bew. v. Margot Vos

Christoph Praetorius

plechtig

1=G 6 . 6 . 6 . | 3.. 2 1 7 | 6 7 1 2 3 | 1.. 7 6 |

Vlam . men laait op! ————— Licht ons, be .

6 . 6 . 6 . | 3.. 2 1 7 | 6 7 1 2 3 | 6... 00 ||

zielt ons tot stra ————— lend heil!

Duitse tekst:

Flamme empor // Leuchte uns, führ uns zum Heil in dir.

DRIEKONINGENLIED

Vlaams volkslied

langzaam mars - tempo

1=G 0 5 | 1 3 . 3 | 3 2 1 | 2 1 7 6 |

Wij ko-men van Oos-ten, wij ko - men van

5 0 4 3 4 | 5 5 6 7 | 1 0 5 | 1 3 . 3 |

ver, a-la-ber-di-na kos-til-jon, Wij zijn er drij

3 2 1 | 2 1 7 6 | 5 0 4 3 4 |

Ko - nin - gen met een ster, a - la - ber

5 5 6 7 | 1 5 1 2 | 3 . 3 3 1 |

di-na kos-til-jon, van cher a - mi tot aan de

3 0 5 | 4 3 2 1 | 2 . 1 7 6 |

knie. Wij zijn drij Ko-nings-kin-de-ren, sa

5 6 7 1 | 2 4 3 2 | 3 2 | 1 ||

pa-ter, trek naar Ven-der-loo van cher a - mi.

Gij sterre, gij moet er zo stille niet staan // alaberdina, enz. //

Gij moet er met ons naar Bethlehem gaan! // alaberdina, enz.

Te Bethlehem in die schone stad, // Waar Maria met haar klein kindeken zat.

En het kindeken heeft er zo lang geleefd, // Dat 't hemel en aarde geschapen heeft.

Wij kwamen voorbij een bakkerij // Wij kochten er één brood en hij stool er wel drij.

Is hij er wat zwart, hij is wel bekend, // Hij is de Koning van d'Orient.

Herodes hij draagt er een rosse kalot, // Daar dansen de luizen met holleblokken op.

Wij hebben gezongen al voor dit huis, // Geeft ons enen penning met een wit kruis.

Al is er geen kruis, dan is het een munt // Geeft ons enen penning, dien gij er ons gunt.

Uit 100 Vlaamse liederen v. J. Bols.

BOERENBRUILOFT

Ned. bew. v. Toos Verhagen

Duits volkswijsje

D

1=D

In de dorps-her-berg danst men bij
Want van-daag is Ka-trien boer

A⁷ D

ve-del en fluit, }
Kre-lis z'n bruid, } Tjo di-del di di li tjo! De

G D

mu-ziek klinkt vro-lijk, men juicht en men lacht, De

A⁷ D G D

koe-ken, die dam-pen, de her-ber-gier lacht:

D G A⁷ D

Tjo de li ha.ha.ha, Tjo-de.li ha.ha.ha.

e A⁷ D

Tjo-de.li ha.ha.ha, Tjo-di-del-di-de-li-tjo-

Boer Krelis, die heeft er zijn plaats bij de schouw, // En rood
 lijk 'nen klaproos bloeit Katrien, zijn vrouw. // Hij kijkt
 op de klok, zo juist sloeg het vier // Tot zeven uur blijft het
 bruidspaar nog hier.

De meester, die heeft er heel vurig gepraat; // Hij meent,
 dat het zonder een toespraak niet gaat. // Een aardig jong
 meisje, houdt hij op zijn knie, // Hij werkt wel voor twee,
 maar hij eet ook voor drie.

Als plots de muziek een fanfare begint // Verdwijnt er het
 bruidspaar, heel zachtjes, gezwind. // De meisjes kijken ver-
 legen en dom // Met 'n Hola zwenken de jongens haar om.

De bollen, die dampen, de dikke waard lacht, // Zo hel
 schijnt de maan, zo zwoel is de nacht. // Tot vroeg dreunt
 van 't dansen het oeroude huis. // Dan brengen de jongens
 de meisjes naar huis.

BRAVE VADER

Canon voor 4 stemmen

①

1=F 6 | 6 6 6 6 | 6 . 6 6 |

Eer brengt een bra - ve va - der met

②

6 1 7 6 | 6 . 6 | 5 4 3 5 |

zorg zes kin - d'ren groot, Dan dat zes gro - te

③

④

4 3 2 4 | 3 2 1 7 | 6 . . |

kin - d'ren hem steu - nen in de nood.

EEN MEISJE VAN SCHEVENINGEN

Vlaanderen

vrolijk

1.F 0 5 6 7 ||: 1 5 3 3 4 5 |

Een meis-je dat van Sche-ve-nin-gen

1 5 5 1 | . 0 5 6 7: || . 0 3 3 4 |

kwam, San-ge-jo —! Een meis-je —! Die was voort.

5 5 6 5 4 3 | 4 0 2 3 |

aan met haar vis-jes be-laân, Met de

4 4 4 4 4 4 3 2 | 3 3 2 2 1 2 |

rik-ke en de klik-ke en de lo-to-sin-ge, San-ge.

3 2 2 1 2 | 3 3 3 2 2 3 | 1 ||

jo! Mie ver-koopt de kan-de-leer, sing, san-ge-jo!

Zij riep gewis: „Wie koopt er van mij vis, Sangejo! // Ik heb nog bot, die zo levendig is!” // Met de rikke en de klikke en de lotosinge, Sangejo! // Mie verkoopt de kandeeler, Sing, Sangejo.

Een jonge heer, die door zijn venster lag, Sangejo! // Die knikte 't meisje een goede dag! // Met de rikke, enz.

Zo werd zij rijk op enen korten tijd, Sangejo! // Zodat ze nu in een mooi koetsje rijdt. // Met de rikke, enz.

VRIENDSCHAP

Canon voor 3 stemmen

L. v. Beethoven

① A fis Fis⁷ b A E⁷

1=A 5 . 1 | 0 6 5 | 4 . 3 | 2 3 4 |

Vriend.schap is een rij . ke bron van te .

A ② fis Fis⁷

5 . 5 1 | i . 5 | 0 7 i | 0 7 i |

vre . den . heid . Vriend.schap, Vriend.schap is een

b A E A

2 0 7 i | 2 i i | i . 7 1 |

rij ke bron van te . vre . den . heid

③ fis Fis⁷ b A

3 . 3 | 0 2 3 | i 2 3 | 2 i 2 3 |

Vriend.schap, Vriend.schap is, een rij . ke

E A

4 3 2 | 3 2 i | 0 0 0 ||

bron van te . vre . den . heid.

Duitse tekst:

Freundschaft ist die Quelle wahrer Glückseligkeit.

NEEM MIJ IN DER HAND

Canon voor 4 stemmen

Valerius

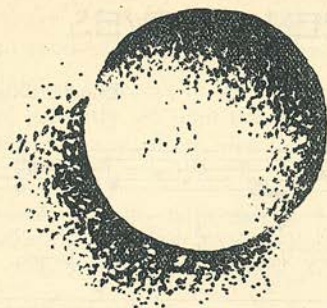
1. B^{es}   0 . 0   0 0 3 . | 0 . 7   1 1 7 7 |

Neem mij in der hand, Hoort in't kort ver-klar-en

1 . 7   0 0 5 . | 0 . 7   1 2 3 3 ||

Wat er in ons land al is we-der-va-ren.

De Nederlandse Jeugd Gemeenschap adopteerde deze melodie en plaatste daaronder het devies, dat zij de jeugd van Nederland graag zou willen meegeven en dat luidt als volgt: Jeugd van Nederland, / Wilt Uw kracht bewijzen, / Werkend hand in hand, / Zal ons land herrijzen.

VAN OVER DE GRENZEN

FRIENDS Canon voor 2 stemmen

①

1. D 1 . 5 . | 1 . . 2 | 3 5 4 3 | 3 . 2 . |
Make new friends, But keep the old,

②

5 . 5 . | 5 1 5 4 | 3 . 2 . | 1 . . |
One is sil - ver, But the o - ther gold.

GREEN SLEEVES

Engels, 16de eeuw

1. 6 6 | 1. 2 3. 4 3 | 2. 7 5. 6 7 |

A. las, my love, you do me wrong, To

1. 6 6. 6 | 7. 5 3. 6 | 1. 2 3. 4 3 |

cast me off dis. cour. teous. ly; And I have lo. ved

2. 7 5. 6 7 | 1. 7 6 5. 4 5 |

you so long, De. light. ing in your

6. 6. 6. 6. | 5. 5. 4 3 | 2. 7 5. 6 7 |

com. pa. ny. Green. sleeves was all my joy —,

1. 6 6. 6 6 | 7. 5 3. | 5. 5. 4 3 |

Green. sleeves was my de. light, Green. sleeves was my

2. 7 5. 6 7 | 1. 7 6 5. 4 5 | 6. 6. |

heart of gold, And who but my La. dy Green. sleeves. |

I have been ready at your hand // To grant whatever you
would crave, // I have both waged life and land, // Your
love and good-will for to have. // Green-sleeves etc.

I bought thee kerchers to thy head // That were wrought
fine and gallantly; // I kept thee booth at board and bed,
// Which cost my purse well-favoredly. // Green-sleeves
etc.

Thy smock of silk, both fair and white, // With gold
embroidered gorgeously; // Thy petticoat of sendal right //
// And these I bought thee gladly, // Green-sleeves etc.

Well, I will pray to God on high, // That thou my con-
stancy may'st see, // And that yet once before I die //
Thou wilt vouchsafe to love me. // Green-sleeves etc.

Toelichting: Helaas, mijn geliefde, je krenkt me door me af te wijzen.
Ik heb me zo zeer in je aanwezigheid verheugd. Jij, de dame met de
groene mouwen, waart mijn vreugde. Alles heb ik voor je willen
offeren, niets was me te veel, al kostte het me de inhoud van mijn
beurs. Ik zal God bidden dat je je wilt verwaardigen me te beminnen,
voordat ik zal sterven.

ROSEN FRA FUN (ROZEN VAN DE FUNEN)

Canon voor 4 stemmen

①

1 = F 1 . 2 7 | 4 . . 0 | 3 . 4 2 | 3 . . 0 |

Ro . sen fra Fun, Ro . sen fra Fun,

②

③

④

5 . 5 5 | 5 3 1 3 | 5 . 6 7 | 1 . . 0 ||

Ro . sen fra Fun -----, Ro . sen fra Fun.

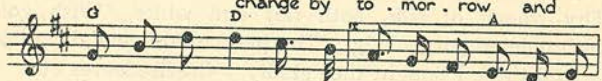

BELIEVE ME, IF

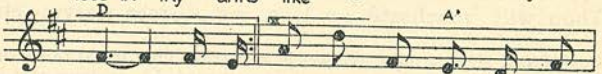
Iers

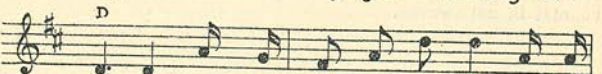
1. D 3 . 2 || 1 . 2 1 1 3 5 |
 Be . lieve me, if all those en .
 change by to . mor . row and

4 0 1 1 . 7 . 0 | 5 . 4 3 2 . 1 2 |
 dear . ing young charms Which I gaze on so fond . ly to
 fleet in my arms like I

3 . . . . 3 2 :| 5 1 3 2 . 1 2 |
 day— Were to fai . ry gifts fa . ding a .

1 . . . . 5 4 | 3 5 1 1 . 5 5 |
 way— Thou wouldst still be a . dored as this

0 4 1 1 . 7 0 | 5 . 4 3 2 . 1 2 |
 mo . ment thou art. Let thy love . li . ness fade as it

3 . . . . 3 2 | 1 . 2 1 1 3 5 |
 will—, And a . round the dear ru . in, each

.4 6 i i .7 6 | 5 i 3 2.1 2 | 1....

wish of my heart Would en-twine it-self ver-dant-ly still.

It is not while beauty and youth are thine own, // And thy cheeks unprofaned by a tear, // That the fervour and faith of a soul can be known, // To which time will but make thee more dear! // No, the heart that has truly lov'd never forgets, // But as truly loves on to the close; // As the sunflower turns on her God when he sets // The same look which she turn'd when he rose.

Toelichting: Geloof mij, als al Uw bekoring zou verbleken, ik zou U blijven bewonderen. Ook dan zouden alle wensen van mijn hart naar U uitgaan. Niet door Uw schoonheid en jeugd kan de gloed van mijn ziel worden gepeild. Neen, het hart, dat oprecht liefheeft, kan nooit vergeten, maar blijft liefhebben tot het einde. Zoals de zonnebloem het zelfde gelaat gericht houdt op de ondergaande als op de opkomende zon.

QUANDO CONVENIUNT

Canon voor 4 stemmen

1. *F* 5 . 5 4 | 3 2 1 7 7 |
 Quan - do con - ve - ni - unt Ca - tha -

3 2 3 2 5 5 | 1 1 . 0 | 5 . 5 4 |
 ri - na, Ma - ri - a, Sy - bil - la. Ser - mo - nes

3 2 1 7 7 | 1 2 3 2 5 5 | 1 1 . 6 ||
 fa - ci - unt vel ab hac, vel ab hoc, vel ab il - la.

UNE PERDRIOLE

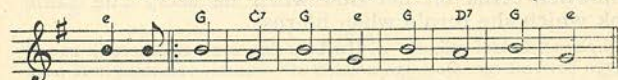
Chanson bourguignonne
à récapitulation

12e couplet

1. G 3 | 6 7 1 2 | 3 3 0 | 3 3 3 2 |

Au douzièm' mois d'an. né', Que donn' rai. je à ma

3. 3 || 3. | 2. | 3. | 1. | 3. | 2. | 3. | 1. ||
mi. e Douz' de. moi. sell's, Gen. till's et bell's

3 2 | 3 1 || etc | 3 3 6 6 | 7 7 1 ||
Onz' beaux gar. çons, Cinq la. pins grat. tant la terr',

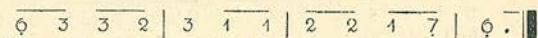
3. 3 6. 6 | 7. 7 1 || 3 3 2 |
Quat' ca. nards vo. lant en l'air, Trois ra. miers

3 1 | 3 3 2 | 3 1 || 6 3 3 2 |
au bois, Deux tour. te. rel. les, U. ne per. dri.

3 1 1 | 2 2 1 7 | 1 7 6 |
o. le, Que va, que vient, que vo. le,

U. ne per. dri . o . le Que vo . le dans le bois.

1. Au premier mois d' l'année // Que donn'rai-je à ma mie? // Une perdriole, // Qui va, qui vient, qui vole, // Une perdriole, // Qui vole dans le bois.

2. Au deuxièm' mois d' l'année, // Que donn'rai-je à ma mie? // Deux tourterelles, // Une perdriole, // Qui va, qui vient, qui vole, // Une perdriole, // Qui vole dans le bois.

3. Au troisièm' mois d' l'année // Que donn'rai-je à ma mie? // Trois ramiers au bois // Deux tourterelles, // Une perdriole, // enz.

4. Quat' canards qui vol't en l'air. // 5. Cinq lapins grattant la terre. // 6. Six lièvr' au champ, // 7. Sept chiens courants, // 8. Huit moutons blancs, // 9. Neuf vach' à lait, // 10. Dix boeufs au pré, // 11. Onze beaux garçons,

12. Au douzièm' mois d' l'année, // Que donn'rai-je à ma mie? // Douze demoiselles, // Gentilles et belles // Onze beaux garçons, // Dix boeufs au pré, // Neuf vach' à lait, // Huit moutons blancs, // Sept chiens courants, // Six lièvr' au champ, // Cinq lapins grattant la terre, // Quat' canards qui vol't en l'air // Trois rameurs au bois, // Deux tourterelles, // Une perdriole, // Qui va qui vient qui vole, // Une perdriole, // Qui vole dans le bois.

Toelichting: Wat zal ik mijn lief geven in de eerste maand van het jaar? Een patrijsje. De tweede maand? Twee tortelduifjes. De derde maand? Drie houtduiven. Enz., Telkens bij een nieuw couplet zingen we, naar beneden aftellend, de vorige gaven weer even mee. Zie als voorbeeld de tekst van couplet 12.

THE WEE COOPER OF FIFE

Schots volksliedje

Levendig

mf (5) G

c G

1. G 0 0 5 | 3 5 5 5 5 5 | 6 7 4 5 ..

There was a wee coo-per that lived in Fife.

f *G* (Koor) *e* *a* *D* *mf* (s) *G*

5 6 7 1 2 3 | 4 . 3 2 . 5 | 3 (5) 5 5 5 5 |

Nic.ke.ty, nic.ke.ty noo, noo, noo, And he had got.ten a

c *G* *G* (*Cresc*) (Koor) *G*

6 7 1 5.. | 3 5 5 5 3 1 |

gent . le wife, Hey, Wil . ly Wal . lac . ky,

e *G* *forte* *G* *c* *G*

1 . 1 1 2 3 | 5 . 5 5 3 5 | 6 .. 1. |

How, John Doua.all; A . lan auo' rush . e . ty, rue, rue.

2. She wad-na bake nor she wad-na brew, // nickety nackety noo-noo-noo, // for the spoiling o'er her comely hue, // Hey Willy Wallacky, How, John Dougall; Alan quo'Rushety roue roue.

3. She wad-na card nor she wad-na spin, nickety etc. // For the shaming o' her gentle kin, // Hey Willy enz.

4. The cooper's a-wa to his woo-pack, Nickety etc. // And he's laid a sheep-skin on his wife's back, // Hey etc.

5. It's I'll no thrash ye for your proud kin, nickety // but I will thrash my ain sheep-skin, // Hey etc.

6. O, I will bake and I will brew, nickety etc. // and nevermair think on my comely hue, // Hey etc.

7. O, I will card and I will spin, nickety etc. // and nevermair think on my gentle kin. // Hey etc.

8. A'ye wha hae gotten a gentle wife, nickety etc. // Justsend ye for the wee cooper of Fife. // Hey etc.

Her comely hew — haar zachte huid. Wee cooper — kuintertje.
Her gentle kin — haar deftige komaf. To thrash — afranselen. Ain — own.

Toelichting: Kan ook worden gezongen door solo (s) en koor. (Zie aanduiding boven de muziek).

CHAIRS TO MEND

Canon voor 3 stemmen

①

1=F 5 . 4 3 6 | 5 . 4 3 . |

Chairs to mend, old chairs to mend,

3 3 3 3 3 6 | 5 . 4 3 6 |

Rush or cane . bot . tom, old chairs to mend, old

②

5 . 4 3 3 . 4 | 3 . 2 1 4 | 3 . 2 1 0 |

chairs to mend. New mack.er.el, new mack.er.el,

0 0 0 4 | 3 . 2 1 4 | 3 . 2 1 0 |

New mack.er.el, new mack.er.el.

③

1 . 1 5 5 | 1 . 1 1 | 1 1 1 1 1 . |

Old rags, a . ny old rags, take mo.ney for your old

1 0 1 7 1 1 1 | 1 1 . 1 . |

rags, a . ny hare skins or rab . bit skins.

DU MEIN EINZIG LICHT

Heinrich Alt.

Duits, 16de eeuw

1. A   *fis*   *b*
 i 5 | i . 2 . | 3 . 4 5 5 | 4 . 3 . |
 Du mein ein . zig Licht, die Lilj' und Ros' hat

1. A   *fis*   *b*
 0 0 | i 5 6 7 | i 2 3 . | 3 2 . i |
 Du mein ein.zig Licht, die Lilj' und Ros' hat

1. A   *fis*   *b*
 0 0 | 6 3 4 5 | 1 . . 1 | 2 2 3 . 4 |
 Du mein ein.zig Licht, die Lilj' und Ros' hat

E   *cis fis*
 2 . 2 2 | 2 . 3 . | i . 2   i |
 nicht, was an Farb und Schein dir möcht

cis fis
 7 . . . | 6 6 7 i | . 6 .   6 |
 nicht, was an Farb und Schein dir

cis fis
 5 . . . | 4 4 5 6 | . 4 2 3   4 3 4 |
 nicht was an Farb und Schein dir möcht

7 . 6 . | 5 5 i 7 | i . 2̇ . |
 ähn - lich sein; nur dasz dein stol - zer

6 5 5 . 4 | 5 . 0 2̇ | 6 i 7 6 |
 möcht ähn.lich sein; nur dasz dein stol.zer

5 . 2̇ . | 5 . 0 5 | 4 6 5 4 |
 ähn - lich sein nur dasz dein stol.zer

cis b fis
 3̇ 5̇ 4̇ 4̇ | 3̇ . 2̇ . | i . ||
 Mut der Schön . heit Un - recht tut.

cis b fis
 7 . 5̇ 6̇ 2̇ | . i i . 7 | i . ||
 Mut der Schön . heit Un . recht tut.

cis b fis
 3 . 1 2 3 4 5 | 6 . 4 5 . | 1 . ||
 Mut der Schön . heit Un . recht tut.

Meine Heimat du, // von solcher Lust und Ruh // ist der
 Himmel gar // wie die Erde bar; // nur dass dein strenges
 Wort // mich wehrt vom süßen Port.

DRUNTEN IM UNTERLAND

G. Weigele (1814-1855)

Duits

1. G

3/4

G C

3 5 1 3 5 4 6 6

3 3 3 4 4 4

Drun . ten : im Un . ter . land

1. G

5 5 5 6 1 1

1 1 1 4 4 4

D7 G D7

5 7 2 3 1 . 0 . 1 3 5 2 3 2

2 5 5 4 3 . 0 . 5 5 1 7 . 1 7

da ist 's halt fein. Schle . hen ins O . ber . land

D7 G D7

7 4 7 1 . 0 . 3 3 3 2 . 5 5

5 5 5 1 . 0 . 1 1 1 5 . 5 5

G

5 7 2 4 3 2 1 3 5 1 3 5

5 5 5 5 4 3 3 3 3 3

Trau . ben im Un . ter . land. Drun . ten im

G

7 2 7 1 5 5 5 5 5

5 5 5 1 1 1 1 1 1

C D7 G

4 6 6 | 5 7 2 4 | 3 2 | 1 . 0

4 4 4 | 2 5 5 4 | 3 . 0

Un . ter . land möcht i wohl sein.

C D7 G

0 1 1 | 7 4 7 | 1 . 0

4 4 4 | 5 5 5 | 1 . 0

NE TOMBEZ JAMAIS

Canon voor 4 stemmen

①

1 . 6 5 5 5 5 5 5 | 5 5 5 1

Ne tom . bez ja . mais dans les fers de Li . se

②

7 2 1 3 | 2 4 3 . | 4 2 3 1

Vous le ju . riez tous les jours . Car la cruel . le

③

7 6 7 1 5 | 5 . 7 1 . | 5 . 7 1 .

a pour de vi . se plus d'a . mour . Plus d'a . mour .

④

FINESTRA CHE SPLENDEVI

Campagna, Italië

Andante espressivo

mp

1. 6 0 0 3 | 6 . 7 1 . 2 | 3 . 3 4 . 5 |
 Fi - ne - stra che splen - de - vi or non

3 . . . . 4 | 3 . 0 0 0 3 | 3 . 7 7 . 1 |
 splen - - - - di, segne è che Ni - na

3 . 2 2 1 7 | 6 . . . . 1 7 | 6 . 0 0 0 3 |
 mi - a s'è am - ma - la - - - - ta, s'af -

6 . 7 1 . 2 | 3 . 3 4 . 5 | 3 . . . . 4 |
 fac - cia la so - rel - la e mi di - - - -

3 . 0 0 0 3 | 3 . 3 7 . 1 | 3 . 2 2 1 7 |
 ce: „La Ni - na tua è mor - ta e sot - te -

6 . . . . 1 7 | 6 . 0 0 0 ||: 6 | 5 . 2 2 . 3 |
 ra - - - - ta, Pian - ge - va sem - pre

4 . 3 4 6 5 | 4 3 3 . 0 3 | 3 . 2 3 . 4 |

che dor - mi - va so - la, ah! or dor - me con i

3 . 0 7 . 1 | 3 . . . 2 1 7 | 6 . 0 0 0 :||

mor - ti - ac - com - pa - gna - - - - - ta."

Toelichting:

Het venster van mijn geliefde is duister, omdat ze ziek is. Haar zuster komt buiten en vertelt me, dat ze is overleden. Ze hield er niet van, alleen te zijn; nu slaapt ze in het gezelschap van de dood.

KOMT EN LAAT ONS DANSEN.

Canon voor 4 stemmen

Frans, 13e eeuw

① ② ③ ④

1. F 5 . 4 | 3 . 2 . | 1 . 2 | 3 . 4 |

Komt en laat ons dan - sen, sprin - gen,

5 . 4 | 3 . 2 | 1 . 2 | 1 . . ||

Komt en laat ons vro - lijk zijn!

WESTERING HOME

Bew. Hugh S. Robertson

Oud-Engels dansliedje

1. A 5 . 6 5 5 3 5 | 1 1 2 3..
 West-er-ing home and a song in the air,

4 . 3 2 3 . 2 1 | 6 6 5 5..
 Light in the eye and it's good-bye to care;

5 . 6 5 5 3 5 | 1 1 2 3..
 Laugh-ter o' love, and a wel-com-ing there;

5 . 3 1 3 . 2 | 1 .. 1 ..
 Isle of my heart, my own one!

5 3 1 1 2 3 | 2 . 1 2. 5..
 Tell me o' lands o' the O-ri-ent gay!
 Where are the folk like the folk o' the West?

5 1 1 1 2 3 | 4 . 3 4 2..
 Speak of the rich-es and joys of Ca-thay!
 Can-ty and cou-ty and kind-ly, the best!

5 3 1 1 2 -3 | 2 . 1 2 5 . 4 |
 Eh, but it's grand to be wak - in' ilk day To
 There I would hie me and there I would rest at

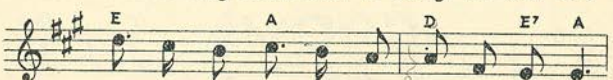

3 . 2 1 3 3 2 | 1 . . 1 7 6 ||
 find your - self near - er to Is - la (and it's)
 home wi' - my ain folk in Is - la (and it's)

A Chorus

5 . 6 5 5 3 5 | 1 1 2 3 .. |
 West - er - ing home and a song in the air,

4 . 3 2 3 . 2 1 | 1 6 5 5 .. |
 light in the eye and it's good - bye to care;

5 . 6 5 5 3 5 | 1 1 2 3 .. |
 Laugh - ter o' - love and a wel - com - ing there;

5 . 3 1 3 . 2 | 1 . . 1 . . ||
 Isle of my heart, my own one!

MA COME

Veneto (Italië)

Tempo di Mazurka, con brio

1. G 5 | 3 2 1 7 0 5 | 7 7 0 5 |
Ma co-me ba-li be-la bim-ba, be-la

7 7 0 5 | 1 1 5 | 3 2 1 7 0 5 |
bim-ba, be-la bim-ba, ma co-me ba-li be-la

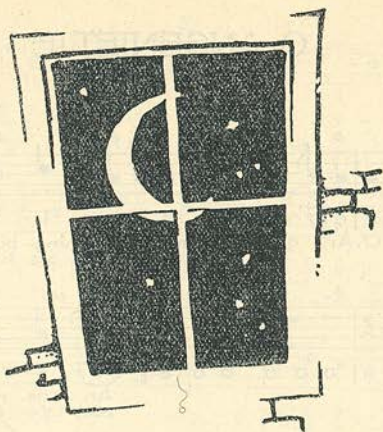
7 7 0 5 | 7 7 0 5 | 1 0 0 |
bim-ba, be-la bim-ba, ba-li ben!

0 0 7 | 1 7 0 | 1 7 0 | 7 3 0 |
Var-da che pa-sa, la vi-la-ne-la,
Dan-sa al mat-ti-no, dan-sa al-la se-ra,

0 0 7 | 1 7 0 | 1 7 0 | 3 :||
a-gi-lee sne-la, sa ben dan-sar!
sem-pre leg-ge-ra, sem-bra vo-lar!

AVOND. RUST.

Canon voor 4 stemmen

①

1=D 1 . 1 . | 1 . 1 . | 1 . 2 3 4 | 3 2 1 . |

Bim . bam , bim . bam , Hoor , de a . vond . klok . ke luidt .

②

③

3 . 4 5 0 | 5 4 3 . | i . i . | i . . 0 ||

Luis . ter stil . le . Het be . duidt : A . vond . rust .

④

O, ANGENIETJE

1=C 6 | 6.7 6 5 3 6 || 6.7 i 7 5 i |
 O, An- ge-niet- je, mijn ho- ning- biet- jel Mijn
 hoog- ste zus- je! Mijn

0 | 0 0 0 0 0 6 || 6.7 6 5 4 3 |
 An- ge- niet- je, mijn
 zoet- ste zus- je, mijn

i. 6 3 4 . 3 | 2 . . 5 . . | 6 . 3 3 . 2 |
 vro- lijk- heid, mijn vreugd! — Fon- tein van mijn ge-
 al- der- waard- ste goed! — O, vrouw van mijn ge-

6.7 i 7 5 5 | 5.7 2 4 . 3 | i . 6 5 . 7 |
 ho- ning- biet- je, mijn vro- lijk- heid, mijn vreugd — Fon-
 hoog- ste zus- je, mijn al- der- waard- ste goed! — O,

① C i . . . 0 6 | 6.7 6 5 3 6 :| i . . . 0 i |
 neugt. — Mijn zoet- ste zus- je, mijn moed! — Hoe

① C i . 3 3 . 2 | i . . . 0 6 :| i . 3 3 . 2 |
 tein van mijn ge- neugt — — — — — Mijn vrouw van mijn ge-

a E7 a E E7

i. 2̣ 3̣ 2̣ 7̣ 2̣ | i. 7̣ 6̣ 5̣ 3̣ 6̣ | 7̣ . . . 0 7̣ |

lang zult gij u vein-zen nog voor mij, ——— daar

i . . . 0 7̣ | i. 2̣ 3̣ 2̣ 7̣ i | 3̣ 4̣ 2̣ 7̣ 5̣ 4̣ |

moed! ——— Hoe lang zult gij u vein-zen nog voor

a E7 (d) a E7

i . 6̣ 6̣ . i | 2̣ . 7̣ 7̣ . 2̣ | 3̣. 2̣ i 7̣. 6̣ 7̣ |

ik niet meer zoek of be-geer als uw ver-maak en

- 3̣ . . . 0 3̣ | 3̣ 4̣ 5̣ 5̣ 6̣ 7̣ | 6̣ 7̣ i 7̣. i 2̣ |

mij, ——— daar ik niet meer zoek of be-geer als

a E7 a

6̣ . . . 3̣ . . . | 6̣ . . . 0 |

eer? ———

3̣. 2̣ i 7̣ 6̣ 7̣ | 6̣ . . 0 |

uw ver-maak en eer?

Denkt dat de jaren // Dees geestige haren // (die gij nu krult
 zo gauw) // Haast zullen maken grauw, // En dat deze
 leden, // Zo geestig besneden, // Dit bol, zwak, jeugdig lijf //
 Zal worden krom en stijf; // En gij zult dan // Al heel niet
 weten van // De zoetigheid // Daar elk van zaid, // Daar men
 u nu toe vleit.

Och wilt u bezinnen, // En wederom minnen // Die u zo
trouwlijk mient, // Zo vierig bidt en dient; // Zo zulje met
kusjes // En vrolijke lusjes // Uw dagen brengen deur, // Niet
wetend van getreur; // En word je weer // In 't eind oud, ziek
of teer // Met alle vlijt // In uwe strijd // Worden gediend
altijd.

HET MEISJE EN DE LANSKNECHT

Vlaams volkslied

e B7(e) e(B7) a(B7)

1=G 3 | 3 . 3 3 . 4 4 | 3 . . 2 . 2 |

„Och moe-der.” zei - de si „moe-der, nu

(a) E7 a e G a E7

6 . 5 . 4 2 | 3 . 6 3 . 3 | 3 . 4 . 5 3 |

geeft mi goe-den raad; mi vrijt een lans-knecht

a B7 e B7 e

2 . . 6 . 7 | 1 . 1 . 7 7 | 6 . 3 6 . |

ze - re, hi volgt mi al- tijd na. — —

„Vrijt u een lansknecht zere, // Volgt hi u altijd na, //
So slaat uw ogen nedere // En laat hem henen gaan!”

„Och moeder,” zeide si, „moeder, // Dien raad en ben ik
niet vroed; // Ik hebbe die lansknecht liever // Dan alle
mijns vaders goed.”

„Hebdi den lansknecht liever // Dan alle uus vaders goed, //
Och des moet God ontfermen, // Dat ik u oeit gedroeg.”

Hi namse al bi den handen, // Bi haar sneewitte hand, //
 Hi leideze al zoo verre // Al daar hijt schone vand.

Wat gaf hi haar te lone // Tot haren nieuwen jaar? //
 Een kindeken inde wiegen // Met sinen gekrulden haar.

„En geeft ons God een knape, // So kleinen knapelkijn, //
 So willen wi hem leren skieten // Die wilde klein vogelkijn.

Ende geeft ons God een maget, // So kleinen maagdelijn, //
 Wi willen haar leeren breiden // Van siden een huivelijn.”

C-A-F-F-E-E

Canon voor 3 stemmen

①

1. F 5 3 1 | 1 7 7 | 7 2 7 | 1 7 1 2 1 |
 C - a - f - f - e - e, Trink nicht zu viel Caf - fee.

②

3 3 5 5 3 3 | 4 3 4 5 4 |
 Nicht für Kin - der ist der Tür - ken - trank

③

2 2 4 4 2 2 | 3 2 3 4 3 |
 Schwächt die Ner - ven, macht dich blasz und krank,

④

1 1 1 | 2 2 2 | 5 5 5 | 5 5 1 ||
 Sei doch kein Mu - sel - mann, Der ihn nicht las - sen kann.

HET LIED DER HOPE

N.Imber

(Hatikwoh)

Ned. bew. v. A.B.Kleerekoper

A.Perlzweig

gaande beweging

1=G 6 7 1 2 3 3 | 4 3 4 6 3 3 | 2 2 2 1 1 |

Jo-den! zo lang in ons har-te Js-ra-els trou-we
En naar Zi-on, stad der smar-te, Nog ons oog be-

7 6 7 1 6 0 :|| 6 6 6 6 | 5 6 5 4 3 3 |

blijft be-waard:
ge-rig staart: Zo lang zal de hoop niet ster-ven,

6 6 6 6 | 5 6 5 4 3 0 | 2 2 1 1 |

Die ons volk houdt op-ge-richt, Om het land weer

2 3 4 5 3 6 | 2 2 1 1 | 7 6 7 1 6 0 ||

te be-er-ven, waar Je-roes-jo-la-jim ligt.

Joden! Zolang nog de stenen // Staan van d' oude Heil'ge
muur, // Waar de balling staag gaat wenen // In 't verbeide
Sabbat-uur; // Zólang zal de hoop niet sterven, // Die ons
volk houdt opgericht, // Om het land weer te beërven, //
Waar Jeroesjolajim ligt.

Joden! Zolang in onz' aad'ren // Barnt het bloed gelijk
weleer // En op 't graf van onze vaad'ren // Perelt nog de
dauwdrup neer; // Zolang zal de hoop niet sterven, // Die
ons volk houdt opgericht, // Om het land weer te beërven, //
Waar Jeroesjolajim ligt.

Joden! Zolang op de aarde // Nog één Jood blijft voort-
 bestaan, // Die het Joodse hart bewaarde, // Zal de hoop
 niet ondergaan. // Neen, de hoop kan nimmer sterven, //
 Die ons volk houdt opgericht, // Om het land weer te
 beërven, // Waar Jeroesjolajim ligt.

SURREXIT CHRISTUS

(CHRISTUS IS OPGESTAAN)

Canon voor 3 stemmen

Sartorius (?)

①   ②   ③

1=C   1 . 4 . 3 . 6 . 5 . 0 0

Sur . re . xit Chris . tus

2 . 1 2 4 3 3 2

Ho . di . e, Al . le . lu . ja,

6 6 . 5 4 3 2 1(f) 2

Al . le . . . . . lu . ja,

4 3 3 2 6 5 5 4 .

Al . le . lu . ja, Al . le . lu . ja.

VLAAMSE DODENDANS

Ned. bew. v. L. v. d. Lende

Volkslied

e B7 e

Op een git-zwar-te hengst daar rijdt de dood.
Dicht en arauw is zijn mas-ker als lood. Laat

B7 e B7 e

Als de sol-da-ten het veld in mar-che-ren
hij zijn ros er naast ga-lop-pe-ren.

einde van de eerste 3 coupletten B7

Vlaan-dren in nood! In Vlaan-dren rijdt de

e a - e B7 e

dood! In Vlaan-dren rijdt de dood!

einde van het 4e couplet. e a e

la la la la - la la la -

De dood kan ook de trommel slaan, // Zijn roffel de harten
sneller doen gaan. // Hij trommelt luid, hij trommelt luid! //
Nu trommelt hij op een dodenhuid! // Vlaand'ren in nood!

Toen hij zijn eerste roffel sloeg // Het bloed van al hun
harten joeg; // En toen de tweede roffel klonk // De lands-
knecht in zijn graf verzonk: // Vlaand'ren in nood.

De derde roffel zolang ging, // Tot hij van God de zege
ontving; // De derde roffel is traag en klinkt, // Alsof een
moeder haar kind toezingt // La la la ..... la la la ...

AL TUSSEN TWEË HOGE BERGEN

Uit: Een deuoot ende profijtelijk boesken

rustig en ledor

1=G 1 | 1 1 1 | 2.2 | 3 2 3 | 1 0 1 | 3.3 |

Al tus-sen twee ho-ge ber- gen in e-nen

5.3 | 5.432 | 3 0 1 | 1.4 | 3.2 | 3.2 |

groe-nen gaard. — Daar bleef mijn lief in strij-

7 0 2 | 3.2 | 3.7 | 1. . | . 0 ||

de. Van ho-ger min-nen aard. —

Och edel creature, // Vrij edel ziele fijn; // Wat dinge is u
begeren, // Dat gi versoecht aan mijn.

Och lief van hoger minnen, // Van hoger minnen aard; //
Hoe gaarne soude ik mi vermeien, // In uwer minnen gaard.

Och wildi u vermeden, // In mijnder minnen gaard; //
So moet gij't al begeven, // Daar uwen zin toe staat.

O Jesu, lieve Here, // Ik bid u, staat mi bij; // Ik wil die
wereld laten, // Al om die minne van dij.

Om beurten door een vrouwen- en een mannenstem te zingen.

DE NACHTEGAAL, DIE SANK EEN LIED

Oud. Ned. volkslied

1=C 3 | 5 . 6 | 7 . 7 | i . 7 | 6 . 6 | 5 . 4 |

De nach-te-gaal, die sank een lied, dat leer-de

3 . . | 3 0 3 | 5 . 6 | 7 . 7 | i . 7 | 6 . 6 |

ik. ————— Ik heb-be een ver-ho-len lief, die

5 . 4 | 3 . . | 3 0 3 | 3 . 3 | 3 . 3 | 6 . . |

vrij-de ik. ————— En die wil ik niet la—

5 . 3 | 2 . . 2 . . | 1 . . 1 0 | 5 . 6 | 7 . 7 | i . 7 |

ten, ja la ————— ten. Ik ho-pe nog een kort half

6 . i | 7 . 6 | 5 . 4 | 3 . 5 | 4 . . | 3 . . 3 . . ||

nacht in mijns liefs arm ————— te sla— pen.

Die moeder van den bedde sprank, // Ontstak haar licht, //
Sij vant haar jongste dochter op // Haar bedde nicht: //
„Waar is si nu gegangen, // Ja gangen? // Nu is mijn jongste
dochter weg // Met een zoo vreemde manne!”

„Hi en was mi alzoó vreemde niet: // Hi had mi lief; //
 Hi voerde mi over die heiden, // Hi misdede mi niet; //
 Hi voerde mi over die heiden // Ja heiden; // Daar twee
 schoon liefkens tsamen gaan, // Hoe noode ist dat si
 scheiden (schi'n).

Daar twee goe liefkens tsamen aan // Den danse gaan, //
 Hoe vriendelik dat zij haar oogskens op // Malkander slaan,
 // Gelijk der morgen sterre // Ja sterre; // Mijn harteken is
 van zulker aard // Bruin oogskens zie ik garen (gaarn').

Mijn herteken is veel wilder dan // Een wild konijn, //
 Dat en mag niemand temmen dan // Die liefste mijn; //
 En dan die allerliefste mijn // Dat is so fraaien geselle, //
 Ja waren alle duivels zoo // En ik voer in der helle.”

X ZWANENZANG *)

Canon voor 4 stemmen

langzaam

1 = G 3 3 3 3 | 3 2 1 7 . 0 |

Als de zwaan zingt: loe, loe, loe, loe, —

i 7 6 5 . 0 | 6 5 4 3 . 0 :||

loe, loe, loe, loe, — loe, loe, loe, loe. —

*) Het effect wordt bereikt door te zondigen tegen een der grondregels der harmonieleer.

NAAR OOSTLAND WIL, IK VAREN

Oud.Ned. volkslied

e B7 e

1-G 0 0 3 | 6 5 6 3 2 3 | i . 7 6 0 6 |

Naar Oost-land wil ik va-ren, Daar

B

7 6 7 3 2 3 | 7 . . 0 6 7 |

woont er mijn zoe-te lief. O-ver

e G D G D7

i 7 6 6 7 i | 2 . . 3 . 2 |

ber-ge en o-ver da-len Fris

e B e B7 e

i 7 6 5 4 3 3 | i 2 i 7 6 5 | 6 . . ||

o-ver die hei-den, Daar woont er mijn zoe-te lief.

De zon is ondergegaan, // De sterren blinken zo klaar, //
Ik wou, dat ik met mijn liefste, // Fris over die heiden, //
In enen boomgaardje waar.

De boomgaard is gesloten, // En daar mag niemand in, //
Dan de fiere nachtegale, // Fris over die heiden, // Die
vliegt er van boven in.

Wij zullen de nachtegaal binden, // Dat hoofje al aan zijn
voet, // Dat hij geen meer zal klappen, // Fris over die
heiden, // Wat twee zoete liefjens doen.

„Al hebt gij mij dan gebonden, // Mijn hertjen is mijnder
gezond, // Ik kan nog evenwel klappen, // Fris over die
heiden. // Wat twee zoete liefjens doen.”

DAAR WAS ER LAATST...

Oud. Ned. volkswijsje

rustig, met uitdrukking

1=D 5 . 6 5 | 3 3 5 | 5 4 4 |

Daar was er laatst een mooi maag-de-tje

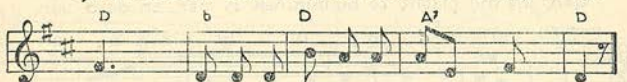
3 . . | 1 2 3 | 3 . 2 | 2 3 4 |

fijn — Zij zou zo gaar-ne, zij zou zo

6 . 5 | 5 . 6 3 | 3 3 5 | 5 4 4 |

gaar-ne. Daar was er laatst een mooi maag-de-tje

3 . . | 1 1 1 | 6 5 5 | 3 2 3 | 1. 0 |

fijn. — Zij zou zo gaar-ne ma-troos ie zijn.

Zij nam er dienst aan al voor zeven jaar, // Om te gaan varen om te gaan varen, // Zij nam er dienst aan wel voor zeven jaar, // Om te gaan varen met haren minnaar.

Zij moest er klimmen al op de mast, // Zij bond de zeilen, zij bond de zeilen; // Zij moest er klimmen al op de mast, // Zij bond de zeilen en touwen vast.

Maar eer het schipje was aan het strand, // Was er een kleine, was er een kleine; // Maar eer het schipje was aan het strand, // Was er een klein matroosje bij d' hand.

IK HOORDE DEES DAGEN

Oud. Ned. volkslied

e C G e D

1 = G 3 | 6 . 7 6 7 | i 5 i | 2̇ . i 2̇ |

Ik hoor - de dees da - gen een maag - de - tje

G e D a D⁷

3̇ i 3̇ 4̇ | 5̇ 5̇ 2̇ 3̇ | 4̇ 4̇ 3̇ 2̇ | 2̇ . i 7 |

kla - gen: „Wat moet ik, wat moet ik ver - dra -

G e a D B⁷ e a

i . i 2̇ | 3̇ 3̇ 4̇ 3̇ | 2̇ 2̇ 3̇ 2̇ | i . 7 i 2̇ |

gen. Die mij placht te be - min - nen is ver - an - derd van

B⁷ e e a D B⁷ e a B e

7 7 i 2̇ | 3̇ 3̇ 4̇ 3̇ | 2̇ 2̇ 3̇ 2̇ | i . 7 6 5 | 6 . ||

zin - nen. Dat min - nen, dat min - nen van bin - nen.

Wat kan d'r mij baten // Zijn vriendelijk praten? // Nu ben ik, nu ben ik verlaten. // Door spreken en smeken // Is de liefde ontsteken, // Och ik ben schier, och ik ben schier bezweken.

Hij was er verheven, // Hij wou d'r mij geven // Zijn trouwtje, zijn trouwtje verheven. // Door kwelen en spelen // En fluiten en velen // Hij mijn hertjen, hij mijn hertjen kwam stelen.

HET WAREN TWEË CONINGSKINDEREN

Niet te langzaam

1. F 5 | 1 3 4 | 5 . 6 | 5 4 3' 5 |

Het wa - ren twee Co - nings - kin - de - ren, Si

5 4 3 | 2 3 4 | 3 . . | 0 5 |

had - den mal - can - dren so lief! Si

1 3 4 | 5 . 6 | 5 4 3 5 |

con - den bi - een niet co - men, Het

5 4 3 | 2 3 4 | 3 . . | 2 . . | 5 4 3 |

wa - ter was veel te diep. Wat deed si? Si

2 3 2 | 1 5 1 | 1 2 3 |

stac op drie keer - sen, Als 's a - vonts het

4 3 2 | 3 . . | 2 . . | 5 4 3 | 2 3 2 |

da - ge - licht sonc; Och, lief - ste, comt! Swemt er -

1 5 4 | 1 2 3 | 4 3 2 | 1 . ||

o . ver! Dat deed 's conincs zo . ne : was jonc.

2. Dit sach daer een oude quene ¹⁾, // een alsoo vilijnich vel: ²⁾ // Si ghink er dat licht uytblasen, // Doen smoorde ³⁾ die jonge held. // „Och, moeder, mijn liefste moeder, mijn hoofdjen doet mijnder soo wee! // Mocht ick er een wijje gaen wandelen, // Gaen wandelen langs de zee.”

3. „Och, dochter, mijn liefste dochter, // alleen en moogt ghi daer niet gaen; // Maer wect uwe jongste suster, // Laet die met u wandelen gaen.” // „Och, moeder, mijn joncste suster // Is noch een soo cleinen kint: // Si pluckt er wel alle die bloemkens, // Die si onderweghen vindt.”

4. Si pluckt er wel alle die bloemkens, // Die bladerkens laet si staen, // Dan claghen die lieden en segghen: // „Dat hebben sconincs kind'ren gedaen”. // „Och, dochter, mijn liefste dochter, // alleen en moogt ghi daer niet gaen; // Maer wect uwen joncsten broeder, // Laet die met u wandelen gaen.”

5. „Och, moeder, mijn joncste broeder // is nog een soo cleinen kint: // Hi loopt er naer alle die voghels, // die hi onderweghen vint.” // Die moeder die ginc naer de kerke, // De dochter die ginc haren ganc, // Tot si er bi 't water een visscher, // Haers vaders visscher vant.

6. „Och visscher,” soo sprac si, // „visscher, // Mijns vaders visscherkijn, // Gi soudt er voor mi eens visschen, // Het sal u ghelonet sijn.” // Hi smee sine netten in 't water, // De loodekens ginghen te gront: // Int corte soo was daer ghevisschet // Des conincs sone, was jonc.

7. Wat trok si van haren hande? // Een vingerlinc ⁴⁾ roode van goud. // „Houd daer”, seide si, // „goede visscher, // Dees vingerlinc roode van goud.” // Si nam doen haer lief in haer armen, // En custe hem aen sinen mont: // „Och, mondeken, cost gi nog spreken! // Och, herteken, waert gi gesont!”

¹⁾ wijf. ²⁾ kwaadaardig oud wijf. ³⁾ verdronk. ⁴⁾ ring.

X IK ZEG ADIEU

G (b) (c) D⁷

1=G 5 | 1 2 3 5 | 5 .4 3 2 | 2 1 . . 7 |

Ik zeg a-dieu, wy twee, wi moe-ten scej
op een nieuw, zoo wil ik troost ver-bei

G D⁷

0 | 0 5 1 2 | 3 5 5 .4 | 3 3 3 2 2 |

Ik zeg a-dieu, wy twee, wi moe-ten scej
tot, op een nieuw, zoo wil ik troost ver-bei

① G G | ② G G D⁷ G

1 0 0 5 | 1 0 0 3 | 3 5 4 3 | 1 2 3 3 |

den, tot den Ik laat bi u dat her-te mijn, Want

① G G | ② G G D⁷ G

2 .4 3 0 | 2 4 3 0 | 0 3 5 5 | 3 2 1 7 |

den, den. Ik laat bi u dat her-te

e b a e D A⁷ D c D⁷ G

3 5 4 3 | 2 1 7 5 | 6 7 1 5 |

waar gi zijt, daar zal ik zijn. Tsi vreugd of pijn, tsi

e b a e D A⁷ D c D⁷ G

6 7 1 1 | 7 6 5 5 | 4 5 4 3 5 |

mijn. Want waar gi zijt, daar zal ik zijn, tsi vreugd of

C D⁷ G G⁷ C G D G D⁷ G

6 7 1 5 | 5 4 3 2 | 2 1 . 7 | 1.00 |

vreugd' of pijn, al-toos zal ik u vrij-ei-gen zijn

C D⁷ G G⁷ C G D G D⁷ G

4 5 4 3 1 | 7 . 6 5 7 2 | 4 3 2 2 | 1.00 |

pijn. tsi vreugd of pijn. al toos zal ik u vrij-eigen zijn.

Ik dank u lief // Rein minlik lief geprezen, // Voor alle grief //
 Zo wilt mi doch genezen. // Deze niders fel met haar venijn,
 // Zi hebben belet ons blide aanschijn // Op dit termijn. //
 Altoos zal ik u vrij eigen zijn.

Adieu schoon stad, // Adieu priëel vol vreugden, // Rein
 maagdelik vat, // Daar wi tsamen verheugden. // Gedenkt
 den troost, die gij mi boodt, // Gi zijt mijn lief, die 'k nooit en
 vlood. // Ik zeg 't u bloot. // U eigen blive ik tot in de dood.

KAMPVUURLIED

Canon voor 4 stemmen

Margot Vos

Haydn

①

1. G 0 1 3 2 | 4 . 3 2 2 4 3 | 5 . 4 3 0 0 |

De vlam-men wie-gen zacht in zil-venen zo-mer-nacht,

③

5 5 5 5 5 | 3 0 0 | 2 . 3 4 5 6 5 4 |

Als bloe-men rank en geel Daar zingt teed-re vre-de al.

④

3 0 3 4 5 5 | 7 . 7 7 7 | 1

om. O. jon-ge mak-kers. wel-le-kom!

Eerder vlug en licht dan te zwaar zingen.

Geen vogel roert zijn vlerk; Wij weten diep en sterk / ons van de stilte deel / Levend stroomt uit goud gestart een zoete golf van hart tot hart.

Wat ons in schoonheid bindt is eeuwig als de wind. / Dit, makker, zij ons deel. / In storm en strijd, die wacht, gedenken wij de kampvuurnacht.

De vlammen wiegen zacht in louter vreugde pracht / als bloemen rank en geel. / Alle haat en duisternis verglijden waar haar luister is.

HET HILLEBRANTS LIED

Zetting v. Johann Stahl
uit: Rhaw's Bicinia, 1545

1=G

Ik wil te lan-de rij-den, sprak Mees-ter Hil-

le-brant. Die mi den weg wil wij-zen te

Bar-nen in dat land! Si zijn mi on-be-kend

ge-weest zo me-ni-gen lan-gen dag ei-

3 . 2 1 . 0 3 4 3 3 1 2 . 3 1
 0 6 6 . 3 6 6 6 5 6 4 . 3 1
 ei - a! In drie - en der - tig ja - ren
 Vrouw
 1 1 7 1 6 4 7 6... 6...
 Goe - de - le ik niet en zag. Goe - de - le ik niet en zag.

Al metten selven woorden // Hi die groene gaarde opran //
 Tot in des merken pleine // Hillebrandt die oude man, //
 Tot in des merken pleine // Daar hi den jongen vand: //
 „Wat doet deze oude grijze // Hier in mijn vaders land?”

Die jonge bracht den ouden // Een al zo zwaren slag //
 Mer dat hi van al zijn dagen // Nie zo zeer vervaard en was; //
 // Zijn paard dat sprong terugge // Wel twintig vademen
 wijd: // „Den slag die gi daar sloeget // Heeft U geleerd
 een wijf!”

Het kwam zo dat den ouden // Liet nederzinken zinen schild //
 // Zodat hi den jongen Hillebrant // Zijn zwaard al onder
 gink; // Hi nam hem in zijn middele // Aldaar hi smalste
 was, // Hi worp hem neder terugge // Al in dat groene gras.

„So wie hem zelve aan den ketel wrijft // Hi heeft gaarne
 van het roet // Zo hebt gi gedaan, gi jonge held; // Hier tegen
 dienen wederspoed; // Spreket nu Uw biechte. // Uw biecht-
 vader wil ik zijn // Dats bistu van den wolven // Genezen
 moogt gi zijn.”

„Wolven, dat zijn wolven, // Zij lopen door dat woud: //
 Ik ben een jonge degen // Geboren in 't Grieken stout //
 Mijn moeder hiet vrouw Goedele, // Een hertoginne fijn //
 Ende den ouden Hillebrant // Dat is die vader mijn!”

„Hiet Uw moeder vrouw Goedele, // Een hertoginne fijn, //
 Was Hillebrant dijn vader, // Zo bistu die zone mijn.” //
 Hi schou op sine helme // Hi kuste hem aan sinen mond: //
 „Nu dank God den Here // Dat ik U zie gezond.”

HET SLOT IN OOSTENRIJK

1 = G 5 | 1 . 3 3 2 1 | 2 . 4 4 3 2 |

Daar staat een slot in Oos-ten-rijk, Het

3 . 5 5 4 3 | 3 2 0 0 0 5 | 5 . 3 3 4 5 |

is zo wel ge-sie-ret Met zil-ver en met

5 4 3 2 . 4 | 3 5 1 2 4 7 | 2 1 0 0 0 ||

ro - den goud, met grau-wen steen door-moe-ret.

Daar in zo woont een jonkvrouw fijn // Di me zo welbevallet
 // Rijk God mocht ik haar dienaar zijn // Ik zoude ze met
 mi voeren.

Ik voerde ze in mijns vaders hof // Daar staat een groene
 linde, // Daarop zo zinget die nachtegaal // Zi zinget zo wel
 van minnen.

SCHOON LIEF, HOE LIGT GIJ HIER

Vlaams volkslied

rustig

1=C 0 | 0 . 3 0 7 | 7 i 0 . i |
Schoon lief, hoe ligt gij hier en slaapt in

i 0 i 7 0 | 0 7 0 7 | 7 . 7 0 7 |
u-wen eer-sten dro-me? Wil op-staan en den

i 0 3 . 3 | 0 7 i 7 0 | 3 0 0 ||
Mei ont-faên; Hij staat hier al zo scho - ne.

'k En zou voor genen mei opstaan // Mijn vensterken niet
ontsluiten: // Plant uwen mei waar 't u gerei, // Plant uwen
mei daar buiten!

Waar zou 'k hem planten of waar doen? // 't Is hier op
's heren strate, // De winternacht is koud en lang, // Hij
zou zijn bloeiekens laten.

— Schoon lief, laat hij zijn bloeyen staan, // Wij zullen hem
begraven // Op 't kerkhof, bij den eg'lantier, // Zijn graf zal
rozekens dragen.

Schoon lief, en om die rozekens // Zal 't nachtegaalken
springen, // En voor ons bei, in elken Mei // Zijn zoete
liedekens zingen.

DIE WINTER IS VERGANGHEN

Zetting Carla Kohnstamm

1. G 5 | 1 5 | 2 5 | 3 7 | 3 7 |

Die win - ter is ver - gang - hen, Ic
Ic sie die bloem - kens hang - hen, des

1. G 5-4 | 3-2 1 7-6 5 | 6-5 6 2-3 |

a D7 G G e

2 1 2 7 | 1.. 1 2 | 3 3 3 2 3
6 . 5 4 5 | 3.. 3 5 | 1 7 1 6

sie des Mei - en schijn schijn So ver aen ghe - nen
is myn hert ver - blijft blijft

4 3 2 5 | 1..: | 1.. 1 7 | 6 5 6 4

a G A7

2 4 4 | 3 4 2 3
6 5 6 7 2 1 7 | 1 3 4 5

da - le daer is 't ge - noech - lic

2 . 2 5 | 1 7 6 2 1

D G D
 2 . 5 | 1 1 2 5 |
 5 6 7 . 5 | 5 4 3 1 2 5 6 7 |
 zijn Daer sing - het die nach - te .
 (sing. het die)

7 . 6 5 . 5 4 | 3 2 1 7 . 6 7 |

e a D7 G
 3 . 3 2 2 | 2 1 2 7 7 | 1 ..
 1 . 7 1 0 0 | 0 . 5 4 5 5 | 3 ..
 ga . le, al - so me - nich wout - vo - ghel - kij n .

0 5 0 2 3 | 4 3 2 5 | 1 ..

Ik wil den Mei gaan houwen / Al in dat groene gras, /
 Ende schenken mijn boel die trouwen, / Die mi die liefste
 was. / Ende bidden dat zi wil komen, / Al voor haar ven-
 sterken staan, / Ende ontvangen den Mei met bloemen, /
 Hi is zo wel gedaan.

Adieu, mijn alreliefste, / Adieu schoon bloemken fijn. /
 Adieu schoon rozebloeme, / Daar moet gescheiden zijn! /
 Tot dat ik wedercome, / Die liefste zoudt gi zijn / Dat herte
 in minen live, / Dat hoort ja altijd dijn.

WAAR DAT MEN ZICH AL KEERT

Nederland

krochtig

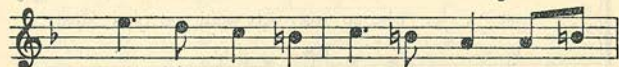

1. F

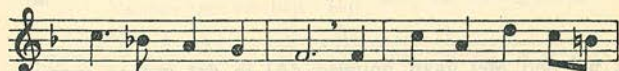
3 ||: 6 . 7 1 2 | 3 . 3 3 6 |
 Waar dat men zich al keert of wendt, En
 dat men reist of rotst of rent, En

ø 6 7 ø | 6 . . 3 || 6 . . 6 |
 waar men loopt of staat; Waar
 waar men he . nen gaat, Daar

7 . 6 5 4 | 5 . 4 3 3 4 |
 vindt men, 'Zij ook op wat ree, d' Hol .

5 . 4 3 2 | 1 . . 1 | 5 3 0 5 4 |
 lan . der en de Zeeuw, Zij lo . pen door de

3 3 3 2 1 | 7 6 7 ø | 6 . . ||
 woes . te zee, als door het bos de leeuw.

In koud' en hete landen al, // Gelegen Zuid of Noord, //
 Of Oost of West, op berg en dal, // Men van haar spreken
 hoort. // Zij krijgen menig schip en boot // Uit d'Indiaanse
 Rijk, // Daar zijn geen volken, ook hoe groot, // In velen
 haars gelijk.

O Neerland, zo gij maar en bouwt // Op God den Heer altijd,
 Uw pijlen *) vast gebonden houdt // En t'saam eendrachtig
 zijt; // Zo kan u duivel, hel noch dood, // Niet krenken noch
 verteên, // Al waar ook Spanjen nog zo groot // Ja
 's werelds machten een.

*) De zeven verenigde Nederlanden.

DE LINDE

Vlaams volkslied

1=G 5 | 1 1 1 2 | 7 . 6 5 4 | 7 . 5 6 6 |
 Er staat een lin-de in mijn hof; Ach God, wat doet zij

5 . 0 5 | 1 1 5 . 4 | 3 . 2 . |
 daar? Zij wil mijn smart ver-troos-ten,

1 2 3 2 1 7 6 | 7 . 6 5 5 | 6 7 1 2 |
 troos-ten, wijl ik mijn lief ver-

3 . 2 1 5 | 6 7 1 2 | 3 . . 2 | 1 . 0 ||
 lo-ren heb, wijl ik mijn lief ver-lo-ren heb.

Ik doolde in een hoveken, // Waar slaap mij overviel; // De
 droom was zoet en teder, // Een balsem voor doorwonden
 ziel.

En toen ik plots ontwaakte, // Was 't al om mij als dood; //
 Doch 'n struik van wilde rozen, // Haar geuren als troost
 mij bood. ¹⁾

¹⁾ Vergeet vooral niet de prachtige tweede stem, die Piet Tiggers
 in de „Merel” geeft.

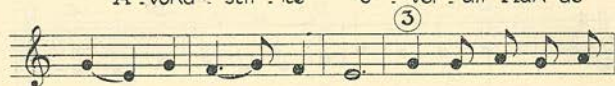
X AVONDSTILTE

Canon voor 3 stemmen

W.A. Mozart

1=C 5 . 3 | 4 . 5 3 | 2 . 3 2 | 1 . 3 . 4 |
A . vond . stil . te o . ver . al . Aan de

5 3 5 | 4 . 5 4 | 3 . | 5 5 6 5 6 |
beek de nach . te . gaal , strooit er zijn zan . gen ,

5 5 6 5 4 | 4 . 7 | 4 . . ||
zacht , vol ver . lan . gen door het dal .

Uit: „Bonte Vlucht”, uitgave De Arbeiderspers.

WILT HEDEN NU TREDEN

Valerius' Gedenck-Clank 1597

niet te langzaam

1 = D

Wilt heden nu treden voor God den Here, // Hem bovenal
loven van herten zeer, // End' maken groot zijns lieven
namens ere, // Die daar nu onzen vijand slaat terneer.

Ter eren ons Heren wilt al u dagen // Dit wonder bijzonder
gedenken toch; // Maakt u, o mens! voor God steeds wel
te dragen, // Doet ieder recht en wacht u voor bedrog.

Bid waket end' maket dat g'in bekoring // End 't kwade met
schade toch niet en valt. // Uw vroomheid brengt de vijand
tot versterking, // Al waar zijn rijk nog eens zo sterk bewald.

ZEKERHEID

Canon voor 3 stemmen

Langzaam ①

1. B 3̇ 3̇ 3̇ 2̇ 2̇ | 1̇ 1̇ 1̇ 7̇ . 7̇ |

Al - les is ij - del, Gij ech - ter blijft, wien

6 4 6 1̇ 0 | 5 4 3 . |

Gij ook in 't Boek des Le - vens schrijft.

1 5 1 1̇ 7̇ 6̇ 7̇ | 0 3 6 0 5̇ 4̇ 5̇ |

Gij ech - ter blijft ----, Gij ech - ter blijft ----,

6 6 . 1̇ 5 4 | 3 2 5 1 . |

Al - les is ij - del, Gij ech - ter blijft,

1 1 3 5 . | 0 0 1 3̇ . 3̇ |

Gij ech - ter blijft, Gij ech - ter blijft, wien

4 4 4 4 3̇ . 2̇ | 2̇ . 1̇ 0 7 1 . ||

Gij ook in 't Boek des Le - - - - vens schrijft.

O HEER, DIE DAAR...

G e C D⁷ G

1. G 3 1 2 | 3 . 3 2 | 1 1 7 | 1 . . . |

O Heer, die daar des He-mels ten-te spreidt,
 End' wat op aard is hebt al-leen be-reid,

D b A A⁷

2 2 2 | 5. 4 3 | 2 . 1 7 6 |

Het schui-mig, woe-dig meer kondt ma-ken
 En al-les doet naar U-wen lie-ven

① D ② D G

7 5. :|| 7 5 1 || 6/8 1 . 1 1 . 2 |

stil-le wil-le; Wij slaan het oog tot

e a G D

3. 2 3 1 2 3 | 2. 3 4 3. 2 3 | 2 . . . 2 |

U om-hoog, Die ons in angst en nood Ver-

D⁷ G a

2 . 2 2 3 4 | 5 . 5 5 . 4 |

los-sen kondt, Tot al-ler stond, Ja

G D⁷ G

3 2 1 3 2. | 1 . . 0 0 ||

zelfs ook van den dood.

Als gij, o vrome, dikwijls hebt gesmaakt, // Vermaakt u nu
 vrij dat 't u herte raakt. // Looft God den Heer met zingen
 ende spelen, // End' roept vrij uit te zaam met luider kelen:
 // Hadd' ons de Heer // Hem zij de eer // Alzo niet bijgestaan
 // Wij waren lang, // Ons was zo bang // Al in den druk
 vergaan.

Valerius Gedenck-Clanck, 1626.

✗ DONA NOBIS PACEM!

Canon voor 3 stemmen

(Geef ons vrede.)

Onbekend

①

1 = G 1 5 3. | 2 3 4. | 3 2 1 | 1 7. | 6 5 4 3 2 | 5. 4 3 |

Do-na no-bis pa-cem, pa-cem; do-na no-bis

②

3 2 1 7 | 1.. | 5.. | 5.. | 5 4 3 | 3 2. |

pa ——— cem. Do — na no — bis pa-cem,

③

6 6. | 5 5. | 5 4 3 2 | 1.. | 1.. | 7.. |

do-na no-bis pa ——— cem. Do — na

1. 2 3 4 | 5 7. | 4 4. | 3 3. | 7 2 5 7 | 1.. :||

no-bis pa-cem, do-na no-bis pa ——— cem.

O NEDERLAND, LET OP UW ZAAK!

Valerius Gedenck-danck
zetting Carla Kohnstamm

1 = bes 3 | 6 7 i 2 | 3 3 3 5 | 4 3 3 2 |

O, Ne-der-land, let op uw zaak; de tijd en stond is
Op dat nu in de hoek niet raak: uw vrij-heid, die voor-

1 = bes 0 | 0 0 0 3 | 6 7 6 7 7 | 6 7 5 4 7 |

O Ne-der-land, let op uw zaak; de
Op dat nu in de hoek niet raak: uw

0 | 0 3 6 7 | 1 6 5 4 3 | 3 3 6 7 |

O Ne-der-land, let op uw zaak; de tijd is
Op dat nu in de hoek niet raak: uw vrij-heid voor

3 . . . :|| 3 | i i 1 3 | 2 2 2 . 7 |

daar .
waar .

Uw ou-ders heb-ben dier ge-kocht met

6 5 4 3 :|| 0 | 0 5 4 3 4 5 6 | 7 . i 2 7 6 5 |

tijd is daar
vrij-heid voor.waar

uw ou-ders heb-ben dier ge-

3 . . . :|| 0 | 0 3 1 1 | 5 5 6 7 3 . |

daar
waar

uw ou-ders heb-ben dier ge-

1 7 6 1 | 2 . 7 . | 6 5 6 7 1 7 |
 goed en bloed en le — ven want zij werd nu gants en
 6 . 7 6 4 3 | 4 4 3 4 5 | 6 . 3 2 3 5 |
 kocht met goed en bloed en le — ven . want zij werd ten
 6 3 1 7 6 | 2 7 6 5 4 3 | 6 0 0
 kocht met goed en bloed en le — ven

6 7 1 2 3 . 3 | 2 1 7 6 | 7 . . 6 ||
 e — nen — maal ge — zocht tot niet te zijn ver — dre — ven .
 1 7 6 7 6 | 6 2 3 2 1 | 2 3 6 ||
 e — nen maal gants ge — zocht te zijn ver — dre — ven .
 6 5 6 4 3 1 | 4 3 4 4 5 6 | . 4 5 6 ||
 want zij werd nu e — nen — maal gants ver — dre — ven .

Neemt acht op Uwer Landen staat // Uw [volk end'] steden
 meest // Zijn sterk end' daar is raad en daad // Van ouds
 [altijd] geweest. // Uw adel is manhaftig vroom, // Men
 vindt niet haars gelijken // Houdt den Spanjaard (doch, ik
 bid U) in den toom // Dat hij (van ons) mag wijken. ¹⁾

Beschut, beschermt, bewaart Uw land // Let op [het Spaans]
't bedrog, // Ei, laat niet nemen [uit Uw hand] // Uw
Privilegiën toch! // Maar toont U elk een man vol moed //
In 't houden van Uw wetten // [Bovenal] dient God (en
valt hem steeds te voet) // (3de stem: bovenal dient God) //
Dat hij op U mag letten.

1) Datgene tussen [...] wordt noch door de 2de noch door de 3de
stem gezongen, datgene tussen (...) alleen niet door de 3de.

* LAAT ZANG EN SPEL

(Inneming van den Briel 1572)

Valerius' Gedenck-Clanck

niet snel, maar opgewekt

Laat zang en spel, tam-boer en fluit nu ook
Dat or-gel, ci-ter, harp en luit ook

klin-ken tot Gods eer;
op-gaan voor den Heer, Die haast wel van ons

ke-ren kan Duc d'Al-ve, den ti-ran.

Gods goedheid wezen moet verteld, // Die nog zo voor ons
zorgt, // En ons den Briel en Mase stelt // Als tot een vaste
borcht, // Die haast wel van ons keren kan // Duc d' Alve
den tiran.

De Spanjaard werd nu een gebit // In zijnen muil geleid; //
God zij, die daar omhoge zit, // Gedankt in eeuwigheid. //
Die haast wel van ons keren kan // Duc d' Alve den tiran.

Gij prinsen, heren van ons land; // Maakt ons de Spanjaard
kwijt, // Malkandren trouwlijk biedt de hand, // In Godes vrees
altijd, // Die haast wel van ons keren kan // Duc d'Alve den
tiran.

ALS DE ROMBOM HEEFT GESLAGEN

D A7 D
 1-D 0 0 5 5 . 5 | 1 . 5 1 2 | 3 . 4 3 1 . 3 |
 Als de rom.bom heeft ge . sla . gen, Dat

G A
 5 5 6 . 5 4 . 3 | 2 . :002 2 . 3 |
 wij mar.che.ren moeten gaan, Ge.weer en

fis
 4 4 . 5 6 5 4 2 | 3 . 4 5 3 . 1 |
 ran.sel die moe.ten wij dan dra.gen, En dat

A A7 D
 2 4 2 7 6 7 | 1 . 0 0 :||
 staat ons voor.waar niet aan!

Kapiteins en officieren // drinken wijn en soms een glaasje bier // maar wij zijn maar die arme fusiliëren, // drinken water al uit de rivier.

Een stuiver daags is onze gage // en een pondje droog kommiezenbrood // Watersausje geeft ons de courage // en daarop moeten wij zomaar voort!

Maar als wij ons lief gevonden // Dan is weer ons jeugdig hart verblijd // En dan leven wij samen met elkander, // tot zolang er de dood ons scheidt.

Uit: Pollmann en Tiggers: Nederlands Volkslied, uitgave „De Toorts”.

ALLE DIE WILLEN NAAR ISLAND GAAN

zeer jolig en vlot

1-G 6 6 . 7 | 1 1 . 2 | 3 2 | 1 . 2 |
Al-le, die wil-len naar Is-land gaan, om

3 . 2 1 . 7 | 6 . 7 1 . 2 | 3 . 2 1 . 7 |
ka-bel-jouw te van-gen en te vis-sen met ver-

6 5 0 3 | 6 . 7 1 . 6 | 7 . 1 2 . 7 | 1 2 |
lan-gen naar I-se-land, naar I-se-land, naar Is-land

3 . 4 | 2 . 1 2 . 3 | 4 . 3 2 . 1 | 1 7 | 6 0 ||
toe. Tot drie-en-der-tig rei-zen zijn zij nog niet moe!

Komt ons de tijd van de kermis aan // wij dansen met behagen en wij weten van geen klagen // Maar komt de tijd, maar komt de tijd naar zee te gaan // Dan is er wel ons hoofd van zorgen zwaar belaân!

Als er de wind van het Noorden blaast, // wij gaan naar de herberge en wij drinken zonder erge, // wij drinken daar, wij drinken daar op ons gemak, // totdat den lesten stuiver is uit onzen zak.

Als er de wind van het oosten waait! // den schipper blij van herten zegt: die wind die speelt ons perten // 't zal beter zijn, 't zal beter zijn, 't zal beter zijn, // te lopen voor den wind recht het kanaal maar in!

Langs de leezaers de schorels voorbij, // vandaar al naar
kaap Claire, die niet weet hij zal niet leeren, // Toen komt er
bij, toen komt er bij ons stureman // en hij geeft ons de
koerse recht naar Iseland.

Eindelijk dan komen w'op Island aan // om kabeljauw te
vangen en te vissen met verlangen // Naar Iseland, naar
Iseland, naar Island toe // Tot drie-en-dertig reizen zijn
wij nog niet moe!

Jit: Pollmann en Tiggers: Nederlands Volkslied, uitgave „De Toorts”

HET ANGELUS KLEPT IN DE VERTE

V.A. de la Montagne

Cath. v. Rennés

Het Angelus klept in de verte // In tonen zo zuiver en hel; //
De grootmoeder knielt op de drempel // De kind'ren, zij
staken hun spel. // Grootmoeder bidt: „Onze Vader” // De
kind'ren zeggen 't haar na; // Een zonnestraal glijdt door
het lover, // Een glimlach, een glimlach van 's Heren genâ.

Zij bidt: „O, God, schenk Uw zegen, // Ook over deez'
kindekens klein. // En wees hen nabij met Uw liefde, //
Als ik niet meer bij hen kan zijn”. // Grootmoeder bidt:
„Onze Vader”. // De kind'ren zeggen 't haar na; // Een
zonnestraal glijdt door het lover, // Een glimlach, een
glimlach van 's Heren gena.

Overgenomen uit: „Lenteleven”, Alsbach & Co., Amsterdam.

WEL ISLAND

luchtig

Vlaanderen

1. Es 0 0 6 | 6 . 1 7 . 6 | 3 6 | 6 . 1 . 6 |

Wel Is land gij'n be-droef... de
Gij maakt de meis-jes g'heel on-ge-

5 0 | 5 5 . 5 | 6 . 6 | 3 . 2 . 3 |

kust, Gij doet er me-nig her-... te
rust In de be-droef-de zo-... mer.

1 . 7 6 0 :|| 0 | 1 1 . 2 | 3 3 |

lij-den; Om-dat zij hun
tij-den,

4 . 3 2 . 1 | 5 . | 1 1 . 2 | 3 . 3 6 . 5 |

lief ple-zant vijf gro-te maan-den moe-ten

5 . 4 | 3 0 | 3 3 . 3 | 6 1 | 7 6 . 5 |

der-... ven. Ze zijn ge-va-ren naar Is-se-

6 . 6 | 3 3 . 3 | 5 . 4 3 . 2 | 3 . | 6 . 0 ||

land; De meis-jes zijn al om te ster-ven.

Me zien ze gaan al langs de straat // Met hulder *) hoofden
nedergebogen // En hulder hertje zwaar gelaân // en met de
tranen in hulder ogen; // Hulder hertje vol minnepijn, //
Dat me ze zouden geerne klagen. // Cupido, wil hun trooster
zijn // En zorgen voor hulder dragen!

*) hun.

GELDELOOS

1-D 5 . 5 5 3 | 5 6 5 5 5 |
 Gel . de . loos, je doet me pijn, Al mijn

6 5 6 7 | 1 7 1 5 | 6 6 6 4 4 |
 vreugd doe je ver . dro . gen. Ik zou . de zo gaar . ne

5 5 3 0 | 5 5 5 5 5 |
 vro . lijk zijn, Wou't mij . ne bui . del ge .

6 . 5 3 | 5 . 4 3 2 1 | 1 7 1 . ||
 do . gen, ge . do ----- gen

1 Geldeloos¹⁾, je doet me pijn, // Al mijn vreugd doe je verdrogen; // Ik zoude zo gaarne vrolijk zijn, // Wou't mijne buidel²⁾ gedogen³⁾, gedogen.

2 't Was me van te voren gezeid, // ik wou der niet naar horen, // Had ik een penninksken weggeleid⁴⁾, // dat mocht me nu oorboren⁵⁾.

3 Toen ik goed geldeken had in mijn tas, // toen ging ik metten goei gezellen, // Maar nu mijn geld is al verbrast, // nu moet ik boomkens tellen, ja tellen⁶⁾.

4 Pot ende kanne, het is al verbracht! // Waar zal ik meer gaan halen? // Die vrouwe die mij te borgen placht, // die moet ik nu wel betalen.

5 Die dit liedeken heeft gemaakt, // och, God die wil hem geven // Zijn heilige gratie⁷⁾ in dezen tijd, // hierna het eeuwig leven, het eeuwig leven.

¹⁾ zonder geld (te zijn). ²⁾ geldzak. ³⁾ toestaan, veroorloven. ⁴⁾ weggelegd. ⁵⁾ te pas komen. ⁶⁾ zich vervelen. ⁷⁾ genade.

Ja

ER IS GEEN MOOIER, WIJDER LAND

Ned. bew. v. Jan Brandt Corstius

Duits volksliedje

rustig

G D

1 = G 0 5 5 5 | 1 3 2 1 | 2 0 5 5 5 |

Er is geen mooi-er, wij-der land, dan dit, waar-

G D

1 = G 0 0 5 | 3 5 1 1 7 6 | 7 0 0 5 |

Er is geen mooi-er, wij-der land, Dan

G D

1 3 2 1 | 2 0 3 1 2 |

in wij tal-len kant ge-trok-ken

G D

3 5 1 1 7 6 | 7 0 5 6 7 |

dit, waar-in wij tal-len kant ge-trok-ken

G D D⁷ e

5 5 4 3 2 1 | 2 4 3 2 1 2 |

lae-men en sa-ten sa-men als d'a-vond

G D D⁷ e

3 5 5 4 3 | 7 2 1 7 6 6 |

kwa-men en sa-ten sa-men als d'a-vond

B G D
 viel, — Ge-trok-ken kwa-men en za-ten
 3 0 3 1 2 | 3 5 4 3 2 1 |

B G D
 viel, — Ge-trok-ken kwa-men en za-ten
 5 0 5 6 7 | 1 3 5 5 4 3 |

vertragend
 D⁷ G D⁷ G
 sa-men als d'a-vond viel.
 2 4 3 2 1 7 | 1 ||

D⁷ G D⁷ G
 sa-men als d'a-vond viel.
 4 2 5 4 3 2 | 1 ||

Daar zongen w'in de schemering // Vertrouwd in blijde
 stille kring // Ons lied, dat helder // De lucht in klonk en ver
 // Het bos doorging.

Dat ons nog menig uur hier wacht' // Waarin wij worden
 saamgebracht // Verbonden mensen, // Die elkaar wensen //
 Een goede nacht.

Oorspr. Duits:

Kein schöner Land in dieser Zeit, // als hier das Unsré,
 weit und breit, // wo wir uns finden, wohl unter Linden
 zur Abendzeit.

2. Da haben wir so manche Stund // gegessen da im froher
 Rund, // und taten singen, die Lieder klingen in Eichen-
 grund.

3. Dasz wir uns hier in diesem Tal // noch treffen so viel
 tausendmal, // Gott mag es schenken, Gott mag es lenken,
 er hab' die Gnad.

4. Drum, Brüder, eine gute Nacht, // der Herr im hohen
 Himmel wacht. // In seiner Güte uns zu behüten ist er
 bedacht.

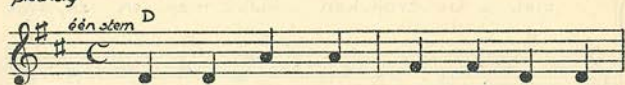

NACHTWACHTERSLIED

Ned. bew. v. Jan Brandt Corstius

Nürnberg. Gesangbuch 1602

plechtig

1 = D 1 1 5 5 | 3 3 1 1 |
Zwijgt, o men-schen en wilt ho-ren:

i i 7 7 | 6 6 5 5 | 5 5 i 5 |
Tien uur sloeg de klok-ke-to-ren. Tien is Gods ge-

6 6 5. | 6 6 5 4 | 3 2 1. ||
bo-den-tal : Geef, dat elk ze hou-den zal.

1 Nach-te-wa-ken kan niet ba-ten,

1 . 3	5 . 3	1 . 5	6 . 5
4 . 3	3 . 3	3 . 3	4 . 3

Wilt U, mens ,op God ver-ta-ten! Heer, Uw goed-haid

1 . 3	6 . 5	5 4 3	3 2 0	5 . 3	6 . 3
4 . 3	4 . 3	3 2 1	1 7 0	1 . 3	4 . 3

en Uw macht, Ge-ve ons een goe-de nacht.

Zwijgt, o mensen en wilt horen: // Elf uur sloeg de klokke-
 toren. // Elf discip'len bleven trouw; // Geef ons stervend
 geen berouw. // 't Nachte-waken kan niet baten, // Wilt u,
 mens, op God verlaten. // Heer, Uw goedheid en Uw macht,
 // Geve ons een goede nacht.

Zwijgt, o mensen, en wilt horen: // Twaalf uur sloeg de
 klokketoren. // Twaalf is 't harte van de tijd, // Mens, denk
 aan de eeuwigheid! // 't Nachte-waken kan niet baten, //
 Wilt u, mens, op God verlaten. // Heer, Uw goedheid en
 Uw macht, // Geve ons een goede nacht.

Zwijgt, o mensen, en wilt horen: // Een uur sloeg de klokke-
 toren. // Een is d' eeuwig God alleen, // Die ons draagt
 door 't leven heen. // Alle sterren gaan verbleken, // En de
 morgen zal aanbreken, // Dankt dan God, die heeft ge-
 bracht, // Veilig ons door deze nacht.

INTERNATIONAAL TREKKERSLIED

J. Reinders

Lion Contran

1. G 0 3 6 1 | 3 . 1 7 2 1 . 7 |

Laat af van haat en wrok en strek de

6 6 . 3 6 1 | 3 . 6 7 1 | 2 . 0 6 2 3 |

han.den naar hem, die eer.tijds vij.and heett'. Laat d'ou.de

4 . 2 7 2 | 3 . 0 5 4 3 | 2 . 1 7 6 5 6 |

bent de ou . de veet'. De jeugd wil vre.de en knoopt nieu.we

7 7 0 3 6 5 | 4 . 3 2 1 7 1 | 6 6 . ||

ban.den, de jeugd wil vre.de en knoopt nieu.we ban.den.

Veel lange jaren heerste't zwaard op aarde, // nog rust 't niet veilig in de schêe, // nog dreigt het wanklen van de vreê. // Jeugd, wees zijn stut en geef hem vaster waarde, // jeugd, wees zijn stut en geef hem vaster waarde.

Draagt over land en zee en enge grenzen, // de boodschap van een nieuwe tijd, // waarin geen haat de eendracht splijt. // Bouwt aan een nieuwe tijd, gij jonge mensen, // bouwt aan een nieuwe tijd, gij jonge mensen.

Frans:

1. Cessez d'haïr, compagnons de la route, // à l'ennemi
tendez la main, // Forgez ensemble le monde de demain, //
Nous autres, les jeunes, réussirons sans doute.

2. Brisez la glaive qui a régné sur terre // et dominé et
terrifié la paix, // rompez son règne pour que plus jamais //
un homme se lève pour abattre son frère. //

3. Ajistes, portez au delà des frontières // bannières au
vent, votre message nouveau // qui chante clair d'un monde
jeune et beau, // forgeons, ajistes, notre nouvelle ère.

Duits:

Vert. Joh. Bolman

1. Steh ab vom Hasz und Groll, streck aus die Hand //
nach ihm, der vormals hiesz dein Feind! // Die alte Fehde
lasz der alten Zeit! // Jugend will Frieden, knüpft ein
neues Band.

2. Viel lange Jahre herrschte nur das Schwert, // noch
immer ruht es nicht an sicherem Ort, // noch droht Gefahr
des Friedens reichem Hort. // Jugend, sei Helfer, mehre
seinen Wert.

3. Trag' über Land und Meer und enge Grenzen // die
Botschaft einer neuen Zeit, // dasz in der Welt die holde
Eintracht weilt. // Mach mit beim neuen Werk für junge
Menschen.

Engels:

Vert. H. Kofman

1. Do cease old feuds and once more stretch your hands //
towards him who was called „foe”, // for in the future
you shall go // by these old quarrels and make friends.

2. Many long years the sword did reign this globe, // it is
n't yet safely in its sheath, // there is still danger for the
peace, // Youth, do support it and not only hope.

3. We all shall carry across every border // the message
of far better days, // when for hate there 'll be no place. //
Here lies your task, consider it your order.

MENSEN LEER TOCH LUITSPLEN!

Voor de trekker bestaat geen beter begeleidings-instrument dan een luit of gitaar. Het past zich bij vrijwel alle omstandigheden aan en laat je alleen in een passende regenbui in de steek. Hoe pittig kan men het rythme van een marcherend troepje trekkers aangeven — hoe aardig de maat van een volksdans — hoe volkomen past het rustige, warme timbre van de luitbegeleiding bij een ernstig jeugdlid in de avond gezongen! Op geen ander dan een tokkelinstrument komen de brede donkere accoorden, waar onze simpele volksliedjes om vragen of de eenvoudige contrapunten, die men op een luit zo gemakkelijk in de bas kan invlechten zó tot hun recht.

De op zichzelf niet luide tonen hebben een geweldig vèrdragende klank; lang voordat men van een naderend troepje zangers de melodie onderscheiden kan, dringen de tonen van de luitbegeleiding al door. Natuurlijk moet de bespeler liefde en gevoel voor zijn instrument hebben en — bovenal — aanleg om het te leren. Dit laatste is niet voor iedereen weggelegd — alleen aan hen, die een z.g. „harmonisch gehoor” hebben — b.v. spontaan en zonder moeite bij gegeven melodieën een eenvoudige tweede stem kunnen zingen — zal het zonder grote moeite gelukken op de gitaar thuis te geraken. Natuurlijk is het voor anderen ook mogelijk luitspelen te leren, maar zij zullen altijd de begeleiding uit het hoofd moeten leren of met hun neus in het boekje moeten blijven zitten, om de „luittekens”, die boven de balk aangegeven staan, te volgen.

Deze luittekens corresponderen met achterstaande tabel waarin aangegeven is, hoe een accoord in eenvoudigste ligging op een gitaar te grijpen is. De dikke lijn stelt voor de „kiel”, het einde van de gitaarhals, de dunnere dwarsstreepjes de opeenvolgende „treedjes” en de lange dunne lijnen de 6 snaren (e-a-d-g-b-e). De zwarte stippen geven de plaatsen aan, waar de vingers van de linker hand geplaatst moeten worden; de open kringetjes betekenen een losse snaar. D is de duim, 1 de wijs-, 2 de middel-, 3 de ringvinger en 4 de pink.

We onderscheiden in de tabel *grote* (een grote terts gevolgd door een kleine b.v. c-e-g, een majeureakkoord) en *kleine drieklanken* (een kleine terts gevolgd door een grote b.v. a-c-e, een mineurakkoord) en dominantseptiemaccoorden, waar aan een grote drieklank een kleine septiem op de grondtoon wordt toegevoegd. Sla er maar een stel aan — het verschil is opvallend. Wie een beetje gevoel voor accoorden heeft, kan met behulp van deze noodzakelijkerwijs zeer vluchtige en onvolledige aanduidingen, eenvoudige begeleidingen vinden. De 3 bassnaren e, a en d worden meestal met de duim, de 3 hogere snaren g, b en c resp. met de wijs-, middel- en ringvinger van de rechterhand aangeslagen, terwijl de pink naar verkiezing zweeft of op het bovenblad dicht bij de snaar rust.

Gebruik nooit de nagels, maar de vingertoppen.

Ieder, die naar aanleiding van het bovenstaande aanleg in zich meent te ontdekken, wordt aangeraden een handleiding voor zelfstudie eens onder handen te nemen. Ik noem Scherrers „Kurzgefasste volkstümliche Lauten- und Gitarrenschule” (Hofmeister, Leipzig), Carulli's beproefde „Gitarrenschule” (Tonger, Köln) en voor de minst kapitaalkrachtigen Alberto's „Kleine Gitaar- en Luitschool” (Benjamin — Hamburg).

Nóg beter is het natuurlijk les te nemen van iemand, die er zelf wat van kan.

Bezin je niet te lang, maar koop, leen of krijg een instrument en begin!

GREPEN-TABEL.

Majeur tonica accoord. Dominant septiem acc. Mineur tonica accoord.

C

G⁷

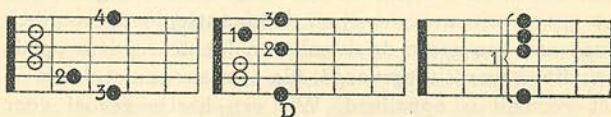
c

G

D⁷

g

D

A⁷

d

A

E⁷

a

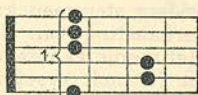
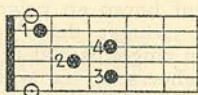
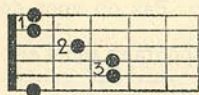
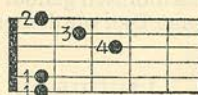

E

B⁷

e

B**Fis⁷****b****F****C⁷****f****Bes****F⁷****bes**

EEN GUITAAR IS GEEN TROMMEL.

Gitaar, je bent vaak op het verkeerde pad, lieve. Hoe graag beluisterde ik je, als je in statige, forse accoorden de stap van een lied volgde, of wanneer je in speelse figuren een licht wijze omhuppelde. Of het schuimend levende lied in dansmaat steunde. Maar nu je je in zenuwachtige schokken, als een machine, uitraast, nu kan ik niet meer stilzitten, nu voel ik de neiging, ook gekke „rhythmische” bewegingen met m'n hoofd, met m'n voeten te maken. En dat wil ik niet, want ik ben geen machine.

En ik denk aan de raad, die een vader van een jeugdherberg den bezitter en bespeler van zo'n „zenuwen”-gitaar gaf: Jò, weet je wat je moet doen, je moet dat ding verruilen, voor een trommel, hebbie meer an... Moet het nu zo ver met je komen, met jou, die van goeden huize bent?

Of is de vreugde van het lied niet te beleven, als die niet wordt overstemd door zo'n eigenlijk monotone dreun? Natuurlijk wel. Er zit meer in zo'n gitaar dan je denkt. Praat eens met andere gitaarbezitters, en ben je overtuigd, vecht dan mee tegen de gitaartrommelaars...

CANON ZINGEN.

De canon kennen we. „De vreemde arme snuiter”, „Kom toch en volg mij na”, ze zijn erin gegaan. We groeperen hier een aantal eenvoudige canons, waarvoor we je aandacht vragen.

Denk erom, canon zingen is meerstemmig zingen, en meerstemmig zingen is een gemeenschappelijke daad, waarbij ieder lied van die gemeenschap tot zijn recht moet komen. Schreeuw niet, zing zo, dat je steeds elk der andere stemmen kunt horen en volgen. Pas op voor de verhaasting van de „vlugge delen”.

Het mooie van canon zingen is, dat je spontaan moet zijn en je toch moet beheersen, ter wille van het geheel. Schreeuw niet, zing zacht.

Als het je gelukt, om, al zingende, de andere stemmen te beluisteren, dan ben je bezig, je rhythmisch en harmonisch gehoor te oefenen, beter dan dat uit een boekje gaat. Dan wordt menig stuk „klassieke” muziek je duidelijk.

LIEDEREN VOOR DE WANDELSPORT.

Jan Pierewiet tracht het goede, eenvoudige lied te verbreiden en het oud Nederlandse volkslied weer ingang te doen vinden. Deze gedachte was bepalend bij de indeling van de bundel.

Hoewel ieder, die Jan Pierewiet doorbladert, veel bekends zal tegenkomen is het hem met opzet niet gemakkelijk gemaakt liederen van een soort, waarvoor hij zich toevallig interesseert, te vinden. Men moet zoeken naar oude bekenden; het werd gehoopt, dat men, telkens weer struikelend over onbekende wijsjes, er eerder toe geneigd zou zijn ze eens door te nemen, of althans met anderen mee te zingen. Het werd als een ondergeschikt bezwaar gevoeld, dat hiermee aan overzichtelijkheid werd ingeboet.

Onder wandelsportbeoefenaars werd steeds al meer dan onder trekkers, de nadruk gelegd op marsliederen. Hier is 't zingen veel meer middel tot het doel: ordelijkheid in het marcheren aan te wakkeren, de fut erin houden, enz. Hier echter is lang zoeken in een liederenbundel een afdoende reden om maar van het zingen van een bepaald lied af te zien. Om aan hen Jan Pierewiet wat meer toegankelijk te maken zijn liederen, die zich er speciaal toe lenen er op te marcheren in het register met een sterretje aangegeven. Is het overbodig de hoop uit te spreken, dat men op den duur ook de andere liederen eens een kansje geeft?

ALPHABETISCH REGISTER VOLGENS DE BEGINREGELS.

De met een * gemerkte liederen zijn marsliederen.

	Pag.
Ain boer wol noar zien noaber tou...	68
*Al huilen stormen nog zo fel...	24
Al tussen twee hoge bergen...	151
Alas my love, you do me wrong...	126
*Alle die willen naar Island gaan...	178
Alles is ijdel...	171
*Als de rombom heeft geslagen...	177
Als de zwaan zingt...	153
*Als wij schrijden, dichtgerijd...	21
Au douzièm' mois d'lannée	130
Avondstille overal...	170
Believe me if...	129
*Bergen gaan wij beklimmen...	29
*Beurt onze vlaggen boven 't hoofd...	15
Bim bam, bim bam...	143
Boven Gent rijst...	64
Brio, de brêge is ticht...	99
Broeders, verheft U ter vrijheid...	49
*Bij 't krieken der dagen er uit...	7
Caffee, Trink nicht zu viel Caffee...	147
Chairs to mend...	133
Daar ging een meid om water uit...	106
Daar kwam 'nen boer uit Zwitserland...	98
Daar staat een slot in Oostenrijk...	164
Daar vaart een man op zee...	102
*Daar was een kwezeltje...	114
Daar was een sneeuw wit vogeltje...	56
Daar was er laatst...	155
De boer had maar enen schoen....	96
De gedachten zijn vrij...	84
*De laatste loodjes...	75
De nachtegaal, die sank een lied...	152
*De paden op, de lanen in...	19
*De vastenavond die komt an	108
De vlammen wiegen zacht...	161

*De zak op de rug...	30
*Den Mei die is geplant in 't land...	70
Den uil, die op de peerboom zat ...	40
Des winters, als het regent...	42
Die Mei plezant willen wij planten...	58
Die winter is verganhen...	166
Dona nobis pacem...	173
*Door de bossen door de heide...	36
Drunten im Unterland...	136
Du mein einzig Licht...	134
*Een alleen is maar verdrietig...	91
Een enkel duivels wijf...	69
Een kalemanden rok...	103
Een meisje dat van Scheveningen kwam...	122
*Een trommelaar met rode mond...	87
*Een vreemde arme snuiter...	48
Eer brengt een brave vader...	121
Er is geen mooier wijder land...	182
Er staat een linde in mijn hof...	169
Finestra che splendevis	138
Geldeloos, je doet me pijn...	181
Goede morgen, goede morgen...	12
*Hé daar! is er niemand thuis?	71
Hei molentje, molentje...	59
*Hela gij bloempjes slaapt gij nu nog?...	8
Het Angelus klept in de verte...	179
Het voorjaar gaat komen...	47
Het waren twee conincskinderen...	158
Het zou een jager uit jagen gaan...	54
*Hier is onze fiere Pinksterblom...	17
*Hoog op de gele wagen...	82
*Hoor, daar stappen door de straten...	52
*Hij ging op pad en zong zo wat...	76
Ik hoorde dees dagen...	156
Ik kwam lest over een berg gegaan...	110
Ik stond op hoge bergen...	50
Ik weet 'nen vogel wonen...	60
Ik wil te lande rijden	162
Ik zeg adieu...	160
In de dorpsherberg danst men...	120
*Jan Hinnerk wahnt up...	44
Joden, zo lang in ons harte...	148
*Jong is ons harte en sterk onze hope...	73
Klaas, die sprak zijn moeder aan...	34
Kling klang, kling klang...	63

*Kom mee naar buiten allemaal...	28
*Komt en laat ons dansen...	139
Komt vrienden in het rond...	38
*Laat af van haat...	186
Laat ons juichen...	79
Laat zang en spel...	176
Lieve lente, daal toch neder...	25
Ma come bali bela...	142
*Make new friends...	125
*Makkers aan boord!...	14
*Makkers op, de rugzak om de schouders...	26
„Meisken jong, mijn meideken fier...”	157
Merk toch hoe sterk.....	72
*Molenaartjes wind is Zuidenwind...	97
*My Sarie Marais...	23
Naar Oostland wil ik varen...	154
Neem mij in der hand...	124
*Ne tombez jamais...	137
*Nu breekt uit alle twijgen...	78
*Nu vaarwel...	13
O, Angenietje mijn honingbietje...	144
„Och moeder”, zeide si...	146
O klaag toch niet...	12
*Onder moeders paraplu...	80
*Ons stroomt nog fris het bloed door d'aad'ren...	53
Ontwaakt, ontwaakt!...	6
O, Heer die daar des Hemels tente...	172
O, Nederland let op Uw zaak..	174
Op een gitzwarte hengst daar rijdt de dood...	150
Op slapers, wordt toch wakker!...	9
Orléans, Beaugency...	65
Over heel 't wereldfront...	86
Quando conveniunt...	129
Rôlje, rôlje, wetterweagen...	66
't Ros Beyaard doet zijn ronde...	32
*Rosen fra fun...	127
Sanctus...	109
Schoonlief, hoe ligt gij hier...	165
„Schoon lieveken, waar waarde gij”...	67
*Springt op en toon je schoen...	104
Surrexit Christus...	149
*Te Kieldrecht...	46
*There was a wee cooper that lived in Fife...	131
Trara, zo blazen de jagers...	111
*Trek uit de sleur van je daag'lijkse leven...	18

*Trekt uit, die licht en ruimte mint!...	22
Ubi sunt gaudia...	81
Uhu heute neu...	85
*Uit der dagen grauwe zorgen...	20
Vedeldi, vedeldei...	100
Vier weverkens zag men ter botermarkt gaan...	116
Viva, viva la musica...	55
Vlammen laait op...	117
*Voorwaarts! en niet vergeten...	16
Vriendschap is een rijke bron van tevredenheid...	123
Waar dat men zich al keert...	168
*Waar is Jan?...	95
*Wat zullen onze patriotjes eten...	88
Wat zijn er toch 'n mottige neuzen...	92
Wel Island gij 'n bedroefde kust...	180
Westering Home and a song in the air....	140
*Wie met ons wil naar buiten gaan...	10
*Willen wij 't haasken jagen...	90
Wilt heden nu treden...	170
Wij komen van Oosten...	118
Wijs mij dat bloemken blauwe...	62
Wij zijn al bijeen...	105
Wij zijn gebroeders...	112
*Wij zijn jong, de aard ligt open...	37
Zeg Anne Marieken...	74
*Zeg kwezelken, wilde gij dansen?...	94
Zwijgt, o mensen en wilt horen...	184

ALPHABETISCH REGISTER
VOLGENS DE TITELS.

	Pag.
Ain boer	68
*Alle die willen naar Island gaan	178
*Als de rombom heeft geslagen	177
*Als wij schrijden	21
Al tussen twee hoge bergen	151
Anne Marieken	74
Avondrust	143
Avondstilte	170
*Bakmars	53
Believe me, if	128
*Beurt onze vlaggen	15
Boerenbruiloft	120
Brave vader	21
Brio	99
Broeders, verheft U	49
*Bij 't kriecken der dagen	7
Caffee	147
Chairs to mend	133
Daar ging een meid om water uit	106
Daar vaart een man op zee	102
*Daar was een kwezeltje	114
Daar was een sneeuw wit vogeltje	56
Daar was er laatst	155
Dat duivels wijf	81
*De blauwe strijders	52
De drie ruitertjes	50
*De fiere Pinksterblom	17
De gedachten zijn vrij	84
De Grouster weagen	66
De kerk in het bos	63
*De laatste loodjes	75
De linde	169
De nachtegaal, die sank een lied	152
De neuzen	92
*De paden op, de lanen in	19
*De trommelaar	87
*De vastenavond die komt an	108

*De Wielewaal	28
*De Zwerver	30
*Den Mei, die is geplant	70
Den Uil	40
Des winters als het regent	42
*Des Zomers	10
Die Mei plezant	58
Die winter is verganghen	166
Dona nobis pacem	173
Driekoningenlied	118
Drunten im Unterland	136
Du mein einzig Licht	134
*Een alleen	91
Een enkel duivels wijf	69
Een kalemanden rok	103
Een meisje van Scheveningen	122
*Een vreemde, arme snuiter	48
Er is geen mooier wijder land	182
Finestra che splende vi	138
Franse kathedralen	65
*Friends	125
Geldeloos	181
Goede morgen	12
Green sleeves	126
*Hé daar	71
Het Angelus klept in de verte	179
Het Hillebrantslied	162
*Het kwezelken	94
Het lied der hope	148
Het meisje en de lans knecht	146
Het Molentje	59
Het nestje	60
Het slot in Oostenrijk	164
Het voorjaar	47
Het waren twee coningskinderen	158
*Het zonlicht tegemoet	24
Het zou een jager	54
*Hoog op de gele wagen	82
*Huisvader	95
Ik hoorde dees dagen	156
Ik kwam lest over een berg gegaan	110
Ik zeg adieu	160
*In de regen	80
*Internationaal Trekkerslied	186
*'t Is Meie	78

*Jan Hinnerik	44
Jan Pierewiet	86
Kampvuurlied	161
Klaas, die sprak z'n moeder aan	34
Klokke Roeland	64
Komt en laat ons dansen	139
Laat ons juichen	79
Laat zang en spel	176
Lieve Lente	25
*Makkers aan boord	14
*Makkers op!	26
Ma come	142
*Meimorgen	8
Meisken jong	157
Merk toch hoe sterk	72
*Molenaartjes wind	97
Naar Oostland wil ik varen	154
Nachtwachterslied	184
Neem mij in der hand	124
'Nen Boer uit Zwitserland	98
*Ne tombez jamais	137
O, Angenietje	144
O, Heer die daar	172
O, klaag toch niet	12
O Nederland, let op Uw zaak	174
Ontwaakt	6
Quando conveniunt	129
't Ros Beyaard	32
*Rosen fra fun	127
Sanctus	109
*Sarie Marais	23
Schereslied	38
Schoon lief, hoe ligt gij hier	165
Schoon lieveken	67
*Solidariteitslied	16
Spotliedje	96
*Springt op en toon je schoen	104
Surrexit Christus	149
*Te Kieldrecht	46
*The wee cooper of Fife	131
Trara, zo blazen de jagers	111
*Trek er op uit!	18
*Trekt uit	22
Ubi sunt gaudia	81
Uhu heute neu	85

*Uit der dagen grauwe zorgen	20
Une perdrole	130
*Vaarwel	13
*Vacantielied	36
Vedeldi, vedeldei	100
Vier weverkens	116
*Viva la musica	55
Vlaamse Dodendans	150
Vlammen laait op	117
*Voorwaarts	73
Vriendschap	123
Waar dat men zich al keert	168
*Wandelsport	76
*Wat is de wereld wijd	29
*Wat zullen onze patriotjes eten	88
Wel Island	180
Westering Home	140
*Willen wij 't haasken jagen	90
Wilt heden nu treden	170
Wordt wakker	9
Wijs mij dat bloemke blauwe	62
Wij zijn al bijeen	105
Wij zijn gebroeders	112
*Wij zijn jong	37
Zekerheid	171
Zwanenzang	153

